

7 Přílohy

7.1 Dotazované rodiny

Rodina	Rodiče (věk)	Děti (věk)
Novákovi	Alice (36), Zdeněk (38)	Jakub (10), Lucie (7)
Pavelkovi	Lídie (35), Aleš (35)	Vít (10), Vanda (12), Jiří (3), Jan (4,5)
Suší	Jana (36), Alex (37)	Daniel (8), Petr (6)
Jandovi	Dita (38), Lukáš (39)	Nina (9), Matěj (9)

7.2 Pravidla transkripce

234	každému logickému celku ve výpovědi (větě) je přiděleno číslo
I	toto písmeno na začátku řádku značí, že promlouvá výzkumník
ABC	jakékoliv jiné písmeno na začátku řádku značí, že promlouvá komunikační partner, písmeno označuje první písmeno jeho křestního jména
,	čárky jsou uváděny podle řečových pauz a frázování
..	krátká pauza
...	dlouhá pauza
(cha)	smích
(ano), (ne)	vysvětlení významu
(pozn. int.)	poznámka výzkumníka, který vedl rozhovor
(verb)	v případě, že komunikační partner kupř. mlčí nebo se tváří určitým způsobem, v závorce je to specifikováno příslušným slovesem
dívídičko	zkratky mohou být zapisovány podle výslovnosti a také podle toho, jak se píší
prej	lze zapisovat fonetickou podobu českých slov a asimilace
/bejbrly/	u slova, kterému není zřetelně rozumět, je zapisováno to, co je rozeznatelné

7.3 Transkripce rozhovorů

Struktura rozhovorů (orientační scénář), která byla během realizace rozhovorů dodržovaná, je dobře patrná z transkripce rozhovorů.

7.3.1 První vlna rozhovorů

- **Novákovi**

Hromadný/1

- 1 I: Jmenuješ se Kuba? A kolik je ti let?
- 2 J: Jo, je mi deset.
- 3 I: A ty jsi Lucka?
- 4 L: (přikyvuje) je mi sedm.
- 5 I: A kam chodíte do školy?
- 6 J: Tady na Vodní
- 7 I: A jak se Vám tam líbí?
- 8 J+L: dobrý
- 9 I: Kolik máte doma televizí nebo divídiček a tak dál.
- 10 A: Jednu televizi a jedno divídičko
- 11 I: Díváte se na televizi spíš zvlášť nebo dohromady?
- 12 A: Jak kdy, někdy na zprávy nebo na to, co si kdo pustí, že? Na kouzelnou školku se dívají odpoledne, na Večerníčky se někdy díváme dohromady. I nějaký film si občas pustíme dohromady.
- 13 I: Spíš si vybíráte nebo televizi pustíte a díváte se na to co v ní běží?
- 14 J: Spíš jak kdy. Já zapnu televizi a potom přejedu co tam je a podle toho si vyberu.
- 15 I: Na co se ty (Jakube) nejradši v televizi díváš?
- 16 J: Za školou. To je ve Smajlíku, na ten Smajlík se někdy dívám.
- 17 I: O co tam jde? Co se Ti na tom líbí?
- 18 J: To za školou je soutěž.
- 19 A: Tam soutěží škola, aby získala nějaký stipendium. Je to pro studenty. Ale Kubu docela zajímá přírodověda takový otázky, soutěže.
- 20 I: A na to ses koukal pravidelně?
- 21 J: Nepravidelně.
- 22 I: Je něco, co bys sledoval pravidelně?
- 23 J: Star dance.
- 24 I: A na to se díváte celá rodina?
- 25 A: No (ano)
- 26 I: Povídate si o tom spolu?
- 27 A: Jo, kdo vypadl a jak kdo tancoval.
- 28 I: Takže většinou se díváte na televizi společně?
- 29 A: No, tak ve všední den chodí děti 8 spát, takže potom už se nedívají. A spíš se dívají na Večerníček, zprávy jsou spíš jako kulisa a jinak to tady tak hraje a je tady takovej ten večerní chaos jako takovej, takže večer jdou děti spát a my se s manželem díváme. Třeba já se dívám na nějaký ty seriály nebo takový a on je třeba u počítače a někdy se díváme třeba na fotbal.
- 30 I: Díváte někdy i na televizi na internetu?
- 31 Všichni: Né
- 32 I: A na divídičkách máte nějaký pohádky, který si pouštíte?

- 33 J: Jo, to máme a díváme se.
- 34 I: A vy děti, když chodíte do školy. Povídate si s kamarády o tom na co jste se koukali a co se tam dělo a tak?
- 35 J: Ne, to vůbec...Trošku. My se třeba bavíme s kamarádama, že jsme se dívali na Star dance a takový.
- 36 I: Takže o tom jo?
- 37 J: Trošku.
- 38 I: A myslíte si, že když se nebudete dívat ty tři týdny na televizi, že se to nějak projeví na tom jak si povídate s kamarády?
- 39 J: Ne, to né.
- 40 I: Jak si představujete tu dobu, jaký myslíte, že to bude? Zvládnete to?
- 41 J: Já nevím.
- 42 I: Schválně si zkus představit, jaký by to mohlo být.
- 43 A: Třeba pro mě to bude náročnější. Když se dívají na televizi, tak já můžu něco dělat. Ikdyž není to každéj den, že by se dívali, protože mají kroužky a takový.
- 44 I: A do jakých chodíte kroužků?
- 45 L: Já chodím do sboru a na flétnu.
- 46 J: Já chodím na flétnu a taky chodíme do sokolovny. A ještě mám kytaru.
- 47 I: Ráno než chodíte do školy, se díváte na televizi?
- 48 A: Někdy jo, někdy ne.
- 49 J: My máme spíš puštěný rádio.
- 50 A: Televizi si spíš pustí maminka.
- 51 I: Funguje to i tak, že když jsou děti například hodný, tak se můžou za odměnu dívat, nebo naopak když by třeba zlobily, mají televizi zakázanou?
- 52 A: Děti špatný známky nenosí, takže to není, že by se muselo zakazovat, ale ta sobota večer je taková doba, kdy se můžou dívat na televizi. Jindy se večer nedívají, protože když jdou druhéj den ráno do školy, tak ne.
- 53 I: Snažíte se jako rodiče vybírat pořady, který jsou vhodný pro vaše děti?
- 54 A: Jo, ty zprávy jsou takový, že když je tam něco co není vhodný, tak řekneme překlápnete to, anebo tak.
- 55 I: A když něčemu nerozumí, snažíte se jim vysvětlit o co jde?
- 56 A: No, snad jo. Nebo ne? Co? Někdy to jenom přepnem a někdy vysvětlíme třeba i proč ne. Třeba nějaký detektivky na to se oni fakt nedívají. To mi přijde, že na to jsou ještě malí.
- 57 I: Hm.
- 58 I: A jak třeba vypadá takovej váš typickej víkend? Když jste pohromadě a nikdo nejde do práce ani do školy. Jak to u vás většinou probíhá?
- 59 A: V pátek mají děti spolča (pozn. int. křesťanská společenství) a flétny a pak jdeme společně do kostela, kde je dětská mše. To zase jdeme většinou všichni, pokud jsme zdraví a tatínek je doma z práce a podobně.
- 60 I: Ahaa.
- 61 A: V sobotu, v létě jsme hodně chodili k babičce a dědovi do Rájce pracovat. Takže to byly pracovní soboty. A teď jsou víceméně doma. Takový ty věci, kdy se dělá doma úklid nebo takhle. Nebo třeba s tatínkem jdou dělat něco. Sobota je jako kdyby pracovní a neděle je odpočinková. V neděli se nikdy nepracuje.
- 62 L: V neděli jsou oslavy.
- 63 A: Oslavy, nebo se jde na výlet nebo na návštěvu nebo jsme doma. Ale jakože v neděli se nepracuje.
- 64 I: Přizpůsobujete někdy svůj program tomu, že třeba večer chcete sledovat něco v televizi, tak přijdete dřív domů z návštěvy nebo od babičky?
- 65 A: U nás funguje docela řád. Jako v létě se vracíme třeba pozdě, ale jinak děti

- už od sedmi se jdou koupat, chystají si věci do školy a v osm jdou do postele. Takže u nás to jako o tomhle ani není.
- 66 I: Kdo z vás nejvíc rozhoduje o tom, na co se budete koukat?
67 A: No tatínek a maminka.
68 I: Kdyby to Kubo mohlo být třeba podle tebe. Na co by ses rád díval?
69 J: Nevím, nevím.
70 I: Zkus si vzpomenout na něco co tě fakt baví a na co se rád díváš.
71 A: A Lucinko ty?
72 L: Na Večerníček.
73 I: A co ještě dalšího tě baví?
74 L: Kouzelná školka ještě.
75 I: Jací myslíte, že jste diváci? Sledujete hodně?
76 A: Je to na období. V létě se nedíváme skoro vůbec a v zimě nebo když já jsem doma s Kristýnkou, takže si tu televizi pustím a někdy překlapuju. Není to každý den, ale jako přes ten den se dívám. Člověk si to pustí jako kulisu přes den. Není to, že by to muselo být, ale jako hraje.
77 I: Jak myslíte, že budete vyplňovat ten čas, když nebudete sledovat televizi?
78 A: Myslím, že si budeme víc hrát s Kristýnkou třeba. Já myslím, že ona bude ráda, protože my na to hledíme.
79 L: Ona nám zapíná a vypíná televizi.
80 I: Ona bude radši, když si s ní postavíme kostky anebo...
81 J: A ona to bude bourat, že jo? (cha)
82 A: To taky.
83 I: Jak moc si (A) myslíte, že děti mají rády televizi nebo co pro ně znamená?
84 A: Myslím si, že vyloženě závisláci na ní nejsou ale jako prostě když tady je, tak se pustí nebo jako, že je to tak naučený, třeba když třičtvrtě na sedum. Takovej ten naučený rituál. Nemyslím si, že by byli vyloženě závislí, myslím, že jsou lidi, kteří se tomu daleko víc věnujou, ale..ale myslím, že důležitý to určitě je.
85 I: Uvažovali jste někdy o tom, že koupíte dětem televizi do pokojíčku?
86 A: Myslím, že na to jsou ještě malí. Nemají tam ani kazeťák nebo takhle. Nemají tam vlastně nic na hraní. My jsme si říkali, že dokud budou za náma, tak.. Sice pro nás by to bylo fajn, pro nás by to bylo jednodušší, že by se tam zavřely a my bysme měli jako kdyby klid, ale zase si říkáme, že malí jsou chvíli a nebude dlouho trvat doba, kdy si řeknou, vlezte nám na záda a půjdou se zavřít. Je to třeba na úkor nás, protože když si přes den chtějí pustit Kouzelnou školku, tak jí tam mají, ale radši jsou takhle, než aby se tam zavřeli a dívaly se samy.
87 I: Když jste si byt zařizovali, napadlo vás, že byste televizi neměli vůbec?
88 A: Neměli jsme ji chvíli, než jsme se brali. Nebo než jsme se nastěhovali sem do baráku. Takže jsme ji chvíli neměli, ale protože byly Vánoce, tak jsme si pořídili nějakou starou televizi jenom aby hrála, ale aspoň na ty Vánoce, že jsme se dívali. Takže jsme to vydrželi třeba měsíc. Kdyby nebyly ty Vánoce, bylo by to asi dýl, ale to bylo tak čerstvě po svatbě.
89 I: A teď? Kolik máte programů?
90 A: No, teď už dost..
91 J: Dvacet
92 A: Dvanáct, třináct?
93 J: Ne, dvacet!
94 I: Takže máte nějaké satelit?
95 A: No (ano)
96 I: A díváte se na všechny z nich nebo spíš máte takový vytipovaný svoje nejoblíbenější?

- 97 A: Já myslím, že vytipovaný. Jedničku, dvojku, sport, máme Noe, tak to taky docela dost, Public.
- 98 L: Vyhrává jednička, jednička je nejčastější.
- 99 I: Nejčastější? A na dvojku se taky někdy díváte? Máte tam nějaký oblíbený pořady?
- 100 A: Na dvojku já bych spíš řekla, že tu dvacetčtvrtku. Bývá tam třeba hajdpark. Spíš to zpravodajství nebo čtětčverka sport, to spíš. Řekla bych, že ta dvojka je z těch českých taková nejmiň.
- 101 I: Když byste si měla vybrat na kterým kanálu se budete dívat na zprávy, kterej si vyberete?
- 102 A: Na jedničku. Na Novu se díváme, ale pak to někdy překlápujem.
- 103 A: Někdy i Primu, ale spíš ta jednička. Jako Nova, Zdeněk (manžel) ji nemá moc rád si myslím, takže to je takovej určující...
- 104 I: Co je hlavní důvod toho, že se díváte na televizi?
- 105 J: Protože mě to baví.
- 106 L: To je taky stejný.
- 107 I: Pro koho ta třítydenní doba bude nejtěžší?
- 108 A: Možná pro mě, protože já jsem nejvíc doma. Myslím, že děti si na to možná zvyknou.
- 109 J: Jó
- 110 I: Bude vás lákat se dívat? Co myslíte?
- 111 J: Možná.
- 112 I: A když trávíš čas na internetu, co tam děláš?
- 113 J: Hry, hraju hry a nebo se dívám na ty zprávy.
- 114 I: A jaký hraješ hry?
- 115 J: Takovej čtyřlístek. Takovej jsem dostal. Nebo písničky si tam pouštíme a Kristýnka nám u toho tancuje.
- 116 I: A vy (A) když trávíte čas na internetu, čemu se tam věnujete?
- 117 A: Zprávy, maily, hlavně asi pošta. Tu a tam si třeba čtu programy.
- 118 J: A já Ti kolikrát radím. Nebo dědovi taky radím.
- 119 I: A děda taky surfuje na internetu?
- 120 J: Ne to ne. A já to vždycky dělám hrozně rychle, děda říká.
- 121 I: A ještě mě napadlo, co když pohromadě sledujete televizi, kdo drží ovladač?
- 122 J: Je položeněj.
- 123 A: A tatínek překlápue, že?
- 124 I: Tatínek vládne?
- 125 L: No, jak kdy.
- 126 A: Jak kdy, no.
- 127 A: Spíš ten kdo k tomu sedne, tak překlápue.
- 128 I: Hm (aha)
- 129 I: Když se zamyslíte nad vysíláním v České republice, jaký na něj máte názor. Jste spokojená s jeho úrovní, věříte tomu co se v televizi říká?
- 130 A: No, tak asi proto se díváme na tu jedničku.
- 131 J: Jo
- 132 A: Třeba na té Nově z toho dělají aféru a takhle. Nebo i tak si vyberou někoho kdo brečí, protože se něco stalo a takhle. Ale přijde mi to, že potom naše babička u toho sedí, dívá se na to a říká jaký se to děje neštěstí. Dělají to tak, že na to lidi potom hledí. Ale mě to prostě nebere. Cizí neštěstí ukazovat takovým směrem. Proto se třeba díváme spíš na tu jedničku.
- 133 I: A každý den se na zprávy ta televize pouští?
- 134 A: Jo, více méně jo. Když nejedeme někam pryč. A o prázdninách to už jsem říkala, že to jsme mimo. To ani Večerníčky nesledujeme.

• Pavelkovi

Aleš/1

- 1 I: Tak Aleši, kolik je vám prosím let?
2 A: třicetpět.
3 I: A kde pracujete?
4 A: Pracuju jako tiskař
5 I: Děti máte čtyři? A ženatý jste jak dlouho?
6 A: Ano čtyři. Od roku devadesátšedm. To je deset..čtrnáct let to bude.
7 I: Díváte se hodně na televizi?
8 A: Myslíte celkově rodinu nebo mě osobně?
9 I: Teď vás osobně.
10 A: No, ani moc ne.
11 I: Ne? A dokážete si představit život bez televize?
12 A: No, když jsme se sem nastěhovali, tak jsme byli asi tři měsíce bez televize. A šlo to bez problémů. Akorát nám dělaly problém babičky, protože nás nutily si tu televizi pořídit, protože děti jsou bez pohádek a že jsou chudáci, tak po třech měsících jsme teda podlehli.
13 I: Aha, takže babičky to viděly tak, že by to bylo ochuzení pro děti. A to byl tedy hlavní důvod proč jste si ji pořídili?
14 A: V podstatě jo, no. Protože nám s manželkou to až tak nechybělo.
15 I: A jako rodina dohromady se díváte hodně?
16 A: Jako, že bychom si sedli a řekli si teď se podíváme na tenhle pořad, to jako ne. Spíš se podřizujeme těm dětem. Jo, tak do těch osmi hodin, to jsou tam ty pohádky a tak podobně, no a pak po té osmé hodině se dívá teda manželka spíš na něco.
17 I: A děti už jdou spát?
18 A: Děti už jdou spát většinou. V osm hodin už mají konec a jdou.
19 I: Snažíte se dětem vybírat pořady nebo je směřovat, aby se nedívaly na cokoliv?
20 A: Hm(ano). Máme zakódovanou Novu. Myslím, aby se na to nemohli vůbec dívat a potom jako rozhodně sami se dívat nesmí. Aby si to sami přepínali jak chtějí, to ne.
21 I: Takže se dívají na televizi jen když je někdo z vás u nich?
22 A: Jo.
23 I: Není to tak, že by byli sami doba a sledovali televizi?
24 A: Ne to ne. Pokud se stane, že třeba nějaký kluk přijde ze školy sám, dřív než my se vrátíme z práce a pustí si televizi a my to zjistíme, tak jako má problém. Jo, je seřvanej a co si to dovoluje a tak. Prostě to jako nesmí.
25 I: Aha, a proč máte zablokovanou právě Novu?
26 A: No, protože kolikrát se stane, že u babičky jsme viděli prostě, že tam běží Nova od rána do večera a o odpoledních hodinách jsou tam prostě scény a filmy jako bych řekl až po dvaadvacáté hodině, jo? A ty děcka se tam na to dívají a to nám dost vadí. Takže ne.
27 I: Máte u vás v rodině takový něco jako systém když děti zlobí, tak mají omezený sledování televize nebo naopak že mají televizi za odměnu?
28 A: No, myslím stalo se párkrát, že jsme řekli myslím "týden bez televize". To jo. No a za odměnu, když se chtějí dívat na něco po té osmé, nějaký tam byly já nevím ty Letecký katastrofy nebo nějaký co tak Vítka, kluka zajímá, tak jsme řekli: "dobře, ale když uděláš něco, tak se potom můžeš dívat".

- 29 I: A když došlo k nějakému takovému zákazu, jak to děti nesly? Je to pro ně výraznej trest? Je to pro ně velký nedostatek, když se na televizi nemůžou dívat?
- 30 A: No, tak jako zkoušeli to, vždycky prostě přišel a nenápadně sedl, říkám: "co tady děláš? Běž pryč!" Jako vadí jim to, trest to pro ně je.
- 31 I: A teď bych se vrátila ještě k vám osobně, co třeba vás v televizi nejvíc baví nebo když se díváte na televizi, co rád sledujete?
- 32 A: Hm, no..Pokud si mám vybrat tak nějaký český film, když už anebo jako nějaký cestopisy, kam se v životě nepodívám a jinak nějaký hudební pořady.
- 33 I: A napadají vás nějaký konkrtní hudební pořady?
- 34 A: Myslím třeba jak dřív v televizi bylo nějaký takovej pořad Sešli se, jo? Třeba takový folkový, spíš takhle, no. Nějaký koncert, když tam je.
- 35 I: A z těch cestopisných třeba Cestománie?
- 36 A: Jo jo, něco takovýho no.
- 37 I: Takže vám to zprostředkovává to že vidíte něco kam se nedstanete?
- 38 A: Něco co nikdy nevidím, no.
- 39 I: A po večerech, když děti chodí spát, tak se s manželkou díváte na televizi? Trávíte večerní čas sledováním televize?
- 40 A: Jo, potom po těch zprávách, ona teda většinou..nebo zprávy nevidíme, protože tam jsou ty Animáčky na co se dívají děcka, takže zprávy vidíme málokdy, ale potom vždycky já nevím je tam asi nějaký film večer, tak na to ona se podívá tak, jak teda taky podívám se na to, ale většinou jdu spát dřív, že se nedodívám.
- 41 I: A povídáte si (třeba druhý den) o tom co bylo v tom a tom filmu? Nebo diskutujete o tom co jste v televizi viděli? Třeba jako rodina nebo jen s manželkou?
- 42 A: Asi ne. Možná někdy ona mi řekne co tam bylo, jako ne že bych se na to ptal, spíš ona mi to potřebuje říct.
- 43 I: Kolik máte doma televizí?
- 44 A: Jednu.
- 45 I: V celým domě jednu?
- 46 A: Jednu no.
- 47 I: Aha, takže když se díváte, tak jenom tady (v obýváku). A dívídíčko máte?
- 48 A: Jo, taky.
- 49 I: Takže sledujete i dvd.
- 50 A: No, zase děti hodně, pohádky a tak. To už si umí zapnout sami, takže na to se dívají.
- 51 I: A na internetu někdy sledujete televizi?
- 52 A: No, to jsem se díval párkrát. Ten Den D jak tam bylo, když jsem něco třeba neviděl a zajímalo mě to, tak jsem si to tam našel a podíval jsem se na to.
- 53 I: A pravidelně?
- 54 A: Ne, to jen vyjímečně.
- 55 I: Takže spíš sledujete dohromady jako rodina nebo je to roztroušený a sledujete spíš zvlášť?
- 56 A: Většinou dohromady, protože tady hnedka vedle máme kuchyň, takže tady jsme tak nějak všichni. Takže ať člověk chce nebo nechce, tak nějak se na to musí dívat s těma děckama zároveň.
- 57 I: Je možný říct kolik hodin denně třeba ve všední dny ztrávíte u televize?
- 58 A: No tak já myslím, že když kolem té třetí přijdem z práce, tak...čtyři...pět... no, tak myslím tak ty dvě, tři hodinky do té osmé hodiny.
- 59 I: A liší se to o víkendu?
- 60 A: Tak se to zase liší sobota, neděle to zase děcka si pustí Studio kamarád

chvilinku, hm..asi se to liší. Odpoledne pak ta televize jede dýl, tak hodinku se dívají na pohádku, co tam je v jednu hodinu. No, jenomže je problém..Já jsem říkal, musíte si vybrat pořad, na ten se podívat a pak to vypnout, jo, ale pak se ta televize tady nevypne a běží to dál, aniž by někdo soustředěně něco sledoval, jo. Takže asi někdy se to tak stane, takže pak ten čas neodhadnu.

61 I: A to se vám nelíbí?

62 A: Nelíbí, no.

63 I: Z jakýho důvodu převážně?

64 A: No, protože ta televize je k určitýmu účelu udělaná, aby se člověk na něco podíval, ale potom zase, když už to tak jako běží, tak člověk jako by nedělá pořádně něco jinýho. U té televize pořád jako magnet přitahuje a pak děcka se stane, apaticky sedí a koukají se na cokoliv, jo a aniž by to nějak vnímali nebo z toho něco měli.

65 I: Takže ztráta času?

66 A: Ztráta času, no, to nic nepřináší.

67 I: A ráno než jdou děti do školy, se televize pouští?

68 A: Jo, to nevím, protože nejsem doma.

69 I: Aha, takže manželka vypravuje děti?

70 A: Taky ne, ta buď spí po noční, ale nevím, to vám řeknou oni.

71 I: Jo, tak to já se jich zeptám.

72 I: Takže kdybyste měl říct za sebe jakej je Váš neoblíbenější program, dalo by se říct?

73 A: Já nemám nejoblíbenější program. Když jako vím, že je tam nějaký starej český film, co se mně líbí, tak se na to třeba rád podívám, ale zase to musí být až někdy večer. Třeba v těch osm, protože takhle odpoledne to mě nějak nenapadne, že bych řekl, ve tři je tam film, kterej chci vidět a teď všechno ostatní tomu nějak přizpůsobím, to asi jako ne. Spíš náhodně. Když náhodou vidím, když už ta televize běží, že tam něco je, tak si třeba sednu a podívám se na to, ale ne že bych na to nějak čekal. Teda kromě Návštěvníků. Ted' tam dávali kdysi o šesti Návštěvníky, tak jsme věděli, že v neděli v šest budou Návštěvníci, tak na to jsme se dívali.

74 I: Takže to jste přizpůsobovali i okolní záležitosti tomu, abyste je stihli?

75 A: No, ale pravidelně ne. Když to šlo, tak jo, za každou cenu ne.

76 I: Byl to pořad, kterej byl zábavnej pro všechny členy rodiny? Sledovali jste celá rodina?

77 A: Jo, no.

78 I: Takže jste takhle trávili i společný chvíle.

79 A: No, tak těch dvacet nebo třice minut, nebo jak dlouho to trvalo.

80 I: A když se sejdete o víkendech celá rodina. Jak trávíte společný čas?

81 A: No, tak teď když počasí přeje, tak já se snažím dělat něco venku. A ostatní jsou doma. Takhel to je, že si děcka pustí nějaký divídičko jo, já jsem tady s nima nebo spíš se snažím je tak nějak kontrolovat, hlídat, ne že bych si šel něco číst a nechal je tady úplně samotný. Takže spíš když si to uvědomuju, tak k tomu divídičku nebo si rády zahrajou něco na internetu, jo a vyjimečně, ale zase je těžký, že to rozpětí máme od já nevím kolik mu je, tři až dvanáct let, takže těžko se dá něco společně podnikat nějaká hra. Takže nějaký vyloženě společnej časi asi netrávíme.

82 I: Myslíte, že je pro vaše děti televize hodně důležitá součást života?

83 A: Takhle jako. Jako jestli oni to považují za důležitou součást?

84 I: Hm(ano). Myslím to tak, jestli pro ně ta doba tří týdnů bez televize bude těžká.

85 A: Myslím, že bude. Svým způsobem bude. Asi jo. Protože já si myslím, že ty

děti dneska už si nedokážou tak hrát třeba jako my, když jsme byli malí, jo. A když je vyženu do pokojíčku a prostě hrejte si, tak nedokážou to. Spíš je tam kravál nebo se dohadují, ale že by si spolu nějak hráli aspoň ti menší třeba, to asi ne. Nevím jak to budou dělat, když to tady nebude.

- 86 I: A vědí už o tom nebo ještě ne?
- 87 A: Říkal jsem jim to, no.
- 88 I: A jak na to reagovali?
- 89 A: (cha) Ptali se a proč a tak? A to už jsme potom nějak nerozváděli.
- 90 I: Nevysvětlovali jste to nějak víc?
- 91 A: Ne
- 92 I: Co se vás vedlo k tomu se zúčastnit. Proč jste neřekli ne?
- 93 A: Já si myslím, že to nebude špatný vyzkoušet. Teďka, když už si na ni zvykli zase. Předtím ty tři měsíce nějak jako, ne že by, no nechyběla. Vždycky jsme to nějak udělali, neměli jsme internet ani televizi, spíš jsme si pustili třeba rádio nebo tak. A vždycky se to nějak udělalo. Teď už si na to zvykli a tak to chceme vyzkoušet a jak zase to zvládneme bez toho. Jestli prostě najdeme si víc času na sebe, jestli si spíš spolu něco pohrát nebo přečíst, nebo prostě jak to bude fungovat.
- 94 I: Je možný - v případě, že by se vám to líbilo a zjistili byste, že čas trávíte třeba kvalitněji nebo jste víc pohromadě, že byste uvažovali o tom, že televizi mít nebudete?
- 95 A: No, mně by se to líbilo, no. Já teda tu televizi odnesu pryč, že by tady vůbec nebyla a pak uvidíme no.
- 96 I: Na to se vás právě pak zeptám, až ta doba skončí, jak to šlo.
- 97 I: Takže si myslíte, že to vydržíte?
- 98 A: No, já za sebe problém nevidím, spíš vidím problém nějak těm dětem ten čas naplnit, jo, jinak. To znamená i takový moje sebezapření, prostě nějaký pohodlí opustit a víc se jim věnovat. T
- 99 I: Takže televize hraje tak trošku roli jako prostředek k zabavení dětí?
- 100 A: Někdy jo no. Protože řeknu jim třeba, pusťte si divídičko nebo nějakou pohádku, jo, abych měl klid na nějaký svoje věci.
- 101 I: Pro koho to podle vás bude nejtěžší?
- 102 A: Asi pro ty nejmenší děti.
- 103 I: Ty větší už jsou schopný zabavit se nějak jinak a nebude jim to dělat takový problém?
- 104 A: To ne, no. Spíš s těma menšíma budeme muset něco vymyslet.
- 105 I: A nejmenším dětem je kolik let?
- 106 A: Nejmenší mají tři a pět.
- 107 I: Takže příští rok do školy.
- 104 A: No, vlastně už letos půjde do školy a ten bude mít letos čtyři.
- 105 I: Pro koho z nich to bude nejtěžší?
- 106 A: Tam bych to takhle neřekl. Já myslím, že oni jsou spolu tak zároveň. Tam to nedokážu říct.
- 107 I: Když už sledujete televizi společně, tak kdo ovládá televize nebo kdo má v ruce ovladač?
- 108 A: Spíš kdo na tom leží (smích), nebo kdo to pustí. Spíš teda děcka to mají většinou a..
- 109 I: A kdo je nejzručnější v ovládání televize nebo divídička? Dá se říct?
- 110 A: V podstatě všechny děti ví jak se co ovládá. Akorát, že ti malí neumí číst, tak to menu v tom divídičku spíš odhadnou nebo podle obrázků, ale jinak to zvládnou sami.
- 111 I: Myslíte, že kdyby děti nebyly nijak omezený v tom, jak moc se na televizi

- můžou dívat, že by u ní trávili mnohem víc času?
- 112 A: Rozhodně.
- 113 I: A dívaly by se na pořady, který nechcete aby sledovali?
- 114 A: Jo. A hlavně ani ne z nějaké zvědavosti, ale prostě to tam je, něco se mu tam zalíbí, tak se na to dívá, ikdyž tomu nerozumí. Víím, že třeba ten satelit, oni tam sledovali nějaký pohádky v němčině, jo? Vůbec tomu nerozuměl a koukal na to prostě. Hlavně, že je to kresledný, že je to hejbe a víc ho nezajímá prostě no.
- 115 I: To je zajímavý. Máte vy jako rodiče strach z toho jaký vliv může televize na vaše děti mít?
- 116 A: Hm(ano). Proto jsme i tu Novu zrušili, ty animovaný pohádky tam byly dost drsný, takový akční a proto jim vybíráme na co se budou nebo nebudou dívat.
- 117 I: Jaký pořady děti hlavně sledují?
- 118 A: Pohádky, pak nějaký soutěže, já nevím, to Bludiště nebo co to tam je, Věříš si. Takový nějaký soutěžní, pro děti spíš teda, no a vlastně nic víc, pokud je tam nějaký film a uznáme teda ať se dívají na ten film. Třeba Vinettu, na to se rádi podívají, nebo Šimon a Matouš, tak to taky.
- 119 I: Říkal jste, že pracujete v tiskárně, stává se, že byste si s kolegy povídali o tom co bylo v televizi nebo na co jste se dívali. Že by vznikala taková konverzace?
- 120 A: Pravidelně určitě ne. Spíš výjimečně. To by tam teda muselo fakt něco být, ale že bysme se bavili denně a já přišel do práce a: "Ty jako viděli's to?", tak to jako vůbec.
- 121 I: Máte nějakýho kolegu, pro kterýho by televize byla opravdu zásadní?
- 122 A: To teda nevím. Víím, že kolega měl v práci televizi puštěnou celou dobu, ikdyž v tom rachotu mašin to neslyšel, ale ten obraz tam měl a sledoval to při práci, ale jinak jestli doma, to nevím.
- 123 I: Když si představíte třeba den, že jste úplně sám doma a děti jsou třeba někde s manželkou nebo na výletě a vy nemáte zodpovědnost vůči někomu dalšímu, jak by vypadal váš ideálně ztrávený den pro váš?
- 124 A: To už se stalo myslím, kdysi. Manželka odjela ještě když byla na mateřské s děckama někam k tetě do Kojetína a byl jsem doma sám asi tři nebo čtyři dny, tak to jsem vypl tohle všechno (ukazuje na televizi, dvd) ze zásuvky a prostě jsem se věnoval práci a jiným věcem.
- 125 I: Takže televize v tomhle případě pro vás nebylo to čím byste se bavil nebo u čeho byste trávil čas?
- 126 A: No, spíš jsem to udělal i trochu schválně, aby mě to nelákala, jo. Tak jsem si říkal, bude to vyplný ze zásuvky a ne, nesmím. Nechtěl jsem.
- 127 I: Takže je to pro vás lákalo?
- 128 A: Ono to láká, určitě jo, protože je to pohodlí, že, člověk sedne a kouká, ale právě proto to nechci.
- 129 I: Čtete knihy?
- 130 A: (dlouze vydechne), nemám na to moc času, takže moc ne. Když jsme tenkrát tu televizi neměli tři měsíce, přečetl jsem asi dvě nebo tři knížky, tak si myslím, že teď se k tomu zase vrátím po těch večerech. Když to půjde, ale to já teda zase, jak se rychle setmí, tak už jsem unavenej a jdu spát brzo. V osm, devět hodin, to už je ta moje hodina.
- 131 I: Takže je možný, že televize dostává ze hry ostatní možnosti pro trávení času, jako třeba to čtení nebo poslouchání hudby a tak?
- 132 A: Asi jo, no, určitě. Já si myslím, že i to, že ta televize je už tak zmodernizovaná, ty dálkový ovladače už to hraje svoji roli. Když si uvědomím, že prostě když jsme dřív měli starou televizi, která se musela přepínat ručně,

- tak to prostě bylo snadnější vypnout, než když máte v ruce ovladač a teď se přepíná a hledá se co kde by jiného mohlo být.
- 133 I: Člověk u televize ve výsledku ne strávil tolik času, protože se mu nechtělo..
- 134 A: Nechtělo se mu vstát a přepnout nebo zeslabit to. Vždycky musel člověk vstát. Dneska prostě ležíte nebo sedíte a máte na to nataženou ruku a to je neštěstí.
- 135 I: Jaký jsou podle vás klady a zápory televize nebo jejího sledování? Pro vás osobně.
- 136 A: Ten klad vidím v tom, ten přínos, že člověk se dozví věci, který se jinde nedozví, když jsou to ty nějaký vzdělávací pořady nebo ty cestopisy, jo, co nikdy neuvidím. Nebo třeba i ten přínos je v tom, ty zprávy, člověk se dozví co se děje, i když to není podle mě nezbytně nutný. No a ten zápor pak je v tom, že prostě to člověka láká nebo u toho sedí a konzumuje a dívá se, aniž by musel.
- 137 I: Proč myslíte, že ikdyž to všechno víme, tak si nejsme schopni nějak poručit?
- 138 A: To je o tom, že člověk je pohodlný, je to pohodlí, nebo člověk chce se pořád nějak bavit, jo, být nějak bavenej, ale zase právě to je pohodlí, protože proto člověk nemusí nic udělat. Já něco vnímám, něco sleduju, někdo mě nějakým způsobem baví, no a mě to nic nestojí, jenom prostě pohodlně sedím a ležím a...
- 139 I: Kdo z vás všech televizi nejvíc potřebuje?
- 140 A: Já bych řekl spíš obecně ty mladší děti. Ten internet ještě ty hry a pak ta televize, ty divídička než třeba nějaký program v televizi.
- 141 I: Takže tráví víc času na počítači než u televize?
- 142 A: No, když nemají to, tak chtějí druhý, takže takhle. Teď před chvílí taky u toho ještě seděli, než jsem je vyhnal. Ale zase ti menší, ti starší ani nevím, ti byli někde v pokojíčku a něco si tam dělali.
- 143 I: Když bychom vzali například dnešní den od rána (pozn. neděle), jakou roli v něm hrála televize nebo počítač?
- 144 A: Tak to ti velcí bych řekl, že vůbec a ti menší odpoledne jo. Odpoledne, to si pustili nějaký divídička, nějaký Pat a Mat nebo co nebo tam ten Tip a Ťap, no a to bylo potom...(přemýšlí)...Jo potom přišel Vojta ten starší, že se chce podívat na internetu jak je na Karlově, že tam pojedou na lyžák příští měsíc no a pak už jsem mu říkal, nech mi to zapnutý, já jsem tam hledal něco a pak už ti menší, že si tam chtějí hrát, už otravovali, tak já jsem řekl jo, pojďte si hrát. To bylo tak tři hodiny. Jako televize a počítač tři hodiny. Tak tu hodinku a půl si určitě hráli.
- 145 I: Kolik máte vlastně programů?
- 146 A: Tady nebyla vlastně anténa, takže proto jsme tu televizi neměli. Tak pak jsem říkal, když už musíme mít tu televizi, tak koupíme ten satelit, protože se to bude digitalizovat, takže ten satelit tam je. Ty zahraniční programy nějak nesleduju, tak jich je, no, přes stovku určitě, no a potom máme jenom tu základní nabídku bez nějakého příplatku, nic neplatíme, takže tam je tak deset, čtrnáct programů.
- 147 I: Když sledujete televizi společně, tak diskutujete o tom co v televizi probíhá?
- 148 A: Jenom, pokud se děti zeptají. Když třeba něčemu nerozumí a zeptají se a jako proč, tak jim to vysvětlím, ale bysme o tom nějak mluvili cíleně, to nemyslím.

Lídie/1

- 1 I: Takže vy se jmenujete Lídie a je vám kolik let, prosím?
- 2 V: Ano, třicetpět.
- 3 I: A pracujete kde?
- 4 L: V pekárně.
- 5 I: Jaký vztah máte k televizi? Jaký význam ve vašem životě má.
- 6 L: Tak vyplňuje volnej čas, bych řekla, ale nějakou úplně důležitou funkci nemá. Jako zjistili jsme si taky, že bez toho se taky dá žít. Když jsme se nastěhovali tak tady v podstatě jsme neměli anténu a nic takže jako jsme tady přes dva měsíce taky byli bez televize a úplně v pohodě.
- 7 I: Byl to pro vás velký rozdíl?
- 8 L: Ani ne, protože my jsme tu televizi měli spíš jako kulisu nebo něco takovýho, ale konkrétně, že bysme sledovali, já nevím, seriály, že by nám to chybělo. Možná dětem, že sledovali třeba ty pravidelný pořady některý ty Kouzelný školy a některý takový věci, ale jinak si myslím, že ani ne.
- 9 I: A vy osobně máte v televizi nějaký pořad, kterej by byl váš oblíbenej, kterej byste se snažila sledovat pravidelně?
- 10 L: Tak ráda se dívám na dokumentární filmy a nebo na Bydlení je hra nebo něco takovýho o tom bydlení, o vaření, ale jako konkrétně, ráda se podívám na pěkný film, když je, ale že by mi tam vyloženě něco chybělo, na co bych se jako fakt musela podívat, tak to teda asi není.
- 11 I: Když jste se rozhodovali jestli do toho půjdete na ty tři týdny, jak to u vás probíhalo? Byly nějaký hlasy proti?
- 12 L: Alešovi jsem to řekla a ten úplně v pohodě, ten televizi vůbec mít nemusí, že bysme se hádali o programy a tak. To on prostě odejde a on jde v osm do ložnice a tam si čte nebo něco a já jako bez toho žít dokážu. Horší, spíš jsme se báli co ty děcka tomu řeknou.
- 13 I: Jak reagovali, když jste jim to sdělili?
- 14 L: No, já jsem jim to v podstatě řekla ten den, než jste přišla, že se možná bude tak tři týdny odehrávat bez televize, tak oni jé to si aspoň budeme moct zahrát nějaký hry večer, ale ty malý to ještě asi nějak nechápaly, o co jde.
- 15 I: Vy chodíte do práce každéj den?
- 16 L: Každéj den no.
- 17 I: A jak to kombinujete s tím, že máte tak malinký děti? Už jsou ve školce?
- 18 L: Už jsou ve školce, takže Aleš je vyzvedává ze školky a když jsou nemocní nebo něco, tak je tady babička a i druhá babička, už jsou v důchodě, takže oni jako se nabízí, ikdyž jsou prázdniny, tak já jsem v podstatě mezi svátkama dělala prázdniny, celý svátky a všechno, takže babičky si je rozdělily děti a Aleš tady byl sám, takže jako ono se to dalo. Ale kdyby se mi naskytla jiná práce, tak jdu okamžitě pryč, protože tam je měsíčně strašně moc přesčasů a jako člověk není věčně doma. Člověk se bojí odejít, protože nějakou tu finanční jistotu jako chce mít, ale časově je to fakt náročný, protože ta pekárna v ty největší svátky jede nejvíc.
- 19 I: A i ta práce je náročná?
- 20 L: Je, fyzicky určitě a vím, že jsou tam lidi před důchodem a ti už mají problémy. A když jsem teď slyšela v televizi, že by měli zvyšovat hranici odchodu do důchodu, tak když si představím ty lidi co fakt fyzicky pracujou, tak si říkám, to teda asi těžko.
- 21 I: Stává se v práci, v kolektivu, že byste rozebíraly nějaký pořady, který jste

- viděli v televizi? Že byste diskutovali o něčem?
- 22 L: No, někdy se bavíme o tom, co říkali ve zprávách, nějaký novinky anebo holky třeba říkají nějaký seriály, Ulice, Růžová zahrada, ale já to vlastně vůbec nesleduju, takže se k nim nemůžu připojit. My Novu jsme navíc měli zablokovanou i kvůli děckám, protože se nám tam nelíbily reklamy a takový věci, takže to jsme si pouštěli jen tak dvakrát třikrát za rok, když tam byl fakt nějaký pořad anebo když přišla babička hlídat a chtěla se dívat na nějaký svůj seriál, tak jsme jí to odkódovali, ale jinak jsme to v podstatě nepoužívali tu Novu.
- 23 I: Takže se stává občas..
- 24 L: Někdy jo anebo když tam byl pěkný film, kterej..já nevím třeba romantickéj a on a: "viděla's to" a teď mi to začne vyprávět od začátku do konce, tak se to taky stane.
- 25 I: Než jdou děti ráno do školy, tak se na televizi díváte?
- 26 L: Oni vstávají sami a okamžitě ti malí letí k televizi, ale zapínají si divídička, oni si nezapínají televizi, protože tam jsou většinou nějaký Snídaně, nebo nějaký ty zprávy a to je nezajímá. Takže oni si pustí hned pohádky, takže nějaký ty jejich divídička co mají, tak to jako jo, určitě zapnou televizi a určitě se dívají.
- 27 I: Myslíte si, že teď tím, že teď absolvujete tu tří týdenní dobu, tak že třeba může dojít ke změně buď ve vašem uvažování co se týče televize a jejího sledování nebo i v chodu vaší domácnosti?
- 28 L: To teda fakt nedokážu posoudit, protože jakmile se ta televize sem postaví zpátky, tak děcka se vrátí k tomu, myslím si, že jo teda. Aleš si myslím, že ten má ten postoj k té televizi takovej fakt hodně..tohle, ale já třeba když chodím později spát, protože já neusnu hned nějak brzo, ikdyž jsem třeba unavená, tak já zůstávám tady a pokaždé ta práce tady už není večer, takže si to fakt třeba zapnu, jo a neumím si představit, kdyby tady ta televize nebyla. Mohla bych si přečíst knížku, ale u toho se mi zase zavírají oči, a večer už je to čtení takový horší. Takže spíš jako ta televize večer, když už je čas, tak jo.
- 29 I: Takže vy osobně ji budete postrádat?
- 30 L: Kdybych ji měla mít pořad pryč, tak to bych řekla, že asi bych se občas na něco podívala.
- 31 I: Když se vžijete do toho, že by to tak bylo napořád. Jak byste se cítila?
- 32 V: Jako umím si to představit, ale asi bych byla radši kdyby ta televize tady byla. Ale ne s tím, že bych ji měla zapnutou pořad. Navíc mám směny, noční, odpolední, takže ty pořady večerní taky nestíhám, ale když už je člověk doma, tak fakt aspoň ty zprávy, když už děcka měly Animáček, tak jsme se nemohly koukat na zprávy, protože oni většinou teda vyhráli (cha), takže jednou za týden se na ty zprávy třeba kouknout, protože rádio my tady momentálně nemáme, jediné v empétrojce a tu taky věčně nenosíme na uších, takže aspoň co se děje novýho a tak.
- 33 I: Pro koho myslíte, že to bude nejtěžší?
- 34 L: Asi pro děcka.
- 35 I: Celkově? Nebo vás napadá jeden z nich, kterej by to mohl nýst nejhůř?
- 36 L: Možná ti malí kvůli pohádkám, je fakt, že ti věší že třeba přišli ze školy a z apli si televizi, že tam byli ti Smajlíci, ty pořady pro ty děti, ale umím si představit, že se učí a mají kroužky, takže celkem si myslím, že se umí zabavit jinak, umí číst, mají empétrojky, takže poslouchají, ale ty malý nic takovýho nemají, číst neumí, takže teď si vzali ten malej megabajt, ten počítač a aspoň si tím nahrazují tu televizi, protože se tam něco hejbe, něco tam na ně mluví, takže něco takovýho. Nebo si teda občas sednou i k počítači a zahrají

- si tam nějakou hru.
- 37 I: A to se stává často?
- 38 L: No, pokud je Aleš doma a pokud jim to dovolí, tak jo (cha)
- 39 I: Trávíte často pohromadě společný čas u televize?
- 40 L: Přes týden roztroušeně a v sobotu večer v těch osm hodin bych řekla, že jsme tak pohromadě, ale ti malí chodí v osm spát a ti starší, je tady nějaký ten pořad Zázraky přírody, nebo když bylo Star dance nebo tak něco, tak to oni se můžou dívat, takže jsme se tady sešli všichni a koukali jsme se.
- 41 I: Máte nějaký rodinný pořad, kterej by zajímal úplně všechny a sledovali byste ho dohromady?
- 42 L: Jo, to jsme se koukali třeba na ty starý seriály, Návštěvníci nebo tak něco, tak to fakt bylo v neděli šest večer jsme se sešli u televize a dívali jsme se no.
- 43 I: Debatujete o tom co v televizi je? Nebo děti se ptají, když něčemu nerozumí. Zajímá mě jestli sedíte a tiše sledujete nebo rozebíráte a bavíte se?
- 44 L: Když je to pohádka nebo nějaký film, tak to si myslím, že to asi není nutný, ale pokud je tam nějaký dokument a někdo něčemu nerozumí, tak asijo. Nebo Vojta rád sledoval letadla, Stíhači v boji nebo co tam bylo, tak to spíš s Alešem se na něco zeptal čemu nerozumí anebo se jich občas namátkově zeptám na způsob "víte co je tady to a to slovo?", tak to tak příležitostně jo, ale že bysme nějaký pořad prokecali, tak to taky ne.
- 45 I: Jak se stavíte k tomu, jak dětem zpřístupňovat nebo nezpřístupňovat televizi? Máte někdy strach o tom, jaký by na ně televize mohla mít vliv?
- 46 L: Noo, strach určitě jo, ale teď třeba máme přehled o tom co sledují a tím, že máme i televizi Noe, takže to hodně přepínáme na křesťanskou televizi, takže si myslím, že..tu Novu jsme taky měli zakódovanou, takže a veškerý ty satelitní programy, který se nám nelíbily jsme taky zrušili, takže tak nějak člověk měl přehled o tom co sledují, ale jako určitě kdyby ta svoboda tady byla, tak bych jim možná až tak nevěřila, jako co by sledovali nebo nesledovali.
- 47 I: Takže máte pocit, že byste je měli nějak chránit nebo dohlížet na to k jakým pořadům se dostanou a jak často?
- 48 L: Asi jo. To je stejný jako s počítačem, když je tam necháme samostatně, tak si vybírají hry právě takový ty krvelačný a já nevím jaký a ikdyž jim řekneš to je škaredá hra.. ale tam se jenom..." oni si to obhajují svýma...Něco podobného je to i s tou televizí, protože to podle názvu člověk neodhadne, co tam v tom pořadu je a pak když to vidíš na cos jim dovolil koukat, tak to je...
- 49 I: Takže kdyby měli možnost dívat se na cokoliv a jakkoliv dlouho, jak by to podle vás vypadalo?
- 50 L: Ti malí by to nevydrželi, protože ti fakt jako sledují, já nevím hodinu a už je to nebaví a Josífek, ten nejmladší, ten ještě míň, protože ten se nevydrží dívat nat u televizi tak dlouho, ale ty starší si myslím, že by tomu propadli a pokud by neměli jiný povinnosti, tak si myslím, že by to dopadlo tak, že by u toho seděli.
- 51 I: V čem je to pro ně taková zábava? Že je tak přitahuje?
- 52 L: Těžko říct, asi u toho nemusí nic dělat, žádný povinnosti, mají všecko na dosah, jídlo, takže prostě sednou, vezmou misku s něčím a prostě je to hrozně pohodlný a příjemný, pokud je tam něco co je zajímavá. Jako myslím si, že možná před kamarádama by tomu přednost nedali, kdyby pro ně někdo přišel, aby šli ven, tak asi určitě ne. Ale pokud jsou doma a sami, když nikdo není doma, tak si myslím, že by u toho asi seděli.
- 53 I: Myslíte, že teď během tří týdnů dojde k nějaké změně? Že něco bude jinak?
- 54 L: Hm(přemýšlí). To nevím, možná než si zvyknou na to, že ta televize je zase zpátky, jestli ji sem Aleš (manžel) vůbec dá. Třeba řekne, že si to

- prodloužíme, že to bylo fajn. Tak kdo ví. Možná nějakou chvilku to potrvá, ale já si myslím, že se to pak zase nějak vrátí.
- 55 I: Myslím spíš teď během té doby..Změna v chodu domácnosti nebo trávení času.
- 56 L: Myslím, že jo. Možná fakt budou trávit víc času spolu, i jako děti a i jako my dohromady a večer jak děti vždycky říkají, že už se těší, že v těch osm si zahrajeme nějakou hru, protože ty stolovky oni milují, tak si myslím, že jo. Akorát ti malí chodí spát, takže určitě večer si s nima něco zahrajem a přes den tady je pořád co dělat, takže si myslím, že ta televize nebude přes den chybět nikomu, až tak.
- 57 I: Trávíte hodně času venku?
- 58 L: V létě určitě jo nebo na jaře a Aleš ten, protože máme slepice a králíky, tak se pořád venku něco děje a já třeba konkrétně ještě pečú na zakázku dorty a tak, takže já jako strávím hodně času v kuchyni, takže... Ale tím, že ta televize tady je, tak třeba mrknu co tam je, ale chybět mi nebude (cha). Spíš počítač by mi chyběl, protože tam má recepty, inspiraci, mustr, takže ne že bych tam musela někde brouzdat na fejsbuku, ale takový ty recepty apodobně.
- 59 I: Funguje u vás nějaký systém odměn a trestů ve kterým by nástrojem byla televize?
- 60 L: Někdy jo, řeknu prostě pokud nebude uklizenej pokoj, tak nebude večer ten a ten pořad na kterej se chcou koukat, ale jinak že by vyloženě za trest. Ze začátku jsme to tak myslím i dělali, že já nevím, když budou špatný známky ve škole, tak to bude zakázaný ale nikdy jsme to tak striktně nedodrželi. Nejsme takoví, že bysme si tak stáli za tím svým slovem, vždycky jsme byli spíš měkčí a děcka nás uprosili. Takže ta televize bych řekla, že ty zákazy oni ani tak neberou, protože ví, že já nevím. Bylo párkrát, že měli zakázanou televizi, ale on jde do kuchyně, tady se napije, chvilku kouká, otočí se. Kdyby ten pokoj byl jinde, tak by to možná bylo jiný, ale tím, že je to v kuchyni, tak to prostě se nějak minulo účinkem.
- 61 I: Když jsou děti nemocný, tak se na televizi dívají hodně?
- 62 L: Hm(ano), jo pokud nemají vyloženě horečky a nezaspí to, tak pak už jo. Pak ta televize, v podstatě, co mají dělat, že? Tak si lehnout tady nebo si roztáhnou gauč a leží u té televize, no.
- 63 I: Myslíte, že kdyby ji tatínek neodnesl, mě by někdo tendenci ji zapnout i přes tu absenci?
- 64 L: No poked by na to zapomněli a automaticky by to kluci malí ráno zapli, tak asi jo, ale pokud by, teď vědí, že to nemají zapínat, tak si to nedovolí, aspoň ti větší, ti malí by zkoušeli jako co vydržíme, ale ti velcí, pokud by si uvědomili, že namají, tak by si to určitě nezapli.
- 65 I: Užíváte si víc sledování televize o samotě nebo se raději díváte v rodinný kruhu? Co je pro vás větší požitek?
- 66 L: Tak jsem nad tím nikdy nepřemejšlela, ale je fakt, že když jsem sama, tak mi to, jako ta televize, spíš asi s někým, když sleduju. Je to asi lepší, protože občas člověk pronese nějakou poznámku, ikdyž když se člověk dívá sám, třeba večer, když se koukám, tak jsem tady taky sama, takže jako nějaký velkej rozdíl v tom asi nevidím. Ale kdybych si mohla vybrat, tak bych tady vedle sebe někoho mohla mít. Jako kdyby mi to někdo přepínal, tak asi by mi to vadilo. Ale tím, že se fakt nehádáme o pořady, jo jako Alešovi je to jedno. Já musím říct, že by se mi bez televize žilo hůř, ale asi bych to taky zvládla. Nejsem nějaký závislák na pořadech. Třeba když sleduju svou mamku a vím, že má v televizi nějaký pořad, tak tam v tu dobu ani nejdu, protože vím, že se se mnou moc nekomunikuje. To se tady nestane.

- 67 I: Přijde vám to jako zajímavá zkušenost. Vyzkoušet to bez televize.
68 L: No, je to, pro tu rodinu aspoň si to každé ošahá a může pak říct. Možná kdybysme ji neměli z finančních důvodů, jako že bysme si ji nemohli pořídit a tak dál, tak bych se obávala těch reakcí ve škole: " a vy nemáte televizi a ty ses neřádal tam na to". Ale když si to člověk dobrovolně odřekne: "A já se na to nechci koukat", tak to vyzní i pro ty děcka ve škole a tak líp. Než jako sociální případ, kterej nemá doma televizi.

Vít (syn)

- 1 I: Ty jsi Víťa? A kolik je ti let?
2 V: Deset.
3 I: A kam Víťku chodíš do školy?
4 V: Na Vodní, do páté A.
5 I: A líbí se Ti ve škole?
6 V: Jo.
7 I: Máš tam dobrý kamarády?
8 V: Mám.
9 I: Říkali ti rodiče o tom proč jsem tady?
10 V: Jo, říkali.
11 I: Umíš si představit, že se tři týdny nebudeš dívat na televizi?
12 V: Moc ne.
13 I: Jakto?
14 V: Protože jsou v televizi dobrý pořady.
15 I: Na co se třeba rád koukáš?
16 V: Třeba Zázraky přírody.
17 I: Takže takový přírodopisný pořady? Máš rád zvířata?
18 V: Hm (ano), zebra a žirafy. Exotický zvířata.
19 I: Sleduješ ještě i nějaký pořady pro děti nebo to už ne?
20 V: Někdy se dívám na Animáček nebo nějaký pohádky.
21 I: A jaký třeba? Co se Ti za poslední dobu líbilo?
22 V: Šmoulové.
23 I: Díváš se na televizi každé den?
24 V: Hm(ano), každé den.
25 I: A když bys měl říct kolik hodin denně zhruba? Zkusíš to?
26 V: Dohromady asi čtyři nebo tři. Tak nějak.
27 I: Je to jiný když chodíš do školy a když je víkend?
28 V: Takže o víkendu se dívám třeba i ráno a když se jde do školy, tak až se vrátíme ze školy.
29 I: Takže v týdně, když chodíš do školy, tak se televize nezapíná?
30 V: Ráno ne.
31 I: V kolik hodin se vracíš ze školy?
32 V: O půl třetí.
33 I: A to už je někdo doma?
34 V: Někdy jo.
35 I: A někdy se vracíš a nikdo tady není?
36 V: No..
37 I: A to si zapínáš televizi?
38 V: No, ale nejdřív si napíšu úkoly a pak si ji zapnu.
39 I: O víkendu teda sleduješ i ráno?
40 V: To tam je v osm hodin nebo tak nějak nějaký takový filmy, pak je tam

- Kuchařská pohotovost, tak na to jsme se s mamkou dívali. Tam nějakí lidi si pozvou kuchařskou pohotovost, když něco neumí.
- 41 I: A ona je naučí jak se co dělá?
- 42 V: Joo.
- 43 I: Co bys chtěl jednou dělat, už jsi nad tím přemýšlel?
- 44 V: Tak chtěl jsem být kuchařem, pak automechanik.
- 45 I: Jaký máš koníčky?
- 46 V: Jo, modeláření.
- 47 I: A chodíš i do kroužku?
- 48 V: Jo, druhej rok. Jednou týdně, dvě hodiny.
- 49 I: A tam lepíte nějaký modely?
- 50 V: Jo, letadla a lodě a tak.
- 51 I: A věnuješ se tomu i doma?
- 52 V: Jo, to jo.
- 53 I: A co když máš volnej čas a neděláš zrovna úkoly do školy nebo nejsi ve škole, tak čemu se nejvíc věnuješ, u čeho trávíš nejvíc času?
- 54 V: No, tak když přijdou kluci, tak jdu ven a pak u televize.
- 55 I: Televize je na druhým místě?
- 56 V: Jo, asi tak.
- 57 I: Stává se někdy, že dostanete sledování televize za odměnu, například, když jste hodní?
- 58 V: Třeba, když se chceme na něco dívat, tak mamka řekne, že si máme uklidit pokoj nebo něco dělat a když to uděláme, tak se pak můžeme dívat.
- 59 I: A nakopak? Když třeba hodní nejste?
- 60 V: Někdy jo, třeba když dodstanu špatnou známku, tak nám mamka jednou zakázala do odvolání televizi.
- 61 I: A jak dlouho to bylo?
- 62 V: Nevím, tak měsíc.
- 63 I: Jaký to pro tebe bylo?
- 64 V: Hrozný.
- 65 I: Fakt jo? Přinutilo tě to se víc učit?
- 66 V: Ani ne, spíš jsem si víc četl a tak.
- 67 I: Když se sejdete večer doma s rodiči, tak sledujete pohromadě televizi?
- 68 V: Někdy třeba o víkendu se tam na něco díváme nebo si hrajeme různý stolní hry nebo tak. Když rodiče nejdou do práce, tak si hrajeme nějaký stolní hry a když jsou třeba rodiče unavení z práce z pátku na sobotu, tak se díváme na televizi.
- 69 I: Na co jste se třeba naposledy dívali společně?
- 70 V: Na Silvestra na Zázraky přírody, pak když byl Star dance, tak jsme se dívali na Star dance.
- 71 I: A jakej je tvůj nejoblíbenější pořad?
- 72 V: Pořady kde hraje Terence Hill a Budd Spencer. Takový komedie:
- 73 I: A televizní kanál?
- 74 V: History.
- 75 I: Jo? Máš rád historický pořady? Tak to tě baví i dějepis ve škole, ne?
- 76 V: Jo, to baví. Máme u dědy ten kanál, tady doma ho nemáme, tak vždycky tam nebo na Discovery taky. To máme i ve škole.
- 77 I: A když někdo sledujete televizi dohromady. Povídate si o tom co tam sledujete?
- 78 V: Ani moc ne.
- 79 I: A kdo přepíná? Kdo se chopí ovladače?
- 80 V: Nejčastěji asi Vašek, malej. Ale jinak mamka nebo taťka anebo je na stole.

- 81 I: Ve škole si někdy s kamarádama povídáte o tom, co jste v televizi viděli?
82 V: Jo, někdy dost. O pár filmech.
83 I: O filmech, jo? Máš tam nějakýho dobrýho kamaráda?
84 V: Jo, hodně.
85 I: A chodíváš někdy na návštěvu ke kamarádům?
86 V: Než mi jede autobus, tak jo.
87 I: A na telku se díváte nebo co děláte?
88 V: Hrajeme na počítači.
89 I: Baví tě víc hrát hry na počítači nebo koukat na televizi?
89 V: Asi počítač. Ale na tom skoro nikdy nejsme, protože jeden máme pokaženej a na druhým nesmíme.
90 I: A jaký hry hraješ?
91 V: Nějaký o letadlech a tak.
92 I: Jaký myslíš, že ty tři týdny bez televize budou? Zkoušel sis to představit?
93 V: Asi si budeme víc hrát víc her než normálně.
94 I: A knížky taky čteš?
95 V: Jo, to taky.
96 I: Když Ti rodiče řekli o tom, že se nebudete dívat na televizi, tak co jsi na to řekl?
97 V: Mně to neřekli rodiče, ale sestra. To jsem si nejdřív myslel, že si vymejší.
98 I: Bylo to pro tebe nepředstavitelný?
99 V: Asi jo.
100 I: Pro koho myslíš, že to bude nejtěžší?
102 V: Asi pro ty malý kluky. Ti se dívali hodně. Takže asi tak.
103 I: A pro Tebe? Jaký to bude?
104 V: Asi taky těžký. Ale zase se budeme moct víc učit a tak.
105 I: Myslíš, že to bude třeba zajímavý nebo je to spíš otrava?
106 V: Já si říkám, že by to mohlo být i zajímavý. Že si budeme víc společně hrát.
107 I: Hráváte si teď hodně dohromady nebo spíš každěj zvlášť?
106 V: Někdy zvlášť a když se všichni hodně nudíme, tak si zahrajeme něco dohromady.
107 I: Jaký hry hrajete?
108 V: Tak tam máme sto her v jednom boxu, tak tam hrajeme takový kachny, Člověče nezlob se a tak, na schovávanou taky.
109 I: Aha. A kde všude v domě máte televizi?
110 V: Jenom tady, v obýváku a pak divídičko a pak už nic.
111 I: A programů máte kolik?
112 V: Asi patnáct nebo šestnáct.
113 I: A máte nějaký pořady na který se nemůžete dívat?
114 V: Jo, třeba takový, který nejsou pro děcka, třeba nějaký kriminální.
115 I: Takže když v televizi něco takovýho běží, tak vám to rodiče vypnou a nemůžete se na to dívat?
116 V: No, na to se spíš dívají oni, my jdeme do pokojíku a oni se tady dívají. Nebo spíš jenom mamka a taťka jde vždycky spát.
117 I: Kdyby ses mohl v televizi dívat libovolně dlouho a na cokoliv. Bylo by to dýl než teď?
118 V: Jo, to asi jo.
119 I: Baví tě televize hodně a přemýšlel jsi třeba někdy nad tím proč Tě tak baví?
120 V: Jsou tam moje oblíbený filmy a tak. Je to zábava.
121 I: Myslíš, že tě bude lákat si tu televizi stejně zapnout?
122 V: Tak asi jo někdy.
123 I: A jaký to bude třeba pro ségru?

- 124 V: Ta u televize moc často nesedí, tak ta hraje na keyboard nebo se učí skoro furt.
- 125 I: A co rodiče? Ty se dívají hodně na televizi?
- 126 V: Taťka moc ne, ale mamka docela jo.
- 127 I: A jaký pořady má maminka ráda?
- 128 V: To nevím. Ale vždycky sedí u televize do noci. Ale když jde brzo do práce, tak jde spát tak v deset.
- 129 I: Líbilo by se ti kdybys mohl v televizi sledovat cokoli?
- 130 V: To záleží co by tam bylo. Jenom nějaký oblíbený pořady. Když třeba jsem nemocnej, tak se dívám na to co tam běží, protože se nudím.
- 131 I: Takže když jsi nemocnej, tak sleduješ televizi víc?
- 132 V: To běží od rána až do odpoledne.
- 133 I: Takže ležíš tady - v obýváku?
- 134 V: No, tady.
- 135 I: Tak co myslíš? Zvládneš tu dobu?
- 136 V: Tak snad jo.
- 137 I: A těšíš se na to nebo si spíš říkáš, já ať už je to pryč(smích)?
- 138 V: Moc ne, spíš ať už je to pryč.

Vanda (dcera)

- 1 I: Ty jsi Vanda? A kolik je ti let?
- 2 V: Jo, je mi dvanáct.
- 3 I: A kam chodíš do školy?
- 4 V: Do Mohelnice na Vodní.
- 5 I: Do kolikáté třídy chodíš?
- 6 V: Do sedmé.
- 7 I: Baví tě to ve škole?
- 8 V: Tak trochu (smích).
- 9 I: Býváš hodně ve škole?
- 10 V: No, dvakrát týdně do půl druhé a myslím jednou týdně do půl jedné.
- 11 I: Přemýšlela jsi třeba nad tím co by jsi chtěla dělat?
- 12 V: Chvilku jsem chtěla být doktorkou a teď spíš učitelkou.
- 13 I: Proč tě lákala zrovna doktorka?
- 14 V: Já nevím..tak chtěla být i kamarádka, tak jsme si říkaly, že jedna by byla sestřička a druhá třeba doktorka.
- 15 I: Aha a jaký předměty tě nejvíc baví ve škole?
- 16 I: Takže bys chtěla učit třeba češtinu?
- 17 V: Hm(ano), třeba učitelka od první do čtvrté třídy a ta učí všechno.
- 18 I: Aha takže první stupeň.
- 19 I: A jaký máš koníčky, chodíš třeba do nějakých kroužků?
- 20 V: No, teď hraju na keyboard, dřív jsem chodila tady na koně.
- 21 I: Tady do Újezda? Já jsem taky kdysi chodila..
- 22 I: A na keyboard chodíš jak často?
- 23 V: Jednou týdně.
- 24 I: A jak dlouho trvá jedna hodina?
- 25 V: Třičtvrtě hodiny.
- 26 I: A to je ZUŠce v Mohelnici?
- 27 V: Jo.
- 28 I: Povídate si někdy ve škole o televizi? Třeba, že by vám učitel nebo učitelka doporučili nějaký pořad nebo, že byste se bavili o tom co bylo?

- 29 V: No, tak třeba v dějepise a nebo když se třeba baví o tom co třeba viděli, tak.
- 30 I: Takže se to stává, že si o tom povídáte.
- 31 V: (přikyvuje)
- 32 I: A spolužáci se dívají na televizi hodně?
- 33 V: Tak přes prázdniny určitě a jinak když je škola, tak nevím
- 34 I: A jaký jsou tvoje oblíbený pořady v televizi?
- 35 V: Tak třeba nějaký srandovní.
- 36 I: Napadá tě nějaký kokrétní, na kterej ses třeba tento týden dívala?
- 37 V: Postrach Denis.
- 38 I: A co třeba nějaký soutěžní pořady?
- 39 V: No, ázet kvíz třeba.
- 40 I: A kolikt hodin denně se díváš na televizi? Třeba přes týden když se chodí do školy?
- 41 V: Když se chodí do školy, tak asi tak 3 hodiny.
- 42 I: Hm, a ráno než jdeš do školy, tak bývá zapnutá televize?
- 43 V: No, kluci si pouští dívídíčka, než jdeme do školy?
- 44 I: A jinak?
- 45 V: No, občas jo.
- 46 I: A když se vracíš ze školy, býváš sama doma?
- 47 V: No, sama úplně ne.
- 48 I: A když přijdeš ze školy, tak se díváš na telku?
- 49 V: Podle toho kolik mám učení.
- 50 I: Takže nejdřív si uděláš věci do školy a pak se díváš?
- 51 V: No, spíš obráceně.
- 52 I: Tak si zkus vybavit, jak to probíhá když přijdeš domů ze školy. Co děláš?
- 53 V: No, tak teď jsem měla celkem hodně učení, takže jsem přišla ze školy a psala jsem si úkoly, pak když jsem měla chvilku a měla jsem všechno hotový, tak pak jsem se dívala na televizi.
- 54 I: A pak se díváš až do večera?
- 55 V: No, já se dívám chvilku, pak jdu asi tak v sedm hodin nebo tak nějak cvičit na keyboard a pak o půl osmé se zase dívám.
- 56 I: A na keyboard cvičíš každý den?
- 57 V: No, když mi to vyjde, tak jo.
- 58 I: A jaký pořady fakt ráda sleduješ a hlídáš si, aby ti neutekly?
- 59 V: Tak Prostřeno a Animáček.
- 60 I: A kterej máš teda úplně nejradši?
- 61 V: Takovej asi není.
- 62 I: A co když máš volnej čas a nemusíš třeba doma s ničím pomáhat a máš hotový úkoly do školy, tak co nejradši děláš?
- 63 V: Tak buď si jdu s Víťou něco hrát nebo se dívám na televizi nebo si čtu.
- 64 I: Co s Víťou hráváte?
- 65 V: Třeba Carcasonne nebo karty.
- 66 I: Jak trávíte čas pohromadě jako rodina, když máte volnej čas? Máte nějaký společný aktivity?
- 67 V: No, možná večer, někdy v sobotu třeba, až malí kluci jdou spát, tak si něco hrajeme. Ale jinak přes den si každěj dělá co chce.
- 68 I: A na televizi se díváte spíš pohromadě nebo každěj zvlášť?
- 69 V: Jak kdy. Když je tam třeba pořad, na kterej se chce podívat celá rodina, tak pohromadě a jinak to někoho třeba nebaví, tak jde někam jinam.
- 70 I: A kdo nejvíc rozhoduje o tom, na co se budete dívat?
- 71 V: Asi mamka.
- 72 I: A ovladač ovládá kdo?

- 73 V: Asi Vašek.
74 I: Vašek je nejmenší?
75 V: Ne, takovej předposlední.
76 I: A co když se díváte společně, povídáte si o tom co se v tom pořadu děje. Třeba když koukáte na to Prostřeno, debatujete o tom?
77 V: Hm, když tam je něco zajímavýho, tak si o tom něco řeknem nebo když se nám tam něco nelíbí.
78 I: A co třeba reality show, líbí se ti? Pamatuješ si třeba, když byli Vyvolení?
79 V: Ne, to se nedívám.
80 I: Díváš se někdy na televizi s kamarády? Třeba když přijdeš ke kamarádce na návštěvu, tak se díáte na telku? Nebo jak trávíte čas?
81 V: No tak já jako ke kamarádům když jdu, tak si jdeme něco hrát, ale na televizi to jenom když před pár lety, když jsem chodila k jedné kamarádce, tak tam jsme se dívali na Jetix, ale jinak ne.
82 I: A vy máte Jetix?
83 V: Ne, nemáme.
84 I: Tak ti to bylo vzácný?
85 V: Tam jsou takový pořady, na který třeba se rodičům nelíbí, takže...
86 I: Je pro tebe televize důležitá?
87 V: To nevím.
88 I: Umíš si představit, že budete tři týdny bez ní?
89 V: My jsme vlastně byli, když jsme se sem nastěhovali, tak asi měsíc jsme byli bez televize, tak jako..
90 I: Jaký to bylo?
91 V: Tak jako šlo to.
92 I: Dalo se to vydržet? Myslíš, že to teď zvládnete?
93 V: Jo
94 I: Bude to těžký nebo to bude v pohodě?
95 V: Pro mě bych řekla, že ani moc ne.
96 I: A pro koho to bude nejtěžší?
97 V: Pro kluky, malý.
98 I: Ti se dívají nejvíc?
99 I: A co Víťa?
100 V: Víťa ten jako taky, ale ani jako ne tak často.
101 I: A mamka třeba?
102 V: Mamka, ta je většinou v práci, ale když jo, tak třeba večer někdy.
104 I: A taťka?
105 V: Taťka se na telku skoro nedívá.
106 I: Zaslechneš někdy ve třídě, že se děti o televizi baví? Myslíš, že to bude těžký v tom, že si děti budou povídat o tom co viděli a ty zrovna nebudeš vědět o co jde?
107 V: To myslím, že ne.
108 I: Jak jsi reagovala na to, když ti rodiče řekli o tom čeho se chystáte zúčastnit?
109 V: Mně to připadlo takový divný bez té televize?
110 I: Jak divný?
111 V: No jako bez televize prostě, že ji tady pořád máme a najednou by se měla vypnout, tak nevím jak bych si na to zvykla.
112 I: Umíš si třeba představit svět bez televize? Nebo třeba svůj život? Kdyby televize prostě nebyla.
113 V: To asi ne.
114 I: Jaký by to bylo? Zkus si to představit, že najednou nebyla.

- 115 V: Určitě by bylo víc pohybu a tak, že by se nesesedělo u televize.
- 116 I: Dalo by se na to zvyknout?
- 117 V: Jo já bych řekla, že by mi to ani nechybělo.
- 118 I: Přejde Ti to zajímavý to takhle zkusit nebo je to pro tebe spíš otrava?
- 119 V: I zajímavý. Bude to zase něco novýho. Budeme mít víc času být pohromadě, něco si hrát a nebudeme pořád u té televize.
- 120 I: Bude tě lákat si i tak tu televizi zapnout?
- 121 V: Když budu vědět, že tam je nějaký pořad, na kterej bych se ráda podívala, tak to možná jo.
- 122 I: Jakej pořad třeba?
- 123 V: Smich, ale tak si něco přečtu třeba.
- 124 I: Díváš se ráda na pohádky? Nebo jaká se ti poslední dobou líbila?
- 125 V: Poslední dobou v televize jsem skoro žádnou pohádku neviděla.
- 126 I: Ani přes Vánoce?
- 127 V: Přes Vánoce, to jo. Třeba Anděl páně.
- 128 I: Když máš dlouho chvíli, jak ji vyplňuješ?
- 129 V: Buď cvičím na keyboard nebo se učím nebo jdu k televizi.
- 130 I: A co je nejčastější?
- 131 V: Já snažím se jako si něco najít v pokojíčku a když se mi to nedaří, tak jdu k televizi.
- 132 I: Stává se někdy, že vám rodiče televizi zakážou?
- 133 V: No, stalo se to už. Třeba když jsme neposlouchali nebo jsme neměli uklizenej pokoj.
- 134 I: A když jste naopak hodní, tak se můžete na televizi dívat víc?
- 135 V: No, večer, když tam něco je.
- 136 I: Do kolika se můžete dívat?
- 137 V: Tak asi do půl desáté. Když to trvá, ale jinak když skončí film dřív, tak už musíme jít.
- 138 I: Jít spát nebo jenom do pokojíčku?
- 139 V: No, když už je to tak v devět hodin, tak musíme jít spát.
- 140 I: A jak je to o víkendu?
- 141 V: O víkendu, když rodiče mají náladu, tak si třeba od osmi asi do půl desáté něco hrajeme a když ne, tak se třeba do devíti díváme na televizi, když tam něco je a jinak od osmi jsme v pokoji a můžeme jít spát až třeba v devět nebo o půl desáté.
- 142 I: Co tě baví víc? Když si něco hrajete nebo když se koukáte na televizi?
- 143 V: Spíš když si něco hrajeme.
- 144 I: Z jakýho důvodu je pro Tebe televize důležitá?
- 145 V: Tak, že se tam můžu podívat na nějaký filmy, který jsem ještě neviděla a baví mě to, nebo když nemám co dělat.
- 146 I: Víťa říkal, že má rád cestopisný pořady, ty taky?
- 147 V: Moc ne.
- 148 I: Tak jaký tebe spíš baví.
- 149 V: No, tak nějaký legrační, nebo i takový klasický filmy, třeba ty černobílý nebo tak.
- 150 I: Myslíš třeba starší filmy?
- 151 V: No(ano)
- 152 I: To máš jak tatínek.
- 153 I: Budeš se těšit až ta doba skončí?
- 154 V: Pokud se budu hodně nudit, tak asi jo, ale pokud budu mít co dělat pořád, tak mi to bude celkem jedno.

- **Rodina Suchých**

Alex (otec)

- 1 I: Takže vy se jmenujete Alex a je vám kolik let?
2 A: Třicetsedm.
3 I: A pracujete kde?
4 A: V Siemensu jako dělník.
5 I: Máte nějaký koníčky, pomínou-li rodinu.
6 A: Tak chodím, koníčky sauna, teď s klukama chodím na fotbal, takže pomalu nemám na nic jinýho čas. Já jsem přestal hrát ze zdravotních důvodů, jinak kolo, plavání, lyžování, tak nějak.
7 I: Pracujete na směny?
8 A: No, na tři směny, na tři. Teď máš zrovna noční.
9 I: A když máte zrovna tu noční, tak trávíte hodně času s dětma?
10 A: No, tak ráno je pošlu do školy no a přes den se vyspím a odpoledne jak přijdou ze školy, tak uděláme úkoly, nebo ty koníčky a nebo jsem s nima doma. No a na večer si jdu znova ještě lehnout na chvilku, na ty dvě hodky ještě.
11 I: A trávíte víc času doma nebo třeba býváte venku.
12 A: No, o víkendech jsme na horách vlastně, to jsme furt venku. Přes ten týden spíš doma, ale říkám to je daný téma koníčkama a úkolama ze školy, že jo takže, uděláme si povinnosti, pak nějaký ten trénink a večer to je do večera. Ve čtyři nebo ve tři přijdou ze školy, ve čtyři tréninky, o půl páté přijdou v šest, o půl sedmé a...
13 I: A potom když se už sejdete doma, tak jo to probíhá? Co děláte nebo co dělají děti?
14 A: Děti se nají, hodíme je do vany, nachystají, dodělají si aktovky do školy a Večerníček, že a jdou spát. Nebo do postele a přečteme pohádku nebo něco takovýho a v osm jdou lehnout.
15 I: A kdybyste ml třeba říct kolik hodin denně tráví u televize?
16 A: Naše děti?
17 I: Děti i vy.
18 A: Ty brďo, no děti bych řekl, tak do hodiny, víc ne určitě, to odpoledne akorát. Já jsem teda benevolentnější než manželka každopádně, to já si jako, pro mě to je, já je hodím sem a pokoj od nich na chvilku, ale víc než hodinu si myslím, že ne. Jako Kouzelná školka nebo ty dětský pořady vesměs, když bylo něco. A já, když mám noční, tak skoro vůbec, jo a nejvíc, když mám ranní, tak to si pustím nějaký ten film, ale odpoledne na to není čas, jo. A když mám odpolední, tak si třeba dopoledne pustím spíš jako kulisu a sedím u počítače, ne že bych na to hleděl anebo nějaký film, prostě jo, ale že by na televizi, tak to prostě ne.
19 I: A na počítači sledujete internet?
20 A: Jo, internet, zprávy, idnes. Hry nehraju, to mě nějak nebaví a musím mě hodně zaujmout nějaká, abych hrál.
21 I: Díváte se někdy na televizi na internetu?
22 A: Málokdy, málo. Spíš na sportovní přenosy, když ještě nebyla čtyřka, čtété čtyři, tak jsem si pouštěl hokej nebo fotbal, ale málo. Spíš jenom zprávy a projíždím servery co je kde novýho.
23 I: A když se díváte na televizi, že si k ní sednete a díváte se, tak jaký pořady vás baví?
24 A: Tak válečný filmy, to jednoznačně a dokumenty. Jo, jinak. Sem tam nějaký

- ty soutěžní, ale Ázet kvíz a takový, ne takový Talentmania a podobný kraviny, to mě jako nebere.
- 25 I: A co nějaký seriály?
- 26 A: To vůbec, ne.
- 27 I: A co mají podle vás děti nejradší?
- 28 A: (cha)...Ti úplně všechno, hlavně, kdy to hraje. Pro ně je to vzácný, oni to zase nemají tolik, oni hledí na kdecu, ale mají to kontrolovaný, nemůžou hledět na všechno. Ale vesměs ty dětský. Teď se třeba díváme na Ázet kvíz spolu, protože to je celkem baví a mě taky, takže se na to koukáme, ale jinak potom večer zprávy, občas když to máme puštěný po Večerníčku, tak je necháme a když jsou nachystaní, tak se třeba koukneme na ty zprávy do půl osmé a na Sport ještě a v osm jdou zalehnout. Takže, že by koukali na Kriminálku Las Vegas, to ne teda.
- 29 I: Jak tedy přistupujete k výchově v tom co se týče televize? Vybíráte jim pořady? Hlídáte na co se dívají?
- 30 A: No, každopádně, hlídáme. Jo, v sobotu ráno si to pustí sami, protože přece jenom v sobotu, neděli se chceme trochu vyspat, ale to tam jsou vesměs dětský, ale vždycky koukneme, když se nám něco nezdá a slyšíme něco z ložnice, tak se tam jdeme podívat co tam je, ale vesměs tu sobotu, neděli ráno tam jsou dětský pořady, jo, to Hřiště sedm nebo Studio kamarád, nebo co to je, ale jinak jako na televizi nekoukají. A v neděli v jednu potom pohádka nebo takhle, ale jako sami si to nezapínají. To ne.
- 31 I: Kolik máte televizí doma?
- 32 A: Jednu, tuhle, akorát.
- 33 I: A máte dývídíčko?
- 34 A: Jo, máme dívídíčko, máme na kazety video klasický, no a počítač, že.
- 35 I: Kolik programů?
- 36 A: Tam jsou jednička, dvojka, nova, prima, čtyřka,...šest. Klasický co jde přes anténu, nemáme satelit, nic takovýho. To je si myslím akorát žrout času, to by u toho seděli pořád u těch pohádek a u toho.
- 37 I: Kdybyste si mohl vybrat, sledujete raději televizi sám nebo i s ostatníma.
- 38 A: Asi radši sám. Jak se říká, že chlap je lovec, takže mám ovladač a "pff - pff" a valím.(cha). To mě musí zaujmout něco, ale já u toho spíš relaxuju. Zprávy zkouknu celý, ale když je tam nějaký film a nebaví mě, tak prostě přepínám a to tam stejně nic není, říkám, mám to jako takovou kulisu spíš. Hraje televize a já sedím u počítače a čtu si.
- 39 I: Stává se často, že se sejdete u televize jako rodina a sledujete dohromady.
- 40 A: Moc často ne. Přes týden skoro vůbec, to spíš až na večer, protože lvča je v práci skoro celý den a já když mám odpolední, tak je vlastně nevidím vůbec, já je ráno vypravím a vidím je zase druhý den ráno až a maximálně když mám tu ranní nebo noční, tak navečer, jinak odpoledne to nezapínáme skoro vůbec.
- 41 I: A když už k tomu dojde, povídáte si o tom na co se díváte? Debatujete?
- 42 A: To spíš Janča s klukama to rozebírá. Já moc ne, já na to moc nejsem, ale Janča to rozebírá s klukama, lvča si o tom s nima povídá.
- 43 I: A kdo panuje? Kdo drží ovladač?
- 44 A: No, kluci! Kluci samozřejmě kluci, no. Kluci drží ovladač a my rozhodujeme (cha)
- 45 I: Jak si myslíte, že vy osobně nepřítomnost televize zvládnete?
- 46 A: Já myslím, že jo, já bych neměl mít problém.
- 47 I: A kluci? Nebo zbytek rodiny?
- 48 A: Tak Janča vůbec, ta si myslím, že to úplně v pohodě zvládne, no a kluci

- akorát mrčí, že nebudou mít Večerníčky a já říkám, že to možná nějak uvidíme a kdyžtak si budeme místo toho číst. Já myslím, že kluci, no. Mně to je celkem jedno. Když budu mít povolenej počítač, tak mi to nevadí.(cha)
- 49 I: Kvůli internetu?
- 50 A: Zase jenom ty zprávy.
- 51 I: Abyste věděl co se děje ve světě?
- 52 A: Jo, abych věděl, protože nekupujeme noviny, tak prostě jenom idnes si najedu nebo na seznam, projedu si zprávy a vypínám.
- 53 I: Jakej význam pro vás osobně má televize?
- 54 A: Teď už každopádně menší. Dřív jako mladší jsem u toho seděl hodně, ale teď už tomu nějak nepřikládám význam, teď už nějak, asi bych se bez ní obešel, jo, ikdyž nevím jak by to...to říkám teď, že ji tady mám, ale nevím jak by to vypadalo za měsíc, za dva, ale teď si myslím, že by mi, že bych se dokázal obejít bez ní, ale musel bych mít ten počítač.
- 55 I: Máte kromě zpráv nějaké jiné oblíbené pořady, který byste si hlídal a věděl, že ho chcete vidět a nepřijít o něj.
- 56 A: Ne, nemám. (kroutí hlavou)
- 57 I: Hledáte si někdy než zapnete televizi v programu?
- 58 A: Jo, to jako jo, to si pročítám jestli to mám vůbec zapínat, když mám třeba tu odpolední, tak to dopoledne si to otevřu, podívám se jestli je tam něco zajímavého, a když není, tak si zapnu počítač a přepnu si zprávy a dívám se na internet. Pobrouzdám se tam co je kde nového. Málokdy to zapnu, že bych projel programy co kde je. Na tom Sportu je třeba vždycky něco, jo na tom Sportu by nebyl problém se na to podívat, ale pročítám si ten program určitě.
- 59 I: Děláte si jako rodiče obavy o děti v tom jaký vliv na ně televize může mít?
- 60 A: Já nevím, jestli televize, nevím. Z televize až tam moc strach nemám, spíš mám strach z počítače. U mladýho třeba ne, ale u Dana - ten je na to docela závislej, nebo závislej, závislej ne, ale vidím, že prostě když přijde ze školy a baví se s ostatníma klukama, kteří na to můžou chodit víc předpokládám, že chodí tam, nebo jsou tam a tam a teď mají Farnera, nebo tam jakási hra online, tak tam je a když vidím, že je tam půl hodiny na tom a teď má stanovený čas třeba dvacet minut na tom může být a nechám mu třeba pět minut víc a pak mu řeknu konec, už máš, stačí limit, tak je prostě protivnej. Jo, někdy dobrý a někdy je prostě protivnej, protože něco nestihne dodělat a je prostě zlej, tak ho od toho vyženu a potom se se mnou nebaví nebo je naštvanej.
- 61 I: Takže mají takový časový limity do kterých se vejdou.
- 62 A: Určitě, mají to omezený každopádně. Nesedí u toho, že by si to zapli a seděli u toho půl dne, to v žádným případě. Většinou mají do té půl hodiny max, většinou těch patnáct dvacet minut a jdou. Každý teda.
- 63 I: Kdyby to neměli takhle omezený, jak myslíte, že by to vypadalo?
- 64 A: No tak by to ráno zapli a večer od toho odešli. To je normální, že jo. By se od toho nehnuli. Myslím si, že by se hádali u televize o ovladač a mlátili se. (cha) Budou hledět, samozřejmě Dan bude mít v ruce ovladač, protože je starší, ten si to vybojuje a budou na něco koukat a Peťa se teda vesměs, on se mu přizpůsobí, ale zase na druhou stranu, když Peťu něco baví a on mu to přepne, tak dokáže být taky hodně zlej. On sice chvíli vydrží, ale pak by se možná začali řezat, ale Dan by u toho seděl pořád, Peťu to za chvíli přestane bavit.
- 65 I: Takže mezi nima vznikají takový boje?
- 66 A: Jo, určitě a Peťa není takovej maniak na televize. Jeho to až tak nebere, mně připadne.

- 67 I: Liší se jejich preference v tom na co by se chtěli dívat hodně?
- 68 A: No tak Peťa má hlavně mají Večerníček, ale mají spíš stejnej, Peťovi je to docela jedno. Co tam Dan pustí, tak na to on hledí a nevydrží u toho sedět tak dlouho. Dan to je maniak. To má asi po mně. Já jsem byl malej taky takovej, já jsem u toho pořád seděl a to tenkrát nebyly žádný programy, to bylo tenkrát jednička, dvojka, že?
- 69 I: Mluvíte někdy v kolektivu o tom co jste sledovali nebo o nějakým pořadu?
- 70 A: No, že bysme nějak.. Akorát se seznámíme s tím na co kdo hleděl, ale že bysme to nějak rozebírali do hloubky, tak to ne.
- 71 I: A kolegyněmi se setkáváte?
- 72 A: Ne, my jsme samí chlapi.
- 73 I: Když jste řekli dětem o té tří týdenní době, jak na to reagovali?
- 74 A: No, "Jéé, tři týdny, joo?"
- 75 I: Je to pro ně nepředstavitelný?
- 76 A: Oni jsou celkem navyklí, nejsou na to zvyklí až tak, takže si myslím, že by jim to nemuselo moc chybět. Spíš si myslím, že víc to bude chybět mně, ale ne že bych se na to díval já, ale spíš jako to, že mně ta televize pomáhá odpoledne třeba na tu půl hodku, že si od nich oddechnu, takovej prostředek..
- 77 I: Takovej únik
- 78 A: Jo! Oni na to mají půl hodiny, třeba ten Ázet kvíz nebo Kouzelnou školku a já mám půl hodky pro sebe klid.
- 79 I: A když tady ta televize nebude? Bude to náročnější pro Vás?
- 80 A: Já si myslím, že to vymyslíme nějak jinak. Budou si víc hrát hry, máme spoustu her ve skřini, tak vytáhnou hru a budeme hrát hry a takový, takže já myslím, že na zabavení bych našel něco jinýho určitě. Tohle je nejjednodušší - ta televize, bych řekl.
- 81 I: Myslíte si, že budete bojovat s pokušením to porušit?
- 82 A: To určitě. To jednoznačně. To je jednoznačný. To určitě.
- 83 I: Zakazujete někdy dětem televizi?
- 84 A: Já myslím, že...Televizi ne, spíš počítač.
- 85 I: Je pro ně důležitější?
- 86 A: Já si myslím, že jo.
- 87 I: Tráví na něm čas hlavně hraním her?
- 88 A: No, hrají hry, no. Oni zatím je to nezajímá to surfování, oni spíš skrz ty hry. Mají tam nějaký ty auta. To tam mají, to vím, ale že by nějak surfovali to ne, spíš jen ty hry. To je zajímavá nejmí, zatím.
- 89 I: Sledujete často divídičko nebo video?
- 90 A: Dřív jsme hodně. Video jsme hlavně valili a dývidýček máme taky spoustu, hlavně dětskejch filmů, ale teď už míň, ikdyž čas od času si pustíme, že jo.
- 91 I: Chodili jste si půjčovat i do půjčoven?
- 92 A: Ne! Jo..takhle, kartu máme, ale jestli jsem půjčoval pětkrát a mám ji asi pět nebo šest let. Málo, hodně málo. A teď to na internetu stáhnou, ten film, kterej chceme a pustíme si ho na televizi. Takže dívka už taky málo, ale když je nějaký pěkný, tak si ho koupíme a pustíme si ho. Třeba Líbáš jako bůh je úžasnej film, to si pouštíme furt do kola Když máme volno večer, když už spí nebo o víkendu, tak si to pustíme. To je luxusní.
- 93 I: Když jsou děti nemocný, jak tráví čas doma?
- 94 A: Oni už dlouho nemocní nebyli, ale když byli, tak ta televize byla, protože když s nima člověk byl doma, tak potřeboval něco dělat, vesměs Ivča s nima bývala doma, tak ta televize byla. Prostě si uštlali, nebo ten, kterej byl nemocnej si uštlal v obýváku a měl puštěný pohádky nebo takový. Jsme pustili dívka a hotovo.

- 95 I: Hm. Zapínáte televizi ráno než jdou děti do školy?
- 96 A: Ne! Ne. Dřív jsme to dělali, když chodili do školky, tak třeba když vstávali nebo když Ondra nebyl ve školce a Dan chodil do školky, tak pouštěli ráno jak byla ta pohádka v Dobrým ránu ve třičtvrtě na sedm, tak to se pouštělo. Ale jinak teď už to neděláme dlouho, jak začali chodit do školy oba dva, tak už to neděláme. Od toho co Dan začal chodit do školy, tak už to neděláme, protože on se od toho potom nemohl odlepit ráno a my jsme nestíhali vůbec nic, takže jsme to zrušili a hotovo.
- 97 I: Zmiňoval jste Ázet kvíz, jaký pořad mimo něj máte hodně rád?
- 98 A: Já mám rád hodně, jak jsem říkal válečný film, ty teda miluju, i knížky válečný, všechno co se válek - obou týče, to mě zajímá a potom soutěžní pořady. Seriály a takový, to mně spíš zvedá adrenalin, než by mě to zajímalo, ale říkám, kdy je pěkný film v televizi, teď byly třeba na jedničce Případy detektiva Murdocha, tak to se mně líbilo. Třeba i ty kriminálky jsou pěkný, ty jsou zajímavý, třeba kriminálka Miami a takový věci, ani ne tak kolem toho děje, ale spíš ty techniky mě zajímají. Jak to provádí, ikdyž je to z devadesátí procent blbost, ale je to zajímavě natočený, tak hlavně z toho důvodu, ale říkám, to se dívám po odpolední, když přijdu z práce, tak jdu sápt kolem jedné, protože nemůžu usnout. Takže mám počítač a to jako kulisu a když mě to zajímá, tak se na to dívám, ale jinak asi jinak, že bych měl něco oblíbeného až tak, to ne.
- 99 I: Zakládáte si třeba na tom jakou máte televizi?
- 100 A: Ne vůbec. Teď máme teda novou od října, ale to jenom díky tomu, že končil analogovej signál a rozebírali jsme jestli koupit set top box nebo televizi, tak jsme koupili televize, protože jestli budu za půl roku kupovat novou televizi, to už je stejně jedno, že, tak jsem koupil televizi rovnou a ono je to úplně jedno.

Jana (matka)

- 1 I: Jak bys popsala svůj vztah k televizi? Jakou roli má ve vašem životě?
- 2 J: Pro mě televize...Někdy mě neskutečně štve, protože hrozně žere čas a někdy si u ní odpočinu, někdy v ní hledám poučení, prostě zdroj informací. Takže vztah je takovej možná neutrální. Nemám tam vyloženě, že bych ji měla extra ráda, to vůbec ne a z toho spíš bojuju, že mi tu zavazí, žere spoustu času, a..nemám tam ani nějaký velkej pozitivní nebo extra negativní..je to o té chvíli zrovna. Z toho u ní jsem schopná viset, protože jsem jako vymazaná, jako kdybych unavená, zůstanu jenom koukat, je to jako kulisa a z toho ji třeba nezapneme raději volíme nějakou aktivitu jako venku.
- 3 I: Jaký pořady ráda sleduješ?
- 4 J: Ráda sleduju český filmy, to bývá třeba už neděle v osm, fakt český film nějaký, tak to si i vyhledávám, že si naplánuju k tomu žehlení nebo takovou jako fakt činnost, tak takhle nějak to teď vybírám. Co jsem mívala, přemýšlím, vyloženě co jsme měli takovej rodninnej pořad, byl Star dace. To jsme jako dokonce sedali všichni čtyři, což já většinou u toho poletuju, že tamto dělám a tamto, když to poslouchám, koukám nebo to. Málo k čemu si sednu, abych to jako sledovala. Star dace jsme koukali všichni čtyři, že jsem i žehlení třeba zahodila nebo že se u toho nedělalo, fakt jsem u toho vyjímečně žehlila. K tomu jsme opravdu jako cíleně sedli všichni čtyři, to bylo fakt takový jako jediný, co si vybavím, že jsme tak měli cíleně všichni. Občas si teď užívám, že si s nima sednu k tomu "večerdomi", jako k tomu fakt sednou oni celkem pravidelně a já fakt spíš poletuju, ale teď se snažím i s nima, abych tam měla ten prostor jim něco vysvětlit nebo tak, když je tam nějaký naučnej, nebo

poučnej, nebo něco. Sama co vyhledávám, tak říkám: neděle český a přemýšlím..našla bych tam ještě takový filmy třeba z právní, nebo soudního lékařství, teď přemýšlím i nějaký český detektivky, něco bych tam jako určitě našla.

- 5 I: Takže nemáš nějaký pořad, který bys viděla celý díl a sledovala ho vyloženě kontinuálně?
- 6 J: Ne, ne. Bylo tam určitě období, kdy jsem pouštěla Ordinaci v růžové zahradě, protože byla zrovna od těch osmi a už jsem měla pocit, že jsem unavená, takže to bylo pro mě úplně výplach jakoby. Ale teď s tou školou jsem ještě udělala jakoby velikou selekci a je to jenom když zapnu a vím, že u toho budu třeba žehlit nebo bych si u toho zacvičila nebo něco. Takže tam to cíleně zapnu, ale poslední dobou už strašně dlouho ne.
- 7 I: Myslíš, že pro vás ve vaší rodině a vaší domácnost má televize dominantní roli?
- 8 J: Myslím si, že pro někoho u nás jo, pro mě určitě ne. Teď kdybych to brala komplexně, tak si myslím, že spíš já jsem ten rebel, kterej je odhání kolikrát, ale kdyby tu byla zaplá, tak určitě najde své posluchače a vím o tom, že Daneček by u ní vydržel sedět přimagnetovanej, stejně tak Alex. Jo, úplně ať je tam cokoliv, tak by to ten střed byl. U nich obou a když by to jelo jako kulisa, takže tam by se to soustředilo dost. Tam se od ní těžko - hodně těžko odtrhává a Peťa by se myslím po chvíli sebral a odešel by dělat něco jinýho a já pokud..tak to mívám jako kulisu a někdy fakt když pustím i tak jako že: tak teď pro tu chvíli, tak si to pustím i takhle, určitě jo. Paradoxně, když pak nikdo tady není, tak já pak sednu, pustím a hledím na to jako přikovaná (směje se) a říkám ty jo jako teď mi utekl čas a nic, úplně pak si zase uvědomím. Ale někdy mám náladu, že se mi fakt povede být sama, mít ten prostor, pustit to třeba. Já nevím třeba jako odpoledne nebo dopoledne, když tam jako něco je, ale většinou je to podle výběru, podle programu.
- 9 I: Takže když bys měla říct jestli raději sleduješ sama nebo s někým? Co je větší potěšení?
- 10 J: Já teď vůbec nevím. Já jsem si hrozně užívala ten Star dance. Potěšení pro mě by bylo určitě větší to sledovat dohromady, jo jako pro mě, pro kluky, brala bych to tak, že je to pro mě. Ale je fakt, že si to dokážu užít i sama, protože to mám takovou urvanou chvíli, ikdyž zrovna by to nebyla knížka, protože mám pocit, že čtení mám dost, vůbec celkově. Tak teď fakt jsem měla třeba víkend a fakt jsem tam zůstala nad nějakým programem a koukala jsem, ale větší potěšení by mi asi dělalo dohromady.
- 11 I: Pro koho myslíš, že ta doba bude nejnáročnější?
- 12 J: Nejtěžší? Z nás já si myslím, že nejvíc jako pro Alexe. Myslím, že nejvíc pro Alexe, protože dětem určitě budem vymějšlet program, takže si myslím, že to za prvé pro nás bude náročnější ve vymýšlení programu a že nebudeme mít takový ty odpočinkový chvílky jako rodiče, kdy prostě byl třeba Večerníček nebo fakt jako nějaká pohádka nebo něco, ale já si nemyslím, že bychom to nějak často pouštěli, že už i teď ten výběr byl, takže si myslím, že to nebude tak hrozný. Ale myslím, že pro něj, protože je zvyklej si to klapnout kdy on chce a tam jsem na vážkách, jestli Alex nebo Daneček.
- 13 I: Myslíš, že budou mít tendenci ji vyhledat?
- 14 J: Myslím si, že to bude u kluků záležet na tom co zrovna se dohodneme co by se dělalo, jestli to pro ně bude zajímavější nebo ne. Tam si myslím, že bychom mohli fakt najít kompenzaci v nějaké občasně pohádce. Ale přes týden, tím, že je tam hodně aktivit a po večerech jenom ten Večerdá, tam si fakt nejsem jiná jestli budou mít tendenci, nedokážu je otypovat.

- 15 I: Ty osobně, kolik hodin denně nebo týdně trávíš u televize?
- 16 J: My to necháváme pouštět na zprávy teďka, určitě Večerda tu běží, tak kdybych to zobecnila, že to jako fakt vnímám i jako kulisu, takže jestli bych byla spravedlivá a řekla bych určitě tak hodku denně. Ale spíš pasivním sledováním. Kdybych vzala aktivní, tak já nevím dva tři filmy za ten týden. Deset hodin týdně si myslím, že je moc. A z toho je teda část pasivně. Převážná část pasivně. Říkám no, fakt ty dvě tři věci a pak mám den, kdy jsem schopná, to zapnout a zůstat u toho do jedenácti a neodejít a stejně z toho třeba nic nevědět, ale zůstanu u toho viset.
- 17 I: Jak si myslíš, že je televize důležitá pro děti?
- 18 J: Myslím si, že je jakoby pro to umět si vybrat, umět si najít, využít ji, co se nám fakt ještě líbí klukům si myslím, je v pátek přírodopisnej. To mají od osmi takovej svůj jakože od osmi už nekoukají, tak v pátek od osmi mají svůj přírodopisnej, co tam je, Zázračná planeta nebo něco, takže myslím si, že důležitěj zdroj informací, ale najít si tam tu cestu toho výběru.
- 19 I: A pro ně osobně?
- 20 J: Pro ně osobně, já si myslím, že to berou automaticky, berou to automaticky a že by to nemuselo být tak dramatický pro ně. Berou to jako automatiku, když...ale když pak to nepustíme, tak jim to ani nechybí. A že když večer si vzpomenou: "Aha jáva, to tam bylo. Jé to je hrozný". Ale naštvou se úplně stejně jako když by nebyli, nevím..na fotbale nebo že jsme si nepřečetli pohádku.
- 21 I: Když se tady sejdete dohromady všichni čtyři u televize. Třeba u Star dance, tak to jste měli jasnou volbu, ale kdybyste třeba nevěděl na to konkrétního se dívat, tak kdo je ten kdo má tendenci o tom rozhodovat. Kdo třeba manipuluje s ovladačem?
- 22 J: No, ovladač v ruce většinou drží kluci, ale že by takhle jako rozhodovali, to určitě ne, vždycky je to rozhodování na nás a když bychom se sešli a rozhodovali, tak je to fakt asi podle...není pravidlem, kdo by rozhodoval, je to fakt podle váhy toho kdo se chce na co dívat. Většinou bych asi já ustoupila v tom jaká bude volba, pokud by to nebyla věc, na kterou vyloženě jsem zaměřená a kterou bych chtěla osobně vidět. Tam by to bylo jako asi těžký se rozhodovat, kdybychom se sešli v jedné době. Alex třeba bazíruje, co by to byl pro něj třeba fotbal nebo nějakej pořad o válce. A já tam měla nějakěj českěj, nebo nějakěj, kterej zrovna bych chtěla vidět, kterej byl třeba oceněnej nebo nevím co, tak tam bychom se domlouvali asi nějak všichni. Není to pravidlem, nevím kdo by to rozhodoval. To je vždycky o té situaci.
- 23 I: Diskutujete o tom co třeba v televizi běží nebo na co se díváte?
- 24 J: O tom co tam třeba probíhá?
- 25 I: Ano..
- 26 J: Jáva, málokdy. Já si myslím, že málokdy. Že to nebývá nějakým častým tématem. Možná kolem zpráv akorát něco.
- 27 I: Myslím třeba i s dětma.
- 28 J: S dětma? Pokud by to bylo s dětma, tak určitě, protože oni se ptají co to je a my jim to jako vysvětlujem. No, nebo bych i vysvětlovala něco co bych si myslela, že něčemu nerozumí. To jo.
- 29 I: Stává se třeba v práci, že se bavíte o tom co jste sledovali v televizi? Nebo že by se tě někdo ptal jestli jsi viděla to nebo ono?
- 30 J: Občas, málokdo. Zrovna dneska teda kolegyně říkala jak viděla nějakěj film a od té doby má nějaký hrozný sny (smích), tak mi to popisovala, ale myslím si, že málokdy. Málokdy je televize tématem. Myslím si, že to už musí být fakt asi něco co nás nějak chytne nebo zaujme, ať už teda takhle, že se to pak

promítne do nějakýho spaní a snů anebo spíš když fakt vidíme někdo něco hodně dobrýho, třeba nějakej film, kterej byl zajímavěj, tak se třeba zeptáme jestli to viděli ostatní nebo se to i týkalo práce nebo bylo to podobnýho... jo protože já si teď vybavuju, že jsem se dívala na českej...a teď budu přemýšlet...z dětskýho domova ty děti byly, byl to nějakej jakoby seriál...já si možná vzpomenu. Takže zrovna jsme se bavili, že je tam ta úloha těch pracovníků sociálních a to. Já přemýšlím teď jak to bylo. No, Ptáčata? Ne to byly ty děti, který byly v té škole, ty romský. Jo, to bylo taky zajímavý, ale to jsme nesledovali pravidelně.

- 31 I: Co říkal zbytek rodiny na návrh zúčastnit se doby bez televize?
- 32 J: Já, Alex byl ze začátku fakt naštvanej, říkal, že v žádným případě ne, že do toho nejde, že to jako mu nebude ještě nikdo říkat co prostě má a nemá ve svém volným čase. To jsem myslela v první chvíli, že to snad ani neprojde.
- 33 I: A jak jsi docílila toho, že souhlasil?
- 34 J: Já nevím. Potom jsme diskutovali, bavili se, nechali jsme to uzrát, tak jak jsem zvyklá si nějaký věci nechávat uzrát a pak to prostě nějak jsme se domluvili i o tom, že to může být zajímavý pro nás, protože mě to teda fakt hodně zajímalo to téma, fakt i jako ty výstupy a i to co my jako řeknem a uvidíme ten pohled i před i po a během a podobně. Takže mě to fakt hodně zajímalo. I nám to může hrozně moc dát, i kluci aby si uvědomili, že jsou různý možnosti a možná pak když jsme o tom mluvili a říkali jsme si, že je možnost ještě i počítače nebo internetu, tak někdo když bude hodně chtít a bude to mít na háku, takže holt zašvindluje, tak jako je to jeho volba a o tom to i je. Tak pak jsme se prostě nějak dostali k tomu, že jsem říkala, tak jakože jo. A kluci, ti ze začátku byli jakože jo, že do toho půjdem a pak zas když se o tom bavily s dvojčatama, který do toho jdou, takže "já a bez televize a to...", takže ne, no a pak si našli, že budou teda na počítači, tak pak zas, že jo. Myslím, že je to takový, že si to nedokážou představit, že to prostě vezmou tak, že už jsme to rozhodli, takže prostě jo.
- 35 I: No, Peťa vlatně říkal, že je rád, že bude moct být víc na počítači.
- 36 J: Jo jo jo, ikdyž já si myslím, že Peťa na televizi moc nelpí, spíš na tom počítači je takovej, že si najde to svoje, takže si myslím, že on bude takovej, že si tam najde to svoje. Oni mají třeba čtvrt hodky, takže jako my to fakt celkem...A když, tak teď jsme tam našli nějaký hry na angličtinu. A i na televizi, když je mám já, tak hlavně ten Večerda a někdy zůstanou do zpráv, ikdyž to někdy skřípu zubama, protože některý ty informace tam. A teď se snažím kluky..jako vezměte si program a vyberte si za ten den, protože samozřejmě celý den by pro ně byl zajímavěj a říkám to nejde, tak si zkuste vybrat z toho co vy byste volili nejvíc a to jedno si, na to si udělejte ten čas. Protože teď se budete dívat hodku na něco nesmyslně a pak už já vás nepustím. A budete naštvaní, že to co chcete nevidíte. Tak si to prostě rozhodněte a vyberte. Zatím je to pro ně asi ještě těžký, protože oni chtějí to co teď je a pak už ne a pak už stejně je to jinak. Navíc stejně jako u těch dětí to rozhodování je fakt někde jinde a oni si nedokážou říct, teď si to nedám prostě řeknu si ne a potom si půjdu na to co chci, to ještě neumí.
- 37 I: A co se týče tvýho přístupu k výchově, máš pocit, že bys je před televizí měla chránit?
- 38 J: Ne-e. Ne, née, née. To jako ať jsou v realitě, ať se to naučí vzít jako jo, tak si vyberu, jakoby realisticky, jo.
- 39 I: Myslím i tak, že mají určitej čas na sledování, tak se tím snažíš zamezit tomu, aby neseděli celý den u televize.
- 40 J: Jo, to určitě, protože kdyby to bylo puštěné jakoby kulisa, tak se od toho

nehnout. Někteří určitě. Ne, nehli by se. A pak už by bylo jedno jestli jsme se domluvili tam nebo tam, bylo by to asi o tom, tak kdyby přišli kamarádi, tak to by asi dokázali vypnout, ale záleželo by na tom, co by je z toho jakoby dokázalo dostat. Asi by to byly i kola v tu chvíli, brusle nebo..toho bych se asi nebála, to by šly, ale bylo by to asi horší. Kdyby to bylo puštěný, tak si myslím, že by těžko od toho odcházeli.

41 I: Funguje u vás ve výchově nějaký systém zákazů a odměn? Třeba v případech, že jsou hodní nebo naopak zlobí. Figuruje v tom ta televize?

42 J: Jo, já hodně zakazuju televizi, když je problém. Teď možná počítač. Zakazuju spíš počítač než televizi, protože ji tolik není.

43 I: O víkendech ráno kluci sledují televizi a vy ještě spíte, jak to budete zvládat teď během těch tří týdnů?

44 J: No, bude to náročnější pro nás, ale myslím, že kluci jako mívají období, kdy si bez problémů pohrají i to ráno. Teď tam mají lego nebo něco, já si myslím, že to budu zvládat úplně normálně, já se toho nebojím. Bude to náročnější pro nás pro dospělé si myslím. Ani ne tak pro ně jako pro nás. Jsem přesvědčená, že Alex využívá víc toho, že když mají volno, že jim zapne telku, ale zase na Sport třeba. Bylo to během týdne, že už jsou hotoví nebo něco, mně se to nelíbilo, takže jsem je hnala od toho, měli to slíbený, takže jsem do toho nevstupovala, byla to jejich komunikace, ale já jsem do toho nevstupovala. Ikdyž to byl sport v tom týdnu, oni toho mají fakt dosti na to, aby...a v závěru jsme zjistili, že to ani nebylo všechno hotový, to co měli mít. Je to potom takovej systém, že je to žene a oni to chtějí vidět, tak jdou ikdyž řekl Daneček, že je hotovej, tak v závěru nebyl.

45 I: Mají nějaký pořady vyloženě zakázaný? Je něco co nemůžou sledovat nebo si nepřejete aby sledovali?

46 J: Ne, oni se ptají, na co můžou jít. Takže zatím to není ve smyslu, že by něco bylo zakázaný. Já třeba měli nějaký věci zakázaný v Paloníně na videu, co jsem věděla, že jim tam babička pouštěla, prostě nějaký divídíčka nebo céda nebo něco, co jsem měla pocit, že prostě jsou věci pro starší, takže to se mi nelíbilo, to jsme řešili, ale stejně se mi to nějak moc nepovedlo a doma oni spíš se ptají a je to tady povolovaný, takže zatím to není ve stylu je to povolovaný a zakazuju. Spíš se ptají jestli můžou a díváme se co tam je co to bude a spíš tak.

47 I: Umíš si představit, že bys žila úplně bez televize?

48 J: Já asi jo, myslím, že by si to člověk vykompenzoval jinak, dneska už ty možnosti, už i těch pohádek, počítače. Já si myslím, že jo. Já v tom nevidím problém. Je to zase ještě snazší, že se to nabízí, nemusí si tam člověk vybírat tak jako na internetu, tam si tu cestu hledá, takže je to fakt takový podbízivý. **Nutí nám někdo něco.** Takže je to úplně omezený i o ten výběr. Ikdyž těma kanálama si člověk vybere, ale my máme ten výběr zase omezenou nabídku, nemáme nic rozšířeného, máme jenom anténu. Takže máme jenom jedna, dva, nova, prima, teď teda je tam čt dvacečtyři, což jsme rádi se Alexem a je tam ten sport. Takže oni tam ten sport teď našli vždycky a nemáme širší nabídku.

49 I: A stačí vám to?

50 J: Jo, joo. Určitě nám chybí to dobrodružství a nějaká příroda a kluci by určitě ocenili pohádkovej program, ale..ale já vím, že o to hůř bysme hledali čas na něco jinýho, takže já jsem ráda, že to nemáme.

51 I: Sledujete někdy na internetu televizi?

52 J: Vyjimečně, vyjimečně. Spíš jsme se asi jednou se Alexem vraceli k něčemu a jako většinou ne. Ani nás to moc nenapadlo, abych pravdu řekla. Bylo by to

- 54 zase víc o tom výběru a o to dýl to trvá.
55 I: Vidíš tu zkušenosti pozitivně?
56 J: Já rozhodně jo, jinak bych do toho nešla.

Daniel (syn)

- 1 I: Ty jsi Dan? A kolik je ti let?
2 D: Hm(ano), osm.
3 I: Chodíš do kolikáté?
4 D: Do třetí.
5 I: A baví tě to ve škole?
6 D: Joo.
7 I: A jaký předměty máš nejradši?
8 D: No, takže tělocvik, matiku, češtinu a angličtinu.
9 I: Ahaa, a přemýšlíš nad tím čím bys jednou chtěl být?
10 D: Nevím, tak možná farmářem.
11 I: A čemu by ses věnoval?
12 D: No, takže koňům, takže práce na poli, potom krávy a tak.
13 I: Máš rád koně?
14 D: My máme dva u babičky v Paloníně, takže..
15 I: Takže někdy i jezdíš? A umíš to?
16 D: Jo.
17 I: A jak často se koukáš na televizi?
18 D: No, tak dvakrát třikrát týdně nebo jednou denně.
19 I: A dokážeš říct kolik hodin denně?
20 D: No, nevím.
21 I: Je to různý?
22 D: Jo, je to různý.
23 I: A než jdeš ráno do školy, tak se koukáš?
24 D: Ne, to ne.
25 I: Takže ráno vstaneš, jdeš do školy a ze školy přicházíš v kolik?
26 D: Tak o půl třetí.
27 I: A potom děláš co?
28 D: Píšu úkoly v první řadě, potom si chvilku hraju a potom si nachystám aktovku.
29 I: A s čím si rád hraješ?
30 D: S legem.
31 I: A když máš volnej čas, máš třeba hotový úkoly a nemusíš pomáhat rodičům, tak co nejradši děláš?
32 D: Nevím, tak jdu ven, hraju si s kamarádama, a tak dál.
33 I: A jaký pořady v televizi máš nejradši?
34 D: Takže třeba nejradši mám pohádky a tak..
35 I: A napadně tě třeba jaký? V klidu popřemýšlej, nemusíš spěchat.
36 D: Bajonikl, Želvy ninja a a a Lví král tři.
37 I: A co třeba nějaký soutěže?
38 D: Soutěže? Tak to nevím. Běh!
39 I: Takže se rád díváš na sport?
40 D: Sport. Hm Hm(ano)
41 I: A na jakým programu?
42 D: Četé čtyři.
43 I: Povídate si někdy ve škole o televizi?

- 44 D: Ne.
- 45 I: Nebo vám paní učitelka někdy doporučí nějaký pořad, nebo se o něčem bavíte?
- 46 D: Ne!
- 47 I: A do družiny chodíš?
- 48 D: Hm(ano), chodím.
- 49 I: A tam se díváte na telku?
- 50 D: Ne, já jsem se zatím nikdy nekoukal, jenom v druhé třídě.
- 51 I: A to proto, že tam televize nebyla puštěná nebo jsi dělal něco jinýho?
- 52 D: On a tam hraje a jak dělám něco jinýho, tak...
- 53 I: Takže, když přijdeš do družiny, tak je tam televize zapnutá?
- 54 D: Není. O půl třetí nějak se zapne.
- 55 I: Díváš se raději na televizi sám nebo s ostatníma?
- 56 D: S někým.
- 57 I: A povídáte si o tom co tam vidíte nebo ne?
- 58 D: To ne.
- 59 I: Ani s maminkou?
- 60 D: S mamkou až potom třeba.
- 61 I: Potom třeba rozebíráte co se tam dělo?
- 62 D: Hm(přikyvuje)
- 63 I: A víc s mamkou? nebo s taťkou?
- 64 D: No, s mamkou víc. Já jsem to s tátou nikdy nedělal, jo? Ale s mamkou víc.
- 65 I: A to se maminky třeba ptáte na to čemu nerozumíte?
- 66 D: Ne, ona se nás ptá.
- 67 I: Ahaa.
- 68 I: Hlídáš si nějaký oblíbený pořad, aby ti neutekl?
- 69 D: Ne!
- 70 I: A co děláváš o víkendu? Když se nejde do školy.
- 71 D: O víkendu.. No tak hrajeme si nejčastěji, chodíme ven, tak různě.
- 72 I: Trávíte hodně času s taťkou a s mamkou?
- 73 D: Jo, hodně.
- 74 I: I u televize?
- 75 D: Ne, u televize ne-e. Když jsme se koukali ráno na televizi, tak vždycky máma s tátou ještě spali a my jsme se dívali. Oni nám to dovolili a my jsme se dívali.
- 76 I: A to bylo o víkendu?
- 77 D: Hm(ano), o víkendu a někdy i v týdnu do osmé.
- 78 I: Když ti řekli rodiče o tom k čemu se chystáte, tak co jsi na to řekl?
- 79 D: No, byl jsem docela rád.
- 80 I: Rád, jo? Jakto?
- 81 D: No tak těším se, že budu dělat něco jinýho prostě. Já mám rád takovou hru, Dostihy a sázky, tak mi ji tady hrajem.
- 82 I: Aha, takže myslíš, že když nebudete sledovat televizi, tak budete hrát Dostihy a sázky.
- 83 D: Aspoň na to budeme mít víc času.
- 84 I: Takže myslíš, že to zvládneš?
- 85 D: Hm(ano).
- 86 I: Když si představíš, že by vůbec neexistovala televize, jaký myslíš, že by to bylo?
- 87 D: Noo, ani nevím.
- 88 I: A chtěl bys takovej svět?
- 89 D: No, tak na chvíli jo a na chvíli ne.

- 90 I: A proč jo a proč ne?
91 D: No, protože z půlky chci hrát jiný hry a z půlky se chci dívat na moje oblíbený pořady.
92 I: Dá se říct co máš radši?
93 D: No, vlastně to bez televize.
94 I: Proč je pro tebe televize důležitá? Sice máš rád hry, jak říkáš, ale sleduješ i televize, tak proč je důležitá, co tě na ní baví?
95 D: No, pro mě není vůbec důležitá a.... Nějaký pořady a tak.
96 I: Takže je to zábava?
97 D: Taková malinká, drobounká.
98 I: A jaký máš vůbec koníčky?
99 D: Takže fotbaal, běh a už nevím.
100 I: A na fotbal chodíš pravidelně?
102 D: Úterý, pátek. A v sobotu zápasy.
103 I: Já když tak nad tím přemýšlím a říkám si, že bych měla být tak dlouho bez televize, tak nevím jestli bych to vydržela. Myslíš, že ty to zvládneš?
104 D: Já nevím vůbec.
105 I: Bude tě lákat se na ni podívat?
106 D: Ne!
107 I: A stává se někdy, že ti rodiče televizi zakážou? Třeba když dostaneš škaredou známku, nebo třeba zlobíš (smích)?
107 D: No, to se někdy stává, možná i počítač.
108 I: Jo? A co častěji?
109 D: No, já nevím.
110 I: A co je větší trest?
111 D: Asi ten počítač.
112 I: Radši máš počítač?
113 D: Ale já na něm hraju Flat out, takže..
114 I: To je hra a o com tam jde?
115 D: No, takže to je taková hra, jsou tam auta a hlavně o vítězství, aby ses dostal do dalšího kola.
116 I: Takže kdybys něsměl používat počítač, bylo by to horší než televize?
117 D: Nooo(váhavě), možná že ty dva týdny by to šlo.
118 I: Dva týdny jo? A tři, to už ne?
119 D: No tak....(mlčí - neví)
120 I: Když třeba onemocníš, tak jak trávíš čas, aby sis zkrátit dlouhou chvílí?
121 D: No, nevím...hlavně hry, ale ne na počítači. Třeba nějaký sudoku nebo nějaký piškvorky a...nevím.
122 I: A na počítači nehraješ?
123 D: Ne, moc ne teda.
124 I: A co telka?
125 D: Hm(ano). Asi denně, hodinu a tak..nebo.
126 I: Ahaa a býváš někdy sám doma?
127 D: Bývám.
128 I: Jsi rád sám doma?
129 D: Joo(vesele)
130 I: Nebojíš se?
131 D: Nee!
132 I: A proč to máš rád? Co takhle děláš?
133 D: Já dělám vždycky bordel. Třeba si hraju v pokojíčku a potom to neuklidím.
134 I: A býváš často sám doma?
135 D: Nee.

- 136 I: Pro koho to bude nejtěžší, být bez televize?
 137 D: Nevím, co já vím, asi pro tatku a pro mamku, protože ti se dívají na zprávy a na počasí a tak.
 138 I: A co brácha?
 139 D: Tak Peťa, to už nevím vůbec.
 140 I: Díváte se často spolu?
 141 D: Jo, často moc ne, ale dohromady jo.
 142 I: A kdo rozhoduje o tom na co budete koukat? Nebo kdo má ovladač?
 143 D: My se vždycky o něj chvilku perem, potom už se rozhodne.
 144 I: A ten kdo vyhraje tak má ovladač? Takovej souboj je mezi váma?
 145 D: Joo (směje se).
 146 I: Tak to jo. Vy máte jednu televizi? A video nebo dívídičko?
 147 D: Jo, jednu. Máme, hodně. Babička nám nejvíc kupuje. Jich tu máme přes stovku.
 148 I: Teeda.
 149 I: Máš nějaký pořad, kterej sleduješ často?
 150 D: Ve třičtvrtě na sedm se vždycky díváme na Večerníčka.
 151 I: Tak to je možná ten pořad, kterej si hlídáš?
 152 D: Pravidelně ne, tak někdy ho vynecháme, když hrajeme nějakou hru.
 153 I: A co teď dávají?
 154 D: Maxipes Fík.
 155 I: Jo, to mám ráda.
 156 D: Já taky.

Petr (syn)

- 1 I: Jak se jmenuješ?
 2 P: Petr.
 3 I: A kolik je ti let?
 5 P: Šest?
 6 I: Jsi v první třídě.
 7 P: Hm(ano)
 8 I: Líbí se ti ve škole?
 9 P: Jo.
 10 I: A jaký předměty máš nejraději?
 11 P: Hm(přemýšlí), psaní a matiku.
 12 I: Psaní a matiku? A to ti jde dobře?
 13 P: Hm (ano)
 14 I: Chodíš do nějakých kroužků? Máš nějaký koníčky?
 15 P: Fotbal.
 16 I: Hraješ fotbal, jo? A to máš jednou za týden?
 17 P: Dvakrát za týden.
 18 I: A jak dlouho vždycky trvá?
 19 P: Od čtyř někdy do pěti a někdy do šesti.
 20 I: A jak dlouho hraješ?
 21 P: Od září.
 22 I: Takže od toho, co jsi nastoupil do školy.
 23 P: No (přikyvuje)
 24 I: Přemýšlel jsi už někdy nad tím čím bys chtěl jednou být.
 25 P: Policajtem.
 26 I: Na co se nejraději koukáš v televizi?
 27 P: Na nějaký pohádky.

- 28 I: A vzpomeneš si třeba na nějakou, která tě hodně bavila v poslední době nebo, která se ti líbila?
- 29 P: Hříště sedum.
- 30 I: To ale není pohádka, ne? To je spíš pořad ve kterým bývají pohádky, že jo?
- 31 P: Hm(ano)
- 32 I: A napadá tě nějaká konkrétní pohádka?
- 33 P: (mlčí)
- 34 I: To nevadí, třeba si vzpomeneš později. A v tom Hříšti sedm jsou jenom pohádky nebo se tam děje?
- 35 P: Jenom pohádky.
- 36 I: A nějaký soutěže máš rád třeba?
- 37 P: Joo.
- 38 I: Když má hotový všechny úkoly do školy, tak co nejradši děláš?
- 39 P: Hraju si s legem.
- 40 I: S legem? A ještě něco jinýho?
- 41 P: Už nic.
- 42 I: Nic jo? Takže máš rád lego.
- 43 P: Joo.
- 44 I: Díváš se každéj den na televizi?
- 45 P: Jo, v družině.
- 46 I: V družině se taky koukáte na televizi?
- 47 I: A na co třeba? Taky na pohádky?
- 48 P: Jo, taky.
- 49 I: A jak dlouho býváš v družině, každéj den tam jsi?
- 50 P: Hm(ano)
- 51 I: Takže po škole tam jdeš a jsi tam do kolika?
- 52 P: Nevím.
- 53 I: Koukáš se na telku než jdeš ráno do školy?
- 54 P: Hmm(přemýšlí), Ne!
- 55 I: A když přijdeš ze školy?
- 56 P: Tak to někdy.
- 57 I: A v kolik hodin se vracíš ze školy, víš?
- 58 P: Někdy ve dvě, někdy o půl třetí.
- 59 I: A do té doby seš teda ve družině?
- 60 P: Jo.
- 61 I: Máš nějaký oblíbený pořady?
- 62 P: Večerníček.
- 63 I: A co třeba na kouzelnou školku, díváš se?
- 64 P: Jo.
- 65 I: Díváš se rád sám na telku?
- 66 P: S bráchou.
- 67 I: A na co se díváte?
- 68 P: Na hříště sedm a někdy na nějaký bojový pohádky.
- 69 I: Bojový? A jaký to jsou?
- 70 P: Želvy nindža a Bajonikl.
- 71 I: Aha, a o čem to je?
- 72 P: Tam jsou takový Bajonikly, tam je takovej velkej Bajonikl zlej, kterej má takovou červenou ruku a zabíjí je. A má takový pomocníky, kterejm se takhle rozevře a hlava a ti mají takový chapadla.
- 73 I: A ten Bajonikl je hodnej?
- 74 P: Ten velkej?
- 75 I: Ono jich je víc?

- 76 P: Hmm (ano)
77 I: Ahaa.
78 P: Tam jsou takoví malí, ti jsou hodní ti malí a tam jsou takoví ještě větší a ti jsou taky hodní a tam je takovej obr a ten je zlej.
79 I: A nevíš proč je zlej?
80 P: Protože ještě tam je takovej, to takovej ze světla a on ho, to je jeho bratr ten zlej a on to je takovej, on má takový stíny.
81 I: A proč je zlej, o co mu jde, nevíš?
82 P: Hm(přemýšlí), on o toho bratra, on chce ochránit Natanui a ti hodní to nedovolí, protože on tu Natanui chce zničit. To je takový město v kterým bydlí.
83 I: Aha, jo tak. Takže je to takovej boj o záchranu toho města?
84 P: Jo!
85 I: Aha, tak teď už to chápu.
86 I: Takže na to se koukáte s bráchou?
87 P: Jo, někdy.
88 I: A na co ještě?
89 P: Už ne.
90 I: A povídáte si o tom nebo se spíš díváte?
91 P: Jen díváme, potichu.
92 I: A když se díváte dohromady s tatškou s mamkou, tak co koukáte?
93 P: Na zprávy a na sport.
94 I: A kdo má ovladač?
95 P: Skoro vždycky Dan.
96 I: Fakt? To je takovej vládce doma?
97 I: Povídáte si o tom co tam je v té televizi?
98 P: My tátovi vždycky doneseme program.
99 I: Aby věděl co tam je?
100 P: Jo.
101 I: A s maminkou si povídáte o tom co je v televizi?
102 P: Jo.
103 I: A o čem třeba. Třeba když něčemu nerozumíte?
104 P: No, jo, jo. Když tam je něco anglicky, nějaký film.
105 I: Tam máte i anglický filmy?
106 P: No, nějaký jo.
107 I: S titulkama nebo jaký?
108 P: Bet titulek.
109 I: Aha.
110 I: A jaký ty máš nejradší program?
111 P: Trojku.
112 I: Novu?
113 P: Jo.
114 I: A na dívídičko se někdy díváš?
115 P: Jo, to jo.
116 I: A na co?
117 P: Na pohádky.
118 I: A co tě baví víc? Dívat se na televizi nebo si pustit dývídičko?
119 P: Dývídička jsou lepší.
120 I: A v čem?
121 P: Že se zapínají dlouho a to nám rodiče ještě nepočítají ještě ten čas. To je na tom to dobrý. A až to začne hrát, tak nám ho počítají. (směje se)
122 I: Takže ty máš pocit, že už se můžeš dívat a ještě se to nepočítá?
123 P: Noo (radostně)

- 124 I: A jak dlouhej je to čas.
125 P: To nevím.
126 I: Tak to ti může být jedno jestli počítají nebo nepočítají (cha)
126 P: Noo(usmívá se)
125 I: Když jsi zrovna ve škole, tak někdy povídáte o tom co jste viděli v televizi nebo o tom Bajoniklovi a tak?
125 P: Ne, to vůbec.
126 I: A když ti řekli rodiče, že se nebudete dívat na televizi, co jsi na to řekl?
127 P: Oni se na to ještě nezeptali.
128 I: A když se zeptám já? Tak co na to řekneš?
129 P: Když nebude telka, tak aspoň bude volnej počítač.
130 I: Místo telky budeš na počítači?
131 P: Noo(radostně)
132 I: A co děláš na počítači?
133 P: Hraju nějaký hry.
134 I: A jaký? Víš jak se jmenujou?
135 P: Rallye, ještě tam Flat out, to jsou taky závody a ještě takový motorky závodní.
136 I: Ty jsi takovej závodník?
137 P: Jo, tam jsou takový skokánky v těch motorkách.
138 I: A to se jezdí na čas nebo na body?
139 P: Na čas!
140 I: A radši máš televizi nebo počítač?
141 P: Počítač!
142 I: A proč?
143 P: Protože tam se hrajou hry a na televizi tam se hrajou akorát nějaký video hry, ty nemáme.
144 I: Takže raději hraješ hry.
145 P: Noo.
146 I: A co tě baví na telce.
147 P: Mm(přemýšlí), nějaký pohádky.
148 I: A jak dlouho denně jsi na počítači?
149 P: Patnáct, dvacet minut.
150 I: Jenom? A střídáte se s bráchou?
151 P: Jo, to jo.
152 I: Nechává tě taky hrát, jo?
153 P: Joo.
154 I: Nebo moc nechce.
155 P: No, vlastně moc nechce.
156 P: Ale skoro vždycky překročí čas.
157 I: Fakt jo? A ty nepřekračuješ?
158 P: Moc nee.
159 I: Díváš se někdy na telku s kamarádama? Třeba u nich na návštěvě?
160 P: Jo díváme.
161 I: A co sledujete?
162 P: Někáký pohádky taky.
163 I: A na počítači taky býváte?
164 P: Na počítači jo, taky.
165 I: Povídají si někdy děti ve třídě o televizi nebo o hrách?
166 P: Ne, nebaví se o tom.
167 I: Vadí ti, že se nebudete teď koukat na televizi?
168 P: Já nevím. Asi ne.

- 169 I: A co budeš dělat místo toho?
170 P: Hrát dostihy a sázky.
171 I: To máš rád? Ale na to je potřeba víc hráčů, ne?
172 P: No, čtyři.
173 I: Takže hrajete dohromady všichni?
174 P: Nebo tři.
175 I: Takže tři taky stačí.
176 I: A co takhle děláváte o víkendu?
177 P: O víkendu...to se právě díváme na ty pohádky.
178 I: A ven chodíváte?
179 P: Jo, na procházky.
180 I: Myslíš, že to zvládnete? Nekoukat se?
181 P: Jo, asi jo.
182 I: Pro koho to bude nejtěžší?
183 P: Asi pro Dana.
184 I: Jo? Ten má telku nejradši?
185 P: Hm, a někdy počítač.
186 I: Bude tě lákat, porušit to?
187 P: Joooo(vesele)
188 I: A budeš se snažit to zvládnout?
189 P: Joo (otráveně)
190 I: Stane se někdy, že vám rodiče televizi zakážou?
191 P: Jo, třeba za zlobení.
192 I: A jak dlouho se třeba nemůžete koukat.
193 P: Už jsme měli dva týdny zakázanou televizi.
194 I: A tak dlouho jste to vydrželi?
195 P: Jo!
196 I: A co naopak, když jste třeba hodní, můžete se dívat víc?
197 P: Někdy.
198 I: Když jsi třeba někdy nemocnej, tak co děláš během toho, co se doma léčíš?
199 P: Často se dívám na televizi. Na dývídíčko.

- **Rodina Jandových**

Lukáš (otec)

- 1 I: Takže vaše jméno je Lukáš a je vám kolik let?
2 L: Ano, třicet devět.
3 I: A pracujete kde, jestli se můžu zeptat?
4 L: Čez, zákaznické služby.
5 I: Nějaký koníčky máte?
6 L: Jo, nejvíc teda sport, když je teda čas, tak s dětma nejvíc času trávím nějakým sportem. Chodíme s Matějem na tenis, v zimě jezdíme na hory, na lyže a v létě kolo a nějaký výlet, prostě.
7 I: Trávíte hodně času pohromadě, doma nebo spíš je to třeba přes týden hektičtější?
8 L: No přes týden je to úplně hektický teda.
9 I: Takže jste hodně vytíženej pracovně?
10 L: Hm(přemýšlí), jo!
11 I: Jaký vy osobně máte vztah k televizi nebo co pro vás znamená?

- 12 L: Co pro mě znamená? Hm..já bych řekl, že je to spíš takový jako zpestření mého života, protože moc času u televize netrávím, nejčastěji, když máme nějak volněji, třeba teď přes zimu je venku škaredě, nedá se jet na hory, tak si něco pustíme nebo když se dopoledne něco vaří, chystá, tak u toho, ale že bysme u toho nějak cíleně vysedávali, tak to ne.
- 13 I: Dokážete orientačně spočítat kolik hodin denně nebo týdně trávíte u televize?
- 14 L: No, denně to vůbec nedokážu říct, to bych řekl, že to je tak v průměru půl hodiny denně, ale týdně já nevím..já si myslím, že je to fakt pár hodin. Do pěti hodin, víc bych to neviděl. Pokud teda není zrovna nějaká olympiáda nebo mistrovství světa nebo něco takového, jo, takže víc to prostě nevidím.
- 15 I: Co patří mezi vaše oblíbené pořady? Máte nějaký, který si hlídáte a nerad byste o ně přišel, když běží v televizi?
- 16 L: Ne, nic takový ne.
- 17 I: Tak na co se rád díváte, když máte čas a možnost.
- 18 L: Já bych řekl, že všechno co se týče motoristického sportu, v zimě samozřejmě všechno, když je čas, tak kolem lyžařského sportu a no a někdy ráno si pouštím prostě zpravodajství na čtété dvacečtyřce, takovýto standartní Dobré ráno co je od šesti do devíti, tak prostě než vypadnu do práce, tak si tam pustím zprávy o půl osmé a jak děti ráno vypadnou, nachystají se a odejdou do školy, tak.. nebo když vyrážím někam na cestu, tak kvůli dopravě.
- 19 I: A než jdou děti do školy, tak ta televize doma hrává?
- 20 L: Ne! Ne, ne. Až odejdou, až odejdou, protože já je vypravuju a často taky cestuju mimo region a někdy je to tak, že mám být v jedenáct v Praze, tak to mi stačí vyrazit v osm hodin ráno a předtím než sednu do toho auta, tak se jenom rychle mrknu na počací, na zprávy a na dopravu, no a prostě vypnu to, skočím do auta a jedu.
- 21 I: A vy jako rodina sledujete spíš odděleně nebo se stává, že se setkáváte společně u televize a sledujete všichni dohromady?
- 22 L: Hmm(přemýšlí). Častější je, že děti sledují televizi a rodiče ne(cha), to je asi nejčastější varianta a...no a pak se občas a to bych řekl, že spíš vyjíměčně, vyjíměčně třeba v pátek večer na čtété dvojce bývá nějaká příroda, National geographic, tak to většinou teda vychází tak, že se dívá manželka s dětma, protože já chodím od sedmi do skoro devíti na tenis, takže to se prostě dívá manželka s dětma, že. Ale spolu...spíš tak jako podle situace. Když se díváme na ty motoristický, tak to se díváme s Matějem, jo. Někdy se díváme na ty lyže a to se k nám někdy přidá i manželka, když jede někdo z našich nebo je tam prostě nějaký finále nebo něco, ale spíš tak jako co koho zajímá. Děti teda zajímá všechno a my podle času a podle toho co nás zajímá.
- 23 I: Z vašeho pohledu je pro vaše děti televize hodně důležitá?
- 24 L: Já si myslím, že ne, že vůbec. Nebo ne vůbec.. Řekl bych to tak, že jim pomáhá se udržovat in, jakoby z pohledu co tam je za pořady, ale jinak se snažíme to nějak korigovat, aby z našeho pohledu se dívali nějakéj omezenéj čas a pak si dělali něco jiného.
- 25 I: Takže nemají volnou ruku v tom na co se můžou dívat a jak dlouho se můžou dívat?
- 26 L: Ne, to ne.
- 27 I: A jak jste říkali, že je to udržuje být in, jak jste to myslel?
- 28 L: Myslím to tak, že třeba před třemi roky jsme měli standartní vysílání vzduchem, jednička, dvojka, nova, prima a tím to končilo, že jo. A to byly děti v první třídě nebo ve druhé řekněme. My jsme si někdy ve druhé třídě jsme pořizovali televizi od 02, 02 TV přes internet a myslím si, že to jako docela ty

- děti posunulo v tom, že si dokážou představit co všechno v té televizi může být, že tam jsou nějaké dětské programy, že se nějak jmenují, mají dneska přehled co se tam vysílá, jsou jakoby v nějaké informační hladině a myslím si, že jim to může pomáhat i v tom kolektivu. Protože když dneska pozoruju ty děcka, co sem třeba chodí na tu návštěvu, tak dneska všichni vědí co Disney Channel, co je Discovery a takovýchle programy.
- 29 I: Takže je to pro ně důležitý v socializace ve škole?
- 30 L: Tak, je to asi rozumný. Nemá cenu je od toho blokovat, akorát je potřeba z mého pohledu, já mám ten názor, že je potřeba tam nastavovat určitý hranice. To je jak s mobilníma telefonama, to je stejný.
- 31 I: Jaký byly reakce, když jste přišli s tím, že se budete účastnit doby bez televize?
- 32 L: Oni na to reagují pořád stejně. Otázkama, to se nebudu moct podívat ani na Večerníčka, to se nebudu moct podívat v pátek večer na přírodu a takový věci jo prostě.
- 33 I: Myslíte si, že v jejich očích je ta doba dlouhá?
- 34 L: Já si myslím, že si nedokážou...jo asi jo, myslím, že si nedokážou představit to, že ty tři týdny utečou jako voda.
- 35 I: Dospělej člověk to vnímá jinak, že?
- 36 L: No, jasně. Přesně tak. Myslím, že v tomhle věku si nedokážou ještě tohle spočítat nebo nějak rozumově uchopit.
- 37 I: Bývají děti samy doma?
- 38 L: Bývají, bývají, no.
- 39 I: Máte představu jak tráví ten čas?
- 40 L: Hm(přemýšlí). Jo, mám tu představu, protože to samozřejmě zůstává, nastává, když přijdou ze školy, oni chodí tak kolem půl třetí a když třeba přijdu o čtvrt na čtyři nebo manželka, tak se stane, že sedí u té televize a pak je jasný, že mrskly s taškama a zapnuly si televizi. To se stane, není to pravidlem, ale stane se to.
- 41 I: Myslíte si, že budou mít tendenci nebo kdokoliv z vás si během těch tří týdnů televizi zapnout a prostě se dívat? Bude to pokušení?
- 42 L: Určitě to bude pokušení, pro ty děti určitě si myslím.
- 43 I: Mohlo by to být pro někoho z nich těžší než pro druhého?
- 44 L: Já si myslím, že docela...větší problém by to mohl být kupodivu pro Matěje, protože on je takovej, že má rád svoje návyky, jo. On se prostě těší na ten pátek, na večer, když v těch osm hodin vlezle v obýváku pod peřinu a bude se dívat na tu čtete dvojku, na tu přírodu, jo. A jednu dobu jsme měli docela problém, protože na nějakým jiným programu bylo něco jinýho v ten pátek, fakt jsme si řekli, že v ten pátek se budeme dívat natu přírodu a myslím, že Nina se chtěla dívat na něco jinýho a to prostě bylo těžký, to fakt bylo těžký. A on jak je prostě zaběhnuttej v tom svém stereotypu a návyku teda, bych řekl, docela, tak z toho nedokázal uhnout. Ale v pořádku, my jsme řekli Nině, že v pátek jsme zvyklí se dívat na přírodu a je to tak, no.
- 45 I: Stává se někdy u vás v práci, že byste s kolegy zabředli do hovoru na téma televize?
- 46 L: No, já se přiznám, že to se moc často nestává, ale včera jsem byl na nějakým školení v Praze a přišli jsme na Come back, takže tam probíhaly nějaký citace z Come backu, protože na to se občas prostě s dětma podíváme. Děti ví, že to běží každou středu večer a..přiznám se, že nevím jestli úplně pravidelně se to dívají, ale když jsem doma, tak mají snahu se na to dívat a pak záleží na tom jestli mají prostě všechny svoje věci hotový nebo ne.
- 47 I: Tráví děti čas i tak, že mají návštěvy?

- 48 L: Jo, i tak.
- 49 I: A tráví ten čas u televize?
- 50 L: Já bych řekl, že záleží na situaci, Z mého pohledu dělají všechno. Záleží taky od návštěvy, ale co často chodí třeba za Matějem kamarádi, tak ti si často hrajou s nějakým legem nebo něco staví nebo takhle a za Mončou co chodějí holky, tak ty bych řekl, že teď se už zavřou tady a něco tady prostě dělají, ale nastává i situace, že když třeba přijde kamarádka a zrovna se na něco dívali, tak se třeba chvíli koukají. Jako jo, stane se to. Určitě jo. Ale není to asi jediný program tý návštěvy.
- 51 I: Když se jako rodina sejdete u televize, tak kdo nejvíc rozhoduje o tom na co se budete dívat.
- 52 J: Já myslím, že ty děti, akorát že pak to končí tak, že chce každý dívat na něco jiného a ten dospělejší to musí nějak rozsoudit.
- 53 I: Jasně. A kdo drží ovladač?
- 54 L: No, já bych řekl, že Nina nejvíc, teda. To je taková uzurpátorka(cha).
- 55 I: To jsem zvědavá, jestli to na sebe potom přizná.
- 56 L: Ale samozřejmě mě jako každého chlapa, když mám teda chvíli a můžu se dívat večer sám na něco, tak mě samozřejmě taky baví si s tím ovladačem cvakat. To je normální asi pro ty chlapy.
- 57 I: Je to pro vás požitek, když se najde chvíle, že jste sám doma, můžete si k tomu sednout a pustit si něco, co vás zajímá.
- 58 L: Pokud je tam něco co mě vyloženě zajímá, tak jo. Tak jako si to docela užiju. Ale spíš mám takový to nutkání pustit z něčeho nějaký film. Když prostě už ty děti nejsou doma.
- 59 I: Kolik máte televizi doma?
- 60 L: Jednu.
- 61 I: Takže jen v obýváku, jedna televize.
- 62 L: Jo, jo.
- 63 I: A nějaký Dvd a nějaký přehrávače?
- 64 L: Jo, jedno divídíčko a jednu televizi.
- 65 I: A programů máte kolik?
- 66 L: No, já nevím kolik jich tam je, je jich tam hodně (cha). Já nevím pětadvacet třeba, z toho jsou tam třeba čtyři dětské, oni se stejně dívají jenom na Disney Channel a sportovní, zprávařský, emtýví, očko. Taková ta klasická sestava.
- 67 I: Máte ve výchově nastavený takový nějaký systém odměn a trestů, ve kterým by figurovala televize?
- 68 L: Nemáme to takhle řízeně, řekl bych, že když už ta situace z nějakého důvodu v něčem je neúnosná, tak prostě dostanou děcka zaracha třeba na čtrnáct dní na televizi, jo.
- 69 I: Je to pro ně trest? Nesou to těžce?
- 70 L: No, nedávno se to stalo. Před pár dny, možná před týdnem, Nina trochu jako si nezasloužila, možná v našich očích, nebo v mých očích a to bych řekl, že už to nese docela v pohodě.
- 71 I: Když jsou děti nemocný jak tráví čas?
- 72 L: Tak to tráví u televize, většinu času, no. Protože to my prostě musíme angažovat babičku. Babičky máme obě dvě v Lošticích a to prostě daleko víc času u toho tráví. A někdy se taky stane, že já třeba hlídám a pracuju z domu. Ikdyž v poslední době, je to tak, po těch Vánocích se nám jim podařilo koupit Harryho Pottera knížky, že jsme si mysleli, že by mohli něco z toho zvládnout a k tomu máme jakoby část té knížky z nějakého časopisu na normální ceděčku hlasovým a to teďka někdy kolem těch Vánoc začali strašně poslouchat. Večer před spaním si pouští toho Harryho, jak dostali ty knížky, tak

už věděli o čem to je. Já jsem říkal, ty jo to jsou bez obrázků knížky, to je nebude zajímat, no asi tak týden po Vánocích se do toho začeti a teď je to jakoby paráda. Ne teda už každé den, už jako....už ale jsou v situaci, kdy chtějí si sami zalíst do té postele a číst si, tak to nás tak jako těší, jako rodiče (cha). To jsem zvědavej, jak jim to vydrží, no.

- 73 I: To jste vybrali dobrý téma.
- 74 L: No, asi.
- 75 I: Máte pocit jako rodič, že byste děti měl chránit...
- 76 L: Jako proti televizi?
- 77 I: Jestli máte pocit, že by mohli být nějak ohrožení, kdybyste nedohlížel na to co sledují a jak hodně. Spatřujete v televizi i takový nebezpečí?
- 78 L: No, já bych řekl, že určitě jo. Že prostě....v tom sortimentu těch programů, který jsou, tak jsou i nějaký reality show a takový různé věci a tam si myslím, že je ještě docela dost času, aby se na to koukali...alee, myslím si, že je to takový nějaký přirozený, že ten rodič chce ty děti takovým nějakým způsobem chránit,..ale neřekl bych, že to řešíme nějak dramaticky, že bysme nějaký ty programy měli zablokovaný a tak, to spíš ne. Spíš uvažujeme nad tím, že když ten obsah je nějaký prostě, kterej se nám zdá pro danou chvíli nevhodnej, když je to konkrétní pořad na kterej oni se dívaj, nějaký drastickej nebo něco o čem si myslíme, že to není pro děti, že by to měli přepnout a oni to docela často uznaj a přepnout to sami. Ale na co se dívaj, když tady sedí ve tři hodiny odpoledne a nikdo není doma a jsou dvacet minut sami doma, to já nevím.
- 79 L: Matěj docela inklinuje k takovej technicko-vzdělávacím programům, National Geographic a Discovery a tak, takže ten kdyby byl bez té Monči, tak se dívá hodně asi na tohle a pak bych řekl, že mají pár oblíbených pořadů na tom Disney Channel, ale když na to přijde, tak by na to určitě dokázali koukat celý odpoledne. To je prostě baví.
- 80 I: Máte program, kterej by byl váš takovej nejsledovanější?
- 81 L: Já si myslím, že to je na tom co tam zrovna je v té televizi. Když byl Star dance, tak jsme koukali na Star dance. Když.....no....
- 82 I: Nebo naopak program, kterej byste ze své podstaty neměl moc rád?
- 83 L: Já nevím, já to prostě nějak..mám pocit, že to nežeru.
- 84 I: Zkuste pár slovy popsat co vám sledování televize přináší. Co na možnosti ji sledovat hodnotíte kladně?
- 85 L: ...Já to vezmu asi od toho, že pro mě je to tak padesát na padesát, zdroj nějakým informací a padesát procent je to zábava, v tom co mě to zajímá a to jsou fakt nejčastěji ty sportovní věci, sportovní výkony pro mě, případně nějaká ta příroda a podobně. Ale tak to je asi to hlavní. Neberu to primárně tak, že mi vyplňuje volnej čas a podobně. Tak to prostě nemám a je to taky daný tím, že nemám jakoby režim, kterej říká, že v sedm budu v práci, ve tři skončím a pak prostě mám celý odpoledne volno, že jo. Takže taky už začínám pociťovat nějaký nudu a zjišťuju, že se musím hejbat, abych trochu vydržel, takže se snažím prostě spíš rozhejbat to tělo, než sedět u televize. Nevím no, tak to spíš vidím tak.
- 86 I: Myslíte že to zvládnete, tu dobu?
- 87 L: Jo, já myslím, že bez problémů. V pohodě.
- 88 I: A díváte se na to jako na zajímavou zkušenost nebo spíš takový nutný zlo. Ikdyž to samozřejmě není povinnost.
- 89 L: já si spíš myslím, že bude docela zajímavý sledovat jakoby takovej ten tik, jak člověk má tu televizi k dispozici. To je jedna věc. Kolikrát do toho člověk spadne a bude se muset vědomě zastavit a druhá věc, která mě na tom bude zajímat je to, jak to zvládnem s tím časem, kterej třeba...s tou náhradou toho

času, protože nějaký čas nám určitě zůstane, jakoby který... třeba dneska bychom strávili tak, že bychom si na chvíli pustili televizi, nebo by i děti chtěly pustit nějaký film nebo pohádku nebo něco, tak by třeba mohly, jo.

90 I: Máte představu jak ten čas budete vyplňovat?

91 L: No, jasně. Máme Dostihy, máme Aktivity, dostali jsme teď nějakou novou hru, něco jako Aktivity, na Vánoce... děti mají ty hry, Pottery, takže já si myslím, že budou víc číst... já si myslím, že najdeme docela spoustu věcí a počítám s tím, že od nás to bude chtít nějakou větší aktivitu. Ve smyslu ten čas, který zůstává a kterýho je málo a který oni třeba... U nich to může dělat v průměru tak hodinu denně u televize, bez nás často, takže ten čas oni budou muset nějak řešit. Částečně si ho vyřeší sami a částečně jim s tím budeme muset pomoci. A trochu je nasměrovat.

Dita (matka)

1 I: Vy se jmenujete Dita a je vám kolik let?

2 D: Hm(ano), třicet.

3 I: A kde pracujete, jestli se můžu zeptat?

4 D: Na státním zastupitelství v Šumperku. Jako právník.

5 I: Kdybyste měla ve zkratce popsat váš vztah v televizi nebo to co pro vás znamená, zkusila byste?

6 D: Hmm, já televizi moc nemusím, protože mně to přijde jako ztráta času, sedět před televizí. Spíš nějaký pořady, který mi něco dávají, jsou zajímavé, jsou to prostě pořady na dvojce, tak se podívám, ale jinak televizi prostě nemusím.

7 I: A jaký pořady jsou vaše oblíbené? Máte nějaký, který byste si hlídala a nechtěla o ně přijít?

8 D: Já určitě mám ráda Kalendárium, Objektiv, Toulavou kameru, který jsou teda v neděli dopoledne a který nestíhám, protože vařím (cha). A takže ty a až nebudu muset vařit a až budou děti velké, tak tady ty pořady si určitě pohlídnám a budu se na ně dívat.

9 D: No a pak sleduju občas s dětma pořady. Matěj má rád takový prostě o přírodě, na dvojce co jsou, tak na to se ráda podívám. No a občas nějaký reportáže, ale to spíš jenom výjimečně, když vím, že v té reportáži je něco, co mě zajímá, tak se na to podívám, ale nevyhledávám to.

10 I: Jasně. Dá se říct kolik hodin týdně trávíte sledováním televize?

11 D: Minimum, minimum.

12 I: Takže představa té doby bez televize je pro vás jaká?

13 D: Úplně se pro mě nic nezmění v podstatě.

14 I: A jaký myslíte, že to bude pro ostatní?

15 D: Tak pro děti, nejvíc se teda tomu bránila Nina, která je taková televizní divačka, má televizi ráda, ráda sedí u televize a kouká. Matěj si myslím, že tomu bude chybět sport a tady tyhle naučné pořady, který má taky rád, jinak je mu to asi celkem jedno. No a Lukáš a ten taky se rád podívá na sporty, lyžování, tenis, tady tyhle věci ho zajímají, takže, ale pokud to nebude mít, tak se to asi taky nějak výrazně nezmění.

16 I: A co nejraději sleduje Nina?

17 D: Nina.... všechno! Všechno (cha). Ta je, já nevím přesně jak se to jmenuje ten kanál, ale mělo to název Disney Channel tak tam pořád běží něco na co se ty děcka můžou dívat. Buď to jsou to kreslené pohádky nebo ten >Finias a Fer<, já ani nevím jak se to jmenuje. >Kouzelníci z Bejbrly< nebo tak nějak. No a pak tam jsou takový Hana Montana a takovýhle seriály a to prostě ona

- u toho vydrží se na to dívat a vydrží to no.
- 18 I: Vy se díváte každé den? Ikdyž třeba jen na chvíli?
- 19 D: Myslím si, že ne.
- 20 I: Ne? A víkendy vypadají jak u vás?
- 21 D: Víkendy vypadají tak, že děti si ráno zapínají televizi, sobota i neděle, pokud teda vyloženě se neřekne "dneska bude beztelevizní den, dneska televizi zapínat nebudeme", tak to teda vypadá tak, že ráno vstanou a jdou si zapnout nějaký to koukání. Většinou ten Disney Channel nebo Matěj si tam pustí, když Nina ještě spí tak něco z té přírody, National Geographic a takovýchle věci. Takže to je celkem pravidlem, ty víkendy, že ty děti ráno si to zapnou.
- 22 I: Je častější, že děti se dívají samy nebo se díváte i dohromady.
- 23 D: Určitě je to častější, že se dívají sami. A já se přiznám občas to teda využiju tu televizi jako nástroj toho, když potřebuju něco udělat, aby ty děti byly v klidu.
- 24 I: A když už se sejdete dohromady u něčeho, debatujete o tom co tam běží nebo co se tam děje? Rozebíráte to?
- 25 D: Určitě, noo, noo.
- 26 I: A pořady jakýho typu to jsou?
- 27 D: Je to spíš bych řekla, že vyjímečně se díváme dohromady. Spíš se dívá Lukáš s Matějem na sporty, takže oni si to tam tak ten tenis komentují a lyžování, já se teda občas podívám s dětma na tu přírodu anebo na dvojce běžel seriál, jmenovalo se to Letecké katastrofy, tak to jsem se s Matějem dívala pravidelně, protože mě to taky zajímalo a debatovali jsme o tom obsahu toho pořadu, jak k tomu došlo, proč k tomu došlo, třeba k té ústřední katastrofě. Prostě o tématu zrovna toho dílu, kterej běžel.
- 28 I: A ptají se děti na něco čemu nerozumí?
- 29 D: Hmm, hmm (ano). Občas teda většinou se televize pokud děti mají zaplejí Večerníček, tak se vypíná po Večerníčku, no ale když se chceme s Lukášem podívat na zprávy nebo já se chci podívat na zprávy nebo Lukáš, což taky není moc často, tak oni i ty zprávy sledují a jako zajímá je co se děje. A ptají se třeba na to kdo je prezident, kdo je premiér. Když tam něco slyší, tak se zajímají.
- 30 I: A na kterým programu se díváte na zprávy?
- 31 D: Na jedničce. Hm(ano). A to má rád ještě Matěj a většinou to tak je o víkendu, že na té jedničce ještě běží sport, nevím jestli se to jmenuje Branky, body, vteřiny nebo prostě ten sport.
- 32 I: Stává se někdy u vás v práci, že byste zabředli do tématu televize nebo, že byste se bavili o tom co kdo viděl nebo na co se bude dívat?
- 33 D: Určitě se to stává, ale já se toho nemůžu moc účastnit, protože já vůbec nevím o čem se debatuje. Takový seriály Ordinace v růžové zahradě a já ani nevím jak se to jmenuje, to já prostě vůbec netuším, netuším, fakt. Nesleduju.
- 34 I: Jaká byla reakce, když jste dětem řekli, že se bude účastnit té doby bez televize? Jak děti reagovaly?
- 35 D: Nina protestovala a Matěj řekl, že teda by do toho šel, no a manžel já už si to nepamatuju.
- 36 I: Myslíte si, že to zvládnete v pohodě nebo že to bude pro vás nebo pro někoho z ostatních problém?
- 37 D: Ještě bych se vrátila k tomu, k té reakci. My jsme nakonec hlasovali, kdo teda je pro a kdo je proti, takže jsme tu Ninu přehlasovali, ona byla proti a myslím si, že to zvládneme v pohodě.
- 38 I: Myslíte si, že se něco v chodu vaší domácnosti změní?

- 39 D: Určitě. My jsme si to i naplánovali, že místo toho, kdy ty děti sledují pravidelně tu televizi, tím myslím ty sobotní, nedělní dopoledne, že si vezmem nějaký hry, budem hrát karty, budem hrát určitě Dostihy a sázky, Aktivita a tady tyhle věci.
- 40 I: Existuje u vás ve výchově takovej nějaký systém trestů a odměn. Že by v tom figurovala televize?
- 41 D: Určitě, no.
- 42 I: A funguje to? Platí to na ty děti? Je to pro ně trest? Když udělají něco co neměli, nebo třeba zlobí, má to na ně vliv?
- 43 D: Já vám to řeknu takhle. Docela často používáme, když se děti chtějí dívat v osm hodin na něco. Sledovali Star dance a sledují v pátek docela pravidelně na dvojce ty pořady z přírody, tak prostě jim řekneme, že do těch osmi musí být hotoví. Musí být osprchovaní, po večeři, nachystaní, umytý zoubky, aby se mohli dívat. Třeba jednou to Matěj nestihl a jednou se teda dívat nemohl a strašně brečel, strašně těžko to nesl, bral to fakt jako trest a od té doby si dává pozor. No a občas teda použijeme i to, že když děti neudělají to co mají, tak dostanou zákaz dívat se na televizi, respektují to, ale není to bez komentářů. Asi tak bych to řekla. Mají měsíc bez televize, nebo jeden z nich a sledují a počítají kolik ještě dní schází do toho, kdy už zase budou moct na tu televizi dívat.
- 44 I: Máte pocit, že byste je měla chránit. V tom smyslu s čím prostřednictvím televize přijdou do styku?
- 45 D: Myslíte nějaký pořady kde je násilí?
- 46 I: Třeba. Něco kde byste měla pocit, že byste měla dohlížet na to, k čemu se dostanou anebo jestli je necháváte, ať se s tím vypořádají.
- 47 D: Ne, určitě. Věci, který teda, když to řeknu takhle, nejsou pro děcka, tak je nenechám se dívat. Právě v rámci těch pořadů na dvojce skončili myslím ty Letecký katastrofy a pak začal nějaký pořad z války, no a běželo to teda v úterky, děti byly zvyklý v ty úterky se dívat, ale jakmile jsme, já jsem teda zrovna sedla s nima k tomu pořadu, říkala jsem tady to prostě není pro děti, takže vypínáme a hotovo. Určitě si myslím, oni jsou ještě ve věku, kdy si myslím, že ty rodiče by si to měli pohlídat.
- 48 I: A respektují takový rozhodnutí nebo třeba debatují o tom?
- 49 D: Jako debatují, proč se nemůžem dívat, proč to není pro děti, určitě se zeptají, oni jsou zvyklí hodně debatovat o všem, takže tady toto(cha), ale respektují to.
- 50 I: Když byste měla možnost, měla úplně volnej den, zvolila byste si jako způsob jak trávit ten čas, sledování televize?
- 51 D: Ne!
- 52 I: Takže je to u vás píš taková okrajová záležitost?
- 53 D: Úplně!
- 54 I: A čemu byste dala přednost?
- 55 D: Určitě knížce nebo nějakýmu sportu anebo prostě procházce, ale televizi určitě ne. To je, televize je prostě až na posledním místě v tom jak bych měla vyplnit svůj čas.
- 56 I: Kdybyste měla pár slovy říct nějaký záporny a klady televize z vašeho pohledu?
- 57 D: Klady určitě jako zdroj informací a záporny žrout času.
- 58 I: Myslíte si, že ta zkušenost - ta doba pro vás může být v něčem pozitivní? Třeba že si uvědomíte něco co jste si dosud neuvědomili nebo jestli to může mít nějaký pozitivní dopad?
- 59 D: Hmm(přemýšlí). Možná jo, no.

- 60 I: V jakým smyslu?
- 61 D: Možná zjistíme, že fakt se dá ten čas vyplnit něčím jiným, než sezením u bedny.
- 62 I: Teď otázka nakolik je to pohodlná zábava a trávení volného času. Takže ikdyž si to člověk uvědomí, tak si myslím, že to není záruka toho, že něco změní.
- 63 D: Hm(ano). Já třeba to беру tak, říkám, občas to využiju i jako nástroj pro sebe, kdy potřebuju něco udělat nebo hmm..já nevím skočit si do města nebo kamkoliv, tak děti řeknou: "můžem si pustit televizi?" Nejvhodnější, nejrychlejší pro člověka je říct jo. Než jim organizovat nějakou další činnost, aby dělali, takže i tady tohle, že nad tím člověk bude muset přemýšlet a říct jim běžte si vzít knížku nebo nachystat jim nějaký křížovky, prostě jim ten čas vyplnit jinak než jim jenom říct jo a povolit jim tu televizi, kdy oni, pro ně je to nejjednodušší, oni si vezmou ovladač, zapnou a sednou.
- 64 I: Tráví taky hodně času u počítače?
- 65 D: Neřekla bych, že hodně.
- 66 I: A tam hrají hry?
- 67 D: No, hry. A právě ještě v souvislosti s tím počítačem, mně se teda někdy stane to, že když vím o tom, že byl někdy nějaký zajímavý pořad a nestihla jsem ho, takže si na počítači najedu do archivu, ale většinou si to pustím k žehlení, kdy vlastně mám stůl vedle počítače, takže jedním okem na to mrknu a poslochám.
- 68 I: A dělá to ještě i někdo jinej z rodiny?
- 69 D: Ne-e.
- 70 I: Jakej pořad jste si třeba poslední dobou vyhledala?
- 71 D: Byli to Reportéři české televize, kde byla reportáž, která se dotýká mojí práce a dozvěděla jsem se o tom od kolegů a protože mě to zajímalo, tak jsem si to prostě pustila.
- 72 D: Ještě někdy třeba s těma dětma, ale to teď spíš, když byly ty Vánoce, to jsme fakt sedli celá rodina k pohádce a je to prostě taková rodinná pohoda, když si tak sednem všichni a nějak koukáme, tak je to i taková vzácná chvílka bych řekla, docela. Protože se to fakt moc často nestává.
- 73 D: My jsme taková docela aktivní rodina, i co do sportu, takže v zimě třeba o víkendech jezdíme na hory a tam se ta televize až tak nezapíná, protože ráno se vstane, chvílička jedna pohádka a jde se ven, jde se na lyže, přijde se odpoledne, pak zase možná chvílička, ikdyž tam se na těch horách možná ani ta televize nezapne a hrajou se nějaký karty nebo něco podobného, takže tak no. Ty aktivity jsou docela pestrý, není jenom tak, že by teda děti přišly ze školy, a....
- 74 I: My jsme mluvili i o tom, že mají hodně koníčků a mají hodně vyplněnej ten čas.
- 75 D: No, no. Což si myslím, že..jako ono je to strašně jednoduchý v dnešní době. Tam běží něco pořad v té televizi pro děti, takže je to strašně jednoduchý pro rodiče nechat ty děti aby se dívali a měli klid, kdy to tak řeknu, že. No, takže určitě je to o životním stylu celé rodiny.

Matěj (syn)

- 1 I: Ty jsi Matěj? A kolik je ti let, prosím tě?
2 M: Ano, devět.
3 I: A do kolikáté chodíš třídy?
4 M: Čtvrté třídy?
5 I: Do čtvrté. A kam?
6 M: Hmm(přemýšlí), na Masaryčku.
7 I: A líbí se ti ve škole?
8 M: Jo!
9 I: Jaký předměty máš nejraději?
10 M: Tělocvik a matematiku.
11 I: A uvažoval jsi někdy nad tím čím bys chtěl být?
12 M: No, já bych chtěl být sklářem.
13 I: Sklářem? Teda..jak tě to napadlo nebo jak ses k tomu dostal?
14 M: No, my jsme jednou byli ve sklárně a mně se tam líbilo jak tam vlastně pracují v té sklárně.
15 I: Hm, to je hezká práce.
16 I: A jaký máš rád třeba pořady v televizi?
17 M: V televizi? Já se rád dívám na ty dokumenty o přírodě. A...na různé sporty a to bude asi tak všechno.
18 I: A napadnou tě nějaký konkrétní? Na který se třeba koukáš pravidelně a hlídáš si je?
19 M: No, v pátek tu přírodu a jinak sporty - formule.
20 I: To je na čtete dvojce, že? ta příroda.
21 M: Hm(ano)
22 I: A co nějaký pořady pro děti? Třeba Kouzelná školka, nebo Večerníček?
23 M: Tak to už ne, na Večerníčka sem tam teďka a jinak...
24 I: Nebo nějaký animovaný pohádky?
25 M: No,...
26 I: Nenapadá tě?
27 M: Ne.
28 I: To nevádí.
29 I: V pokojíčku nemáš televizi?
30 M: Ne.
31 I: A máš společnej se ségrou?
32 M: Jo, ale Nina říkala, že od páté třídy půjde sem.
33 I: Takže potom už budeš mít víc soukromí.
34 I: Díváš se často na telku?
35 M: No...Tak to nevím přesně.
36 I: Tak třeba ráno než jdeš do školy, tak se před odchodem díváš?
37 M: Ne to ne.
38 I: No a pak jsi ve škole a když přijdeš ze školy, tak jak to probíhá?
39 M: No, tak první si udělám úkoly, pak si procvičím třeba Vlastivědu a přírodovědu, pak si tak na půl hodinky pustím televizi a pak jdu do těch různých kroužků na čtyři a tak.
40 I: A jaký ty máš vlastně koníčky? Do jakých chodíš kroužků?
41 M: Tenis, výtvarka a ty takový ty vláčky, malý, je vyrábím.
42 I: Modelář?
43 M: Noo.
44 I: Tak toho máš hodně. Takže třikrát týdně máš nějaký kroužky?

- 45 M: No tenis to je tak třikrát, čtyřikrát týdně, podle toho jak je volno na kurtech. Třeba tento týden mám pětkrát.
- 46 I: A to chodíš i na závody?
- 47 M: Jo.
- 48 I: Takže z tebe bude profík jednou.
- 49 M: No, to nevím (cha).
- 50 I: Jak dlouho hraješ?
- 51 M: Čtyři roky. Výtvarka taky čtyři roky a do modeláře chodím myslím půl roku.
- 52 I: A co tě baví nejmíc?
- 53 M: Modelář a výtvarka.
- 54 I: A co tenis? Ten zaostává?
- 55 M: No, tak nějak jo, no.
- 56 I: A koukáš se taky v televizi na tenis?
- 57 M: H(ano), taky.
- 58 I: Dá se říct kolik hodin denně strávíš u televize sledováním?
- 59 M: Noo, někdy se nedívám vůbec, někdy chvilku, někdy dýl, takže..
- 60 I: Není to pravidelný?
- 61 M: No (ano)
- 62 I: A jak třeba vypadá víkend u vás? Co děláte o víkendu?
- 63 M: No, ráno si od sedmi do osmi si pustím televizi v sobotu, pak si udělám úkoly, pak si dám oběd, tak o půl dvanácté a pak si vlastně hraju a v neděli zase ráno tak na hodinku a půl televizi, potom vlastně v sobotu mám ještě trénink, takže v sobotu ráno ještě trénink. V neděli se probudím, tak na hodinku a půl zase televizi, zase procvičím do školy, potom si jdu s tátou zahrát před obědem na tenis, pak se naobědvám a pak si prakticky hraju do šesti a potom už takový ty povinnosti školní jako nachystat si oblečení na zítra do školy, učení a tak.
- 64 I: A když se díváš o víkendu ráno na televizi, tak co tam dávají vůbec?
- 65 M: No, takový různý většinou pohádky animovaný, dávají tak od sedmi do osmi, no spíš tak na ty pohádky, semtam se dívám na sport, ale většinou tam je takovej pohádkovej program a na ten se ráno díváme nejmíc, no.
- 66 I: Můžeš se dívat na televizi jak dlouho chceš?
- 67 M: No, ten trénink mi to omezuje, ale oni mi řeknou ráno do kolika a zeptám se jestli můžu a většinou je to tak hodinku a hodinka a půl.
- 68 I: Takže se rodičů ptáš?
- 69 M: Hm(ano), musím se zeptat.
- 70 I: Stává se někdy, že když zlobíte se ségrou nebo přinesete špatnou známku, stane se, že za trest se nemůžeš dívat na telku? Nebo naopak, že bys za odměnu mohl?
- 71 M: No, když donesu špatnou známku, tak je to normální a když zlobím, tak dostanu zaracha. A teďka zrovna Nina jí je to jedno, že jsou ty tři týdny bez televize, ona teď dostala měsíc zaracha, takže jí je to úplně jedno.
- 72 I: Takže to má v jednom.
- 73 M: Noo (cha).
- 74 I: Umíš si představit, že by televize vůbec neexistovala?
- 75 M: Jo, jednou jsem si to zkoušel představit a teda dokázal bych, jako kdybych nevěděl vůbec co je to televize, tak bych vlastně nevěděl vůbec co to je.
- 76 I: A takhle když víš?
- 77 M: Kdybych to věděl a neměl bych doma televizi, tak by to bylo hodně těžký pro mě, no.
- 78 I: A v čem je pro tebe důležitá.
- 79 M: No hlavně ten sport, no a sem tam pro pobavení ty pohádky.

- 80 I: Hm(aha)
- 81 I: Díváte se často pohromadě jako rodina na televizi?
- 82 M: No, často ne, kdyžtak možná jenom na tu přírodu, ale to chodí táta večer na tenis, takže ve třech, ale teda. Spíš rodiče tak po večerech, my odpoledne, takže už dlouho si nepamatuju, že bysme se všichni čtyři dívali na televizi.
- 83 I: A vy když jdete večer spát, tak rodiče se dívají na telku?
- 84 M: No, my většinou chodíme spát stejně jak oni, ale když je zapnutá televize třeba, když máme tu přírodu a táta, když nejde na tenis, tak on nás uloží kolem té deváté a ještě se dívá třeba do půlnoci.
- 85 I: Povídate si někdy ve škole, třeba s kamarádama na co jste koukali nebo co jste viděli?
- 86 M: Hm(ano), no, já moc ne, ale můj nejlepší kamarád docela jo, no.
- 87 I: A je ve třídě někdo kdo by televizi neměl?
- 88 M: Ne!
- 89 I: Takže myslíš si, že kdybys byl ten kdo doma televizi nemá a nedívá se, že bys si měl o hodně míň co říct s kamarády?
- 90 M: Hm, asi jo.
- 91 I: Znáš nějaký reality show? Díváš se na nějaký?
- 92 M: Sem tam jo.
- 93 I: Na jaký?
- 94 M: Na Neváhej a toč se dívám a to je myslím asi tak všechno.
- 95 I: A nějaký seriály?
- 96 M: Ne, takovej nějakej oblíbenej seriál nemám. Možná Come back se možná podívám.
- 97 I: Co jsi řekl na to, když ti rodiče řekli o tom, že se bude účastnit této doby bez televize?
- 98 M: No, to jsem neřekl nic a pak jsem to řekl kamarádovi a on mi říkal, že by to nebral.
- 99 I: Jo? Myslíš, že to pro tebe bude těžký?
- 100 M: Ne, pro mě ne, ale Ninu nevím no. Pro mě to těžký nebude.
- 101 I: Pro koho to bude úplně nejtěžší?
- 102 M: No, asi ta Nina.
- 103 I: Ona se dívá nejvíc z vás?
- 104 M: Jo!
- 105 I: Takže ty třeba děláš něco jinýho a ona se dívá na televizi?
- 106 M: No někdy to tak je, ale ona chodí dřív domů z družiny, takže já přijdu domů, ona má zapnutou tu televizi, já se jí zeptám jestli se ptala a ona říkala, že jo, protože my ikdyž přijdeme ze školy, tak si musíme první udělat úkoly a pak musíme zavolat rodičům jestli si to můžeme zapnout, tak ona říkala, že jo. A teda tak někdy si sednu s ní a někdy si udělám úkoly a hraju si.
- 107 I: A v družině se někdy díváte na televizi?
- 108 M: Noo, jak jsme byli ve třetí třídě a míň, tak jsme v družině televizi měli, to jsme se dívali, ale teď jsme přešli do jiné družiny, kde televize není, tak tam už se nedíváme.
- 109 I: Aha.
- 110 I: A paní učitelka vám někdy povídá o tom co bylo v televizi nebo že by vám doporučila nějaké pořady?
- 111 M: Ne!
- 112 I: Takže ty si myslíš, že to zvládneš dobře?
- 113 M: Jo, já si myslím, že bych to zvládnout mohl bez problémů.
- 114 I: Nebude tě lákat si tu televizi třeba na chvilku zapnout?
- 115 M: Noo, to asi trochu jo, no.

- 116 I: Přejde ti to v něčem zajímavý nebo je to spíš takový tak teda jo, ale ať už je ta doba pryč?
- 117 M: No, já nevím. Napůl.
- 118 I: Myslíš, že to může být v něčem dobrá zkušenost?
- 119 M: Jo.
- 120 I: A v čem třeba?
- 121 M: No třeba když jsme, když se na tu televizi nedíváme třeba delší dobu, tak si jako odvykneš jako se tolik dívat a prakticky bylo by to lepší pro život.
- 122 I: A jakou nejdelší dobu jsi byl kdy bez televize? Napadne tě?
- 123 M: Jo, jednou jo a to bylo myslím čtyři měsíce, to jsme s Ninou hodně zlobili a dostali jsme dlouhýho zaracha. A od té doby se dívám na televizi z daleka míň.
- 124 I: Ahaa, to je zajímavý. A když býváš někdy nemocnej, tak jak trávíš ten čas, když jsi doma?
- 125 M: No, já si teda většinou čtu, to tak tři hodiny od rána, pak si dám oběd, pak si na chvíli pustím televizi, pak si zase čtu a pak si s něčím hraju nebo ležím.
- 126 I: Jaký čteš rád knížky?
- 127 M: No, Harryho Pottera čtu rád a...a....ježiši jak se to jmenuje....jo, Magický domeček.
- 128 I: A o čem to je?
- 129 M: No, tam je takovej bratr a sestra, který se jmenujou, ta sestra se jmenuje Alenka a ten bratr se jmenuje Pepa a oni našli takovej kouzelný domeček, ve kterým je plno knížek a když nějakou otevrou a přejou si aby na tom místě byli, třeba tam je knížka o pralese a ten domeček se začne točit a oni se najednou objeví v tom pralese. Takhle tam různě musí překonat různý nástrahy a pak se vrátí do toho domečku, vzít si knížku kde bydlí a zase se tam vrátí.
- 130 I: Hm, to je zajímavý.
- 131 I: Ještě mě napadlo..Kdyby sis mohl vybrat, díváš se raději na telku sám nebo s někým.
- 132 M: No, s někým!
- 133 I: S někým? A proč je to lepší?
- 134 M: No, protože já mu můžu říct jestli se mi to líbilo nebo nelíbilo a když se směju sám, tak mi to připadá takový zvláštní.
- 135 I: Takže to není taková zábava?
- 136 M: No(ano).
- 137 I: A povídáš si..Když se díváte i s rodičem nebo Ninou, tak si povídáte hodně o tom co tam vidíte nebo o těch postavách, který tam jsou a takhle?
- 138 M: No, hm(ano)
- 139 I: A je lepší se dívat jenom s Ninou nebo i s rodičema?
- 140 M: No, já už si to tak nepamatuju i s rodičema, ale lepší by určitě bylo s celou rodinou.
- 141 I: A v čem?
- 142 M: No, mohl bych to říct i rodičům a ještě...bych taky mohl jako kdyby, jak bych to řekl...
- 143 I: Popiš to úplně jakkoliv. Jak tě napadá.
- 144 M: Jo, jako kdyby..jako kd-. Říct co si o tom myslím i rodičům, že. Protože táta je věčně někde v zahraničí, on pracuje pro ČEZ a jeho šéfka vlastně, ona je taková sportovkyně, ona pořádá různý sportovní zájezdy, do Rakouska na lyže, do Las Vegas a tak, táta je věčně pryč, takže jako bylo by to pro mě lepší.
- 145 I: Tak je ti po něm smutno? Raději s ním trávíš víc času?

146 M: Hm (ano).

Nina (dcera)

- 1 I: Jmenuješ se Nina? A kolik je ti let?
2 N: Devět
3 I: Chodíš taky do čtvrté třídy?
4 N: Hm(ano)
5 I: A taky na Masaryčku?
6 N: Jo.
7 I: Chodíte spolu do třídy s bráchou?
8 N: Jo.
9 I: A sedíte spolu v lavici?
10 N: Ne! (smích)
11 I: A jaký předměty tě ve škole nejvíc baví?
12 N: No tak baví mě tělocvik, matematika, vlastivěda.
13 I: A co z toho ti jde nejlíp?
14 N: No,...tělocvik.
15 I: Tělocvik? Jsi taková sportovně založená?
16 N: No.
17 I: Už jsi někdy přemýšlela nad tím co bys jednou chtěla dělat?
18 N: No, tak mě baví hodně tanec.
19 I: Takže bys byla tanečnice?
20 N: No, třeba.
21 I: A jaký máš koníčky?
22 N: No, tak tanec, ještě mažoretky...
23 I: Ahaa, a na jaký tancování chodíš?
24 N: No...tak jako..hm..ta Klárka, naše trenérka, ona vymyslí nějaký různý sestavy a ona jezdí ještě na nějaký tábory taneční, tak kdyžtak nás určí něco z těch táborů, třeba část té sestavy.
25 I: A tancovat chodíš jak často?
26 N: No, tak jednou týdně.
27 I: Takže chodíš tancovat a potom jsi ještě říkala, že...
28 N: Mažoretky.
29 I: Aha, a to je taky jednou týdně?
30 N: Hm(ano).
31 I: A ještě nějaké koníček?
32 N: No, na klavír.
33 I: Na to jsi zapoměla?
34 N: Noo.
35 I: A na jaký programy v televizi se ráda díváš? Máš nějaký oblíbený, který ráda sleduješ?
36 N: No, my jich máme hodně, máme digitální televizi, takže tam máme i nějaký rádio, nějaký třeba Frekvence 1 nebo co.
37 I: Tak posloucháš i rádio přes televizi?
38 N: No, tak to moc ne. Hmm(přemýšlí), ale ráda se dívám na nějaký ty..dokumenty, o Vánocích na pohádky.
39 I: Co třeba nějaký seriály? Nebo třeba Kouzelná školka a takový pořady pro děti tě baví?
40 N: No, a ještě se dívám na Come back, mě baví a...nějaký...hmm..Discovery channel, tam nějaký dokumenty, třeba Nutné k přežití. To jako tam je nějaký ten..pán že a oni ho někde vysadí..prostě někde v přírodě a on se musí dostat na určitý místo a tam ho potom odvezou. A on se musí postarat o jídlo, o pití,

- aby prostě..
- 41 I: Aby neumřel.
- 42 N: No.
- 43 I: A jak dlouho tam je v té přírodě?
- 44 N: No tak minimálně tak dva tři dny?
- 45 I: Hm.
- 46 N: Ale on si vždycky naloví nějaký zvířata, nějaký ještěrky nebo ryby a vždycky když si rozdělá oheň nějakým tím přírodním způsobem a opeče si to. Anebo ještě na tom Discovery, že tam nějaká paní, je tam nějaká rodina, ti mají třeba dva psy a oni je namají vycvičený a ta jakože jsou zlobivý, že nachystají na stůl a ti psi se hned na to vrhnou. A ta paní jako, že třeba otevrou dveře, někdo zazvoní a otevrou dveře a ti psi hned vylítnou, že tak to řeší.
- 47 I: A oni se je snaží převychovat?
- 48 N: No!
- 49 I: Aha. Takže ona je cvičitelka psů.
- 50 N: No, právěže když mu dáš nějaký povely, že jako třeba pomalu otevíráš ty dveře a tomu psovi říkáš zůstaň a když zůstane, tak máš v kapsičce nějaký odměny a dáš mu odměnu.
- 51 I: Aha, aha.
- 52 I: Máš ráda zvířata?
- 53 N: No, jo.
- 54 I: A máte nějaký doma?
- 55 N: No, králíka.
- 56 I: To je nějaký domácí?
- 57 N: No, zakrslej.
- 58 I: Jo, není to ten, kterej se pak sní (smích)
- 59 N: Nee.
- 60 I: Díváš se často na telku?
- 61 N: No, hmm...no tak, když jsem třeba nemocná, tak jako si pustím třeba ráno televizi, nevím, potom to někdy na oběd vypnu, potom si třeba chvílku čtu a potom jako chvílku, nevím, tak dvacet stran a potom si to zapnu. A vlastně jsem byla v pondělí doma, protože jsem kašlala, tak jsem si zapla televizi, po obědě jsem to vypla, udělala jsem si úkoly, co jsme měli z pátku. To bylo do vlastivědy, do češtiny, do matiky a ještě nevím.
- 62 I: A když nejsi nemocná? Když to popíšeš od toho co vstaneš? Ráno než jdeš do školy, tak se díváš na televizi?
- 63 N: Ne, právěže. Taťka mě vzbudí..nebo. Když taťka jede do Prahy, mamka vlastně vstává v šest a jede do práce brzo, tak taťka. Tak si natočíme budíka tak na sedm pět, vstanem, vůbec se nedíváme na televizi, nachystáme se a nějak teďka jako chodíme spíš o půl osmé a jdeme do školy.
- 64 I: A potom co přijdeš ze školy?
- 65 N: Odpoledne to se moc nedívám, protože máme ty úkoly, že. Ještě musím hrát na klavír, Matěj má třikrát týdně tenis a teďka pětkrát, protože Simča - kámoška, ona je teďka na lyžáku, ona je taky ve čtvrté třídě, chodí na Vodní, takže teďka šel pětkrát týdně. No a já se ani moc nedívám, v úterý jako to přijdu, to máme ještě odpoledku, to jako do čtvrt na tři, že hned po vyučování jdu do kroužku ve škole, potom přijdu kolem půl čtvrté domů, že nachystám se a na čtyři jdu do mažoretek a mažoretky mám do šesti, potom si udělám úkoly, nějaký prostě povinnosti.
- 66 I: To máš teda nabíjet program. A když si představíš, že bys nemusela do žádnýho kroužku, úkoly bys měla hotový a nemusela bys třeba doma

- pomáhat, tak co nejraději děláš? Když máš úplně volnej čas a můžeš si vybrat, tak co nejraději děláš?
- 67 N: No tak já jako ráda čtu nebo....hmm...já nevím. Nebo poprosím mamku jestli bysme si chvilku nemohli zapnout televizi nebo počítač a..
- 68 I: A co děláš na počítači?
- 69 N: No tak hraju hry.
- 70 I: A jaký?
- 71 N: Nějaký třeba dívčí..že..že..jako..taky hraju nějaký ty, že...na nějaké pouti. Že tam máš nějakou dráhu pro motorky, že. Ovládá se to čtyřma šipkami a máš jedno prostě tři kola. Máš ty šipky, počítač a ono máš to prostě z boku. Tady je ta že holka nebo kluk, tady máš počítač a takhle jedeš, až dojedeš, tak musíš zmáčknout mezerník a jedeš znova. A takhle to musíš jet tu trať třikrát.
- 72 I: Ahaa.
- 73 I: No a když se díváš na telku, tak se díváš častěji sama anebo s někým?
- 74 N: No tak spíš s bráchou.
- 74 I: S bráchou. A s rodičema se setkáváte u televize, že byste sledovali všichni dohromady?
- 75 N: No, ono v pátek třeba na tu na Zázračnou planetu, to je něco o zvířatech, o Zemi. No anebo na ten Come back, potom třeba ještě o Vánocích na pohádky.
- 76 I: A když se takhle díváte dohromady, povídáte si o tom na co se díváte nebo co se tam děje?
- 77 N: No tak když se třeba díváme na sport, tak tohle tak to spíš jako komentuju. Nebo třeba skoky na lyžích, že kolikátej byl, kolik skočil metrů a takový věci, no a jinak ne.
- 78 I: Kdo rozhoduje o tom na co se budete koukat?
- 79 N: (směje se)...No tak, když je třeba doma mamka, tak já to mám... Matěj to má podle sebe chvilku a potom to mám já podle sebe.
- 80 I: Střídáte se?
- 81 N: No, akorát..na co jsme se to dívali..jo o Vánocích na pohádky, že tak to bylo..nemáme ovladač u sebe. A někdy to mám já a mám to chvilku podle sebe a potom to má Martin a má to podle sebe, ale jak jsme se dívali o těch Vánocích, tak to měl podle sebe hodně dlouho, potom jsme se měli půl hodiny na Disney Channel, hmm prostě my jsme to tam přepli tak o půl osmé a v osm začínala nějaká pohádka a ono na tom Disney Channel byl Příběh hraček, tak jsme se půl hodiny na to dívali a potom jsme to přepli na pohádky.
- 82 I: Takže spíš se střídáte, aby to bylo spravedlivý?
- 83 N: No, no. Ale někdy mně to jako nevádí, že to má podle sebe. Třeba když jsou skoky na lyžích, tak mně to nevádí.
- 84 I: Že tě zajímá to stejný.
- 85 N: No, někdy.
- 86 I: Povídáte si někdy ve škole se spolužákama o tom co bylo v televizi nebo o tom co jste sledovali, nebo na co se budete dívat?
- 87 N: No, tak jako třeba jak začínal minulej týden ten Come back, tak jsem se ptala kamarádky, jestli se na něj bude dívat a ona řekla, že jo a ve čtvrtek vlastně..to je ve středu..a ve čtvrtek se mě taky ptala jestli jsem se dívala na Come back a já jsem jí řekla, že jo a potom jsem řekla a ty ses taky dívala a ona řekla taky, že jo a jako že on ten Come back je takovej jakoby veselej, že jsou v tom takový jako vtípky.
- 88 I: A proto tě to baví, jo?
- 89 N: No, že je to takový veselý.

- 90 I: Zasměješ se u toho?
- 91 N: Noo (radostně).
- 92 I: Tam hraje Dejdar, že?
- 93 N: Hm (ano).
- 94 I: Mluví někdy paní učitelka o tom co je v televizi nebo ať se třeba na něco podíváte?
- 95 N: Ani ne. Ale někdy třeba hmm...že jsme o tom třeba mluvili třeba myslím v přírodovědě nebo v nějakém předmětu, že zazvonilo, my jsme jako šli k nějakému učitelovi nebo učitelce a říkali jsme mu něco o tom co jsme viděli o nějaké přírodě nebo něco.
- 96 I: Cos na to řekla, když ti rodiče pověděli o třech týdnech bez televize?
- 97 N: No tak to už bylo někdy na podzim, před Vánocema. Tak my jsme zrovna byli u tety, tak nám to řekli, že a já se na to už moc nepamatuju.
- 98 I: A chtělo se ti do toho nebo ne?
- 99 N: No, hmm..mně to bylo jako docela jedno. Teďka je mně to docela jedno, protože mám stejně zaracha, že mně je to docela jedno.
- 100 I: No a kdybys neměla zaracha? Umiš si to představit, že se tak dlouho nebudeš koukat na televizi?
- 101 N: No, dokážu, protože my jsme už měli zaracha jednou půl roku.
- 102 I: Takže jste se fakt půl roku nedívali?
- 103 N: No tak jako občas nám to mamka dovolila.
- 104 I: A jaký to pro tebe bylo? Nebylo to moc těžký?
- 105 N: No ani ne jako. Dalo se to vydržet.
- 106 I: A nebude tě teď lákat to porušit a tu telku si na chvilku zapnout a podívat se na něco?
- 107 N: Nevím, tak teď když si dočtu knížku a když začnu číst druhou..
- 108 I: Přijde ti to trošku zajímavý, takhle v kuse nesledovat televizi?
- 109 N: Hmm....
- 110 I: Myslíš, že to může být v něčem dobrý?
- 111 N: To asi jo.
- 112 I: A v čem?
- 113 N: No tak třeba že jako že že jako že až bude prostě, až ty tři týdny uplynou, tak že se odnaučíme se furt dívat na televizi a že jako že si můžeme něco zahrát nějakou hru, Dostihy a sázky nebo něco, že si můžem číst, že si můžeme hrát venku a takový věci.
- 114 I: Myslíš se díváte hodně na televizi? Když to nemáte zrovna zakázaný?
- 115 N: No, teďka v té čtvrté třídě je hodně kroužků, je to jako ještě to učení, je hodně předmětů, tak teďka to trošku prořídlo to dívání se na televizi, že se teďka díváme míň, ale v nějaké té druhé třetí třídě si myslím, že jsme se dívali docela dost.
- 116 I: A kdyby sis ty sama mohla vybrat, dívala by ses víc než teď můžeš? Kdyby ses nemusela nikoho ptát..
- 117 N: Já nevím.
- 118 I: V čem je pro tebe důležitý se dívat na televizi? Proč to máš ráda.
- 119 N: Hmm...no tak na nějaký ty dokumenty, abych se něco dozvěděla o přírodě, o zvířatech nebo jak přežít v přírodě anebo o těch psech a teďka jsme měli v úterý místo hudební výchovy, protože paní učitelka z hudební výchovy je na lyžáku...hmm..se šestou a a se sedmou třídou. Tak paní vychovatelka, ona má toho nějakýho takovýho psa, toho chlupatýho a on je docela dobře vycvičený, on dělá nějaký takový psí show, tak nám ho přivedla a ukázala nám jak se máme k tomu psovi chovat, že nemáme jako dráždit za plotem a že jako, tady leží ten ples a třeba přijdeš k babičce nebo k tetě, která má psa a on

- třeba odpočívá nebo spíš a ty na něj hrr hrr, ahoj ahoj, že se to jako nemá.. A on se bez tak stejně lekne, ale on by tě mohl jako rafnout.
- 120 I: A když říkáš, že se tam naučíš jak přežít v přírodě, myslíš, že bys to dokázala použít, kdyby ses dostala do takové situace?
- 121 N: No, hmm...tak já nevím. Ale asi něco bych zvládla. A něco asi ne, protože asi bych nerozdělala ten oheň, to si musíš najít nějaký suchý, nějakou suchou trávu a třeba nějaké klacíček a to bys musela furt tohle dělat, než bys...
- 122 I: To je asi těžká představa, že?
- 123 N: Noo.

7.3.2 Druhá vlna rozhovorů

- **Rodina Novákových**

Rodiče

- 1 I: Tak, můžete se pokusit shrnout jak jsem tu dobu tří týdnů prožívali, jaký to pro Vás bylo?
- 2 Z: O něco podobného už jsme se pokoušeli předtím párkrát, ale tak v kuse nebo tak cíleně jsme to nelydrželi. Že bychom se na Star dance jenom dívali.
- 3 I: Aha, takže nakonec jste to nevydrželi po celou dobu a dívali jste se na Star dance?
- 4 A: Ano. Nic jiného jsme nesledovali, ale Star dance jsme si jako v sobotu pustili.
- 5 I: Čím to, že jste nevydrželi právě kvůli Star dance?
- 6 Z: Star dance je takový pořad pro naši celou rodinu a byli jsme zvyklí ho sledovat, tak jsme si ho pustili i během té .doby.
- 7 I: Neuměli jste si představit sobotní večer bez něj?
- 8 A: Byl to opravdu zvyk pro nás všechny. Zábava pro celou rodinu.
- 9 Z: Když jsme se o to pokoušeli kdysi, tak jsme spíš televizi vypínali večer, ale Kouzelná školka vždycky byla.
- 10 I: To jsem netušila, že už jste se o život bez televize někdy pokoušeli.
- 11 A: Tak já už jsem říkala, že se vždycky během adventu míň díváme. Ale Kouzelnou školku a Večerníček a zprávy. Tatínek si myslel, že to bez zpráv nepřežije, ale tak to taky přežil, že.
- 12 Z: Hm (ano)
- 13 A: Nebo bez teletextu třeba, že?
- 14 I: Takže ani to ne?
- 15 A: Teď teda fakt nic z toho nebylo.
- 16 I: Odkud jste se dozvídali o zprávách?
- 17 A: Z internetu, nebo rádio. Rádio teda hrálo pořad u nás.
- 18 I: Takže hrálo víc rádio namísto televize?
- 19 A: Hm (ano). Jak jsem byla s Lucinkou pořad doma, tak jako hrálo. Tolik adventní hudby jsem nikdy neslyšela.
- 20 I: Jak to hodnotíte zpětně, dalo se to vydržet? Bylo to pro vás hodně těžký?
- 21 Z: Spíš ze začátku, protože byl člověk hodně zvyklý na určitý stereotyp nebo stereotyp..nějaký návyky. Prostě přišel dom, koukl na zprávy, koukl na teletext, podívat se co je ve světě nového. Občas po zprávách, když byl ještě nějaký sport, tak se koukl třeba na sport. Byly tam nějaký občas zajímavý

- pořady, na který by se člověk rád podíval. Tak se teď nepodíval. A čím víc se to (ta doba) blížila k Vánocům, tím tam byly zajímavější pořady.
- 22 I: Takže to bylo těžší?
- 23 Z: Tím se to zhoršovalo.
- 24 I: Tím narážíme na další otázku..Kdybyste měli tu dobu rozfázovat na začátek, prostřední část a konec té třítydenní doby, jak byste to popsali.
- 25 A: To bylo tak, že jste odešla a Lucinka něco jako. Až jí to jako později docházelo.."No, a to nebude ani..." ..teď já už nevím něco.. A já jsem jí řekla: "No, né. Tady na všechno kejvala a teď jí to začalo docházet. "A ještě na to se díváme..a na to se taky nebudeme dívat?" A ještě tím jak byla nemocná, tak to bylo i takový i pro mě...jinak bych řekla, tak si pusť pohádku a je to že.. Jo jako, je to jednodušší takhle.
- 26 I: Takže jste to měli zkomplikovaný i tou nemocí.
- 27 A: No, Lucinka byla vlastně celou tu dobu doma. Celý ty tři týdny byla doma, vůbec ani nikde nebyla. Snad ten poslední týden, to už potom chodila ven, ale těch čtrnáct dní, prvních čtrnáct dní byla doma, jo, takže to fakt jako bylo docela takový. Jo, ale to rádio..zjistili, že tam jsou nějaký pohádky i večer, takže to se dalo. Takže ten začátek byl takovej než se na to zvyklo, že? Pak to celkem šlo a pak tam třiadvacátýho mělo být něco večer. Tak jsem řekla, tak děti, že už bychom to ukončili dneska lečer? A děti: né, že ne.
- 28 I: Takže děti byli ti, co řekli, že ne?
- 29 A: No, já jsem je spíš zkoušela. To tam zrovna byl Anděl páně a Zagorová. To mám zrovna na dívídičku, to se podíváme mezi svátkama na dívídičku. Bylo to dobrý, že jste si to vymyslela vy, takže my jsme byli z obliga. jako kdyby..ono to tak působí, že jim nedošlo, že to rodiče zpískali. A říkali: " Co si to ta paní vymyslela". Takže jim vlastně nedošlo, že to bylo naše rozhodnutí. Takže my jsme byli z obliga, že nám to vůbec nevyčítali..nebo nevyčítali.
- 30 Z: neprotestovali
- 31 A: Tak, že vůbec neprotestovali a vzali to za svý.
- 32 I: To mě docela překvapuje, že ikdyž padl ten návrh si dobu zkrátit, že nechtěli.
- 33 A: No, oni fakt ne. Oni jsou docela takový.. I Lucinka, když jsme přijeli k rodičům do Rájce, tak ji maminka hlídala, protože jsem jela k doktorovi, a maminka řekla ne, my se na televizi nedíváme. Mamka právě říkala: " Ne, ona říkala, že se na televzi nedíváte, tak prostě si ji nepustila ani tam." I když já jsem byla pryč a babička by mi to třeba neřekla, takže to brali tak, že když ne,tak ne.
- 34 I: Pro koho myslíte, že to bylo nejtěžší?
- 35 Z: Asi pro Lucinku, bych řekl.
- 36 I: Tím, že byla doma?
- 37 Z: Hm (ano)
- 38 A: Kdyby nebyla doma, tak to je v pohodě, protože ona má.. ona zpívá ve sboru a má řadu aktivit, takže by to pro ni nebylo tak, ale tím, že byla doma..A i já tím, že je člověk doma dopoledne, tak si něco pustí nebo třeba Sama doma po obědě, jo jako takový nějaký.. Jsou tam, občas když se člověk podívá do programu, jsou tam fakt pořady, který by člověk rád viděl. Jo, že je zajímavěj, něčím prostě zajímavěj. No a večer zase tatínek, že? No třeba kdyby se hrála liga mistrů, tak že by člověk neměl přehled? (cha).
- 39 I: Teď, když jste si to vyzkoušeli, je pro Vás představitelný, že jste televizi doma neměli?
- 40 A: Hm, to asi ne.
- 41 Z: To ne. Ikdyž po tom, jak se to ukončilo vlastně, tak potom během té doby vánoční, když jsme byli všichni doma, tak nám televize pořád nechyběla.

- 42 I: Zvykli jste si za tu dobu?
- 43 Z: No no no (ano).
- 44 I: Když ta doba skončila, dívali jste se spíš míň nebo naopak?
- 45 A: Právěže skoro vůbec. Děti teda věděly, že potom ráno se můžou dívat na pohádky. Ale ráno vstali z postele, já jsem měla u sebe Kristýnku a oni nic. Vůbec je to nenapadlo, že už by si ji mohli pustit. Pak už jsme přišli..jo, člověk přijde otevře dveře a pustí televizi. Ale oni nic. My bysme si ji třeba i pustili, ale řekli jsme si, že ji nebudeme pouštět a pustili jsme si ji třeba večer v devět až oni spali. Já jsem si říkala, že jim to nebudeme zbytečně zase ukazovat. Nebo až večer o Vánocích až na ty večerní filmy, ale jako přes den.. lkdyž to chtěli dívídičko, to chtěli Anděl páně, tak si ho pustili. Ale fakt minimálně. Ale postupně jo. Ale za začátku neměli nějakou moc potřebu velkou. Až jako postupně. A skoro bych řekla, že jsme to my kdo to pouští víc. Protože kdybysme to my nepustili, tak je to kolikrát ani nenapadne.
- 46 I: Setkali jste se během těch tří týdnů s televizí někde jinde, například na návštěvě nebo v obchodě?
- 47 A: No, v obchodě, když jsme byli v Globuse možná. A u těch našich to bylo to jednou jak jsem to už říkala.
- 48 I: Takže tu dobu, po kterou jste se na televizi nedívali, tak jste nahrazovali čím?
- 49 A: Hlavně tím rádiem a děti občas na počítači si pouštěli písničky. A na dívídičko se dívali. To si na chvilku pustili. Jinak ani ne, že by si dali pohádku jako takovou, to ne.
- 50 I: A četli si?
- 51 Z: Hm(ano).
- 52 A: Četli, si. Lucinka, ta měla z knihovny knížky, takže ta si vždycky šla číst nějakou a my s Jakubem taky, že? Tam je ten rozdíl, že Jakoubek není tak moc doma a Lucinka byla pořád. Takže ona si vždycky šla a něco si malovala nebo si něco vyrábí a tak. Takže ona se zabaví.
- 53 I: Napadlo vás najít si nějaký pořady na internetu?
- 54 Z: Spíš jsme večer trávili na internetu čtením zpráv, já jsem si tam vyhledával nějaký věci, takže jsme si večer víc klábosili nebo jsme teda seděli u internetu a tam jsem si vyhledával co jsem si potřeboval zjistit.
- 55 A: I Vánoce se řešily přes internet. Ten internet byl.
- 56 I: Je možný, že tím, že tady ta televize nebyla, jste si byli lidsky blííž?
- 57 A:Večerně asi jo, že? My dva spolu. Ale s dětma asi taky, že?
- 58 Z: Hm, určitě. Určitě, už jenom tím, že vlastně standartně jsme nevyklí, že se třeba o půl sedmé zapne televize, protože je Večerníček, před Večerníčkem tam jsou nějaký programy, tak v podstatě od té půl sedmé minimálně do těch osmi, když jsou zprávy, počasí, sport hlavně, tak ta televize hodinu a půl jede, že jo. To je úplně jasný. Takže i tu hodinu a půl jsme v podstatě něčím museli nahradit. Takže to bylo i tím, že jsme si víc povídali. I třeba Kristýnka za to byla radši, protože jsme se jí věnovali i třeba ráno, když se s ní vstávalo, tak dřív se automaticky ráno pustila televize a byla to vždycky taková kulisa. Takže pokud jsme neusnuli s ní třeba ráno ještě, tak se s ní začalo něco dělat a vymýšlel se pro ni nějaký program. Určitě i Kristýnka to pocítila, protože nebyla ničím rušena nebo nebyli jsme ničím rušení a můžeme se jí víc věnovat.
- 59 I: Takže zasahuje televize do vašeho rodinného života hodně?
- 60 Z: Já myslím, že určitě.
- 61 I: Jak velký vliv tedy televize na váš život má?
- 62 Z: Člověk si to neuvědomuje, ale má velký vliv. Když porovná, když se na to nedíval ty tři týdny, pak to mezidobí, když to bylo spíš míň než víc a teď když to zase začíná narůstat, ta to má asi opravdu, opravdu velké vliv. Velice to

- ovlivňuje a asi to narušuje i...nebo nenarušuje, ale velice to ty vztahy proměňuje. Člověk buď se může věnovat televizi anebo se nevěnuje pořádně ani jednomu ani druhému.
- 63 A: Nejdřív se chtějí na něco dívat děcka, pak zase chceme na něco dívat my, takže každé chvíli něco, že?
- 64 I: Takže změna v chodu domácnosti je podle vás znatelná?
- 65 Z: Jo.
- 66 A: Jo, je, no.
- 67 Z: (přikyvuje)
- 68 I: Spozorovali jste nějakou změnu v chování dětí?
- 69 A: To bych neřekla.
- 70 Z: Já myslím, že ne.
- 71 A: Tím, že nehrála televize, tak rádio hrálo hodně. U toho rádia se dá kdovíco jiného dělat. Člověk jenom poslouchá a ještě nemá ty oči přilepený k obrazovce.
- 72 I: Nebylo to tu pro vás prázdný tím, že jste hodně doma s Kristýnkou?
- 73 A: No, ze začátku jo. To rádio pouštím i takhle dost, ale že po obědě třeba ona šla spát, tak já jsem se třeba běžně na to Sama doma dívala nebo jsem si chvíli sedla, takovej oddech. No, tak jako..no tak ne, tak nic, ale fakt jsem si četla víc knížek, na který nemám a neměla jsem čas.
- 74 I: Myslíte si, že lidé obecně lidé televizi vyhledávají víc než knihy, protože je to jednodušší?
- 75 Z: Zřejmě jo a druhá věc je. Já to třeba na sobě taky pozoruju, že člověk je celý den v kontaktu s lidma a musí nad něčím přemýšlet, něco řešit, tak večer když si sedne k televizi, tak tam prostě jenom vnímá a poslouchá a nemusí nad ničím přemýšlet a může vypnout. Čili tohle bere takovou trošku jako relaxaci.
- 76 I: Když nastala zrovna doba, kdy se vysílá nějaký pořad, napadlo Vás, že teď tam běží to a to. Uvažovali jste nad tím co vám třeba utíká?
- 77 Z: Tak jako, tak jako napadlo mě to, že třeba je tam teď sport nebo že tam byl ten fotbal a řekl jsem si, že bez toho dokážu žít a buď si to přečtu na internetu nebo nám v práci hraje /imrvere/ rádio, tak si říkám, že se to kdyžtak dočím ráno v rádiu. Sice to bude kusé a nebude to mít celý svůj obsah, že to bude takové jednoduché. Protože nám tam hraje impuls, takže tam se člověk nedoví skoro nic, tam je to hodně takový útržkovitý, ale říkám, tak to nejdůležitější a základní se tam člověk doví.
- 78 I: Co každému z vás osobně nejvíc chybělo? Dá se říct jedna věc, která byla ta co jste hodně postrádali?
- 79 Z: Mně asi zprávy. Jo, protože je fakt, že ikdyž ty zprávy jsou třeba půl hodinky, tak přece jenom je tam trošku těch informací víc, než když na tom Impulsu řeknou všechno do pěti nebo do tří minut. To je tak zkratkovitý, tak jednoduše udělaný, že pak takovej nějaký přehled co se kde ve světě, co se u nás děje, mně tak trochu chybělo.
- 80 A: I na tom internetu já jsem třeba jenom ty titulky přečetla a pak mi někdo někde řekl, že se něco děje a já tak "Jó?" Tak jakože to tak..kdyby člověk chtěl, tak si to podrobněji vyhledá, ale s Kristýnkou se nedá u počítače sedět, protože ona to nemá ráda, klape mi do počítače, bouchá do klávesnice a všecko, takže já tam nemůžu strávit dlouho. Takže jen tak zběžně. Jen ten základní výpis věcí (událostí). A do podrobně už ne. Třeba některý věci ani člověk nevěděl třeba. A my jsme zvyklí mít nějaký přehled trošku, že?
- 81 I: Kdybych Vám teď navrhla, jestli byste do toho šli ještě jednou. Šli byste?
- 82 Z: Jo, asi jo, ale muselo by to být zase v nějaké vhodnější době. Třeba před Velikonocema.

- 83 A: Ideální pro nás.
- 84 Z: I těm dětem se to dá daleko lépe vysvětlit, že to je nějaká příprava na nějaký velký svátek.
- 85 A: I když před Velikonocema šest týdnů - protože postní doba je šest týdnů, to teda nevím. Jako omezit je jedna věc, ale úplně ji vypnout, je teda druhá věc.
- 86 I: Takže život bez televize pro vás není představitelný?
- 87 Z: Hm, to asi těžko.
- 88 A: Spíš jsme tak navyklí. Jako kdybys ji neměl, tak...Ale...Jako myslím, že tam fakt jsou pořady, který..ale je otázka toho, že by si člověk měl dobře vybrat pořady, který jsou, mají nějakou hloubku nebo opravdu mě zajímají a oprostít se od toho překlápování nebo jen tak to mít puštěný a takhle jako jo. A když už člověk to může mít puštěný, tak si k tomu sedne a překlápuje a dívá se na blbosti, který by nemusel vidět.
- 89 I: Těšili jste se na to, a ž doba skončí? Až bude zase normální režim?
- 90 Z: Jo (vesele), asi jo. Celkem jsem se těšil, protože kór před těma Vánoce, protože tam opravdu, jelikož jsem měl dovolenou, tam bych se třeba v podvečer mohl dívat. Třeba v 11 až do půlnoci a tam už v tuto dobu začínaly být krásný, velice zajímavý filmy. Takže jsem doma, nejdu ráno do práce, nevstávám tak brzo, takže bych se na to mohl podívat. Takže i to bylo pro mě osobně těžký.
- 91 I: Byla to pro vás dobrá zkušenost?
- 92 Z: Určitě, stálo to za vyzkoušení.
- 93 I: Mluvili jste s někým ze svých známých nebo s příbuznými o tom, že se něčeho takovýho účastníte?
- 94 A: S Petrou jsme se bavili, že? S kamarádkou, s našima.
- 95 I: Jaký byly reakce ostatních?
- 96 A: Tak nějak jako normální. Mně to přišlo i o tom mluvit takový divný z té pozice někomu to vysvětlovat: "aha, vy se díváte na televizi, to my se teď nedíváme". Těžký někomu vysvětlovat, když nezná okolnosti a já nevím jako kdyby někdo řekl: "no, to bych já nedokázal nebo nechtěl"
- 97 Z: Jako takový vychloubání
- 98 A: Jako takový vychloubání. Jakože prostě nepřišlo mi to tak úplně...jako že je to naše věc. Bavili jsme se o tom ještě někde jinde? My jsme byli taky pořád doma. To byl ten rozdíl, že jsme byli pořád doma. Nikdy jsme v prosinci nebyli doma tolik času jako letos. Takže jsme ani moc nepřišli do styku s jinejma lidma.
- 99 I: A vy(Zdeňku) když jste byl v práci?
- 100 Z: Já jsem to neřešil.
- 101 I: Myslím to tak, jestli třeba nastala situace, že by se vás někdo ptal, jestli jste sledoval to a to
- 102 Z: Ne, myslím, že ne. Tam se nikdo tam moc na televizi nedívá a když, tak třeba na sport.
- 103 A: Taky ne, jenom třeba ta maminka, když jsem viděla, že se dívá na nějaký seriál, tak jsem si říkala..proč se na to dívá. A pak mi došlo, že ostatní se na televizi dívají normálně.
- 104 I: Myslíte si, že by pro vás bylo jednodušší, kdybyste věděli, že se třeba nikdo nedívá?
- 105 Z: Ehm (ne), myslím, že horší by to bylo, třeba během Vánoc.
- 106 A: Ale na druhou stranu ses taky moc nedíval potom.
- 107 Z: To je pravda, ale možná takovej pocit, když se člověk může dívat.
- 108 A: Člověk se vždycky těší na Vánoce a nakonec jsme se taky na ty Vánoce dívali úplně minimálně.

- 109 Z: Hm(ano).
- 110 A: Pak až večer tam na nějaký filmy.
- 111 I: Teď když jste si zkusili být bez televize, v čem si teď myslíte, že je pro vás hlavní přínos ve sledování televize? Proč je to pro vás důležitý?
- 112 A: Důležitý jsou zprávy, důležitý jsou, opravu někdy tam jsou zajímavý pořady na přemýšlení, nebo o životě pořady nebo filmy. To jsou dobrý přínosy. My máme i televizi Noe, to by mi třeba hodně chybělo. To má i takovej duchovní přínos. Ale na druhou stranu člověk ví, že si to pouští na blbosti, který vidět nemusí. A nemám takovou tu sílu, abych to vypla. Vždyť to můžu vypnout, ale když už můžu, tak co bych si to nepřepila.
- 113 I: Zkuste říct dva tři klady a zápory televize. Pro vás osobně?
- 114 Z: Já bych řekl negativa. Ztráta času, bere strašně hodně času, kterej by se mohl věnovat možná lepší věcem čemukoliv jinýmu..rodině, četbě, učení nějakýmu, jo? To vidím jako takový hlavní negativum. A pozitiva v podstatě, že člověka zavede do informovanost o to co se děje ve světě, o tom co se kde děje, že člověk může mít přehled a pak samozřejmě občas jsou tam takový dobrý pořady, na který se dá dívat. Ať jsou to filmy nebo jsou to nějaký dokumentární pořady nebo nějaký talk show, při kterých se člověk odreaguje, zasměje, ale občas se tam něco doví. Takže to může být pro něho přínosem.
- 115 I: Je možný říct co převažuje?
- 116 Z: To je těžko říct, ale řekl bych, že po tom skončení, že bych řekl, že převažovalo to plus, protože jsme se naučili tu televizi omezovat, tak už jsme si vybírali opravdu programy, u kterých jsme si mysleli, že by nám mohli něco přinést. Třeba u nás hrála poměrně ta Noe. Občas tam byly opravdu nějaký nebo se daly vybrat nějaký pěkný programy, který měly co říct. Teď už začíná spíš převažovat spíš ta.. A hlavně já jsem teď nemocnej, takže mám tendenci tu televizi pouštět víc a víc. Takže už začíná převažovat spíš ta kulisa a narušení těch vztahů nebo ovlivnění těch vztahů.
- 117 I: Aha..
- 118 A: On a je to dobrá věc, zkusit to jinak, protože zase se člověk trochu víc snaží najít si tam opravdu jen pořady, který jsou nějakým způsobem přínosný.
- 119 I: V čem myslíte, že je ta síla. Člověk si tohle všechno uvědomuje, ale přesto každý z nás zabředne do toho, že buď sedí a přepíná nebo sledujě něco a v podstatě ani neví na co.
- 120 A: A večer najednou je deset hodin a říkám si a teď jsem si chtěla číst nebo třeba angličtinu. Najít si na tu angličtinu chvilku času, abych si ji zopakovala a připravila, takže skoro člověk nemá čas a pak zjistí, že dvě hodiny čumí na nějakou blbost. A to najednou je čas.
- 121 Z: Člověk u toho nemusí nic dělat, nemusí..
- 122 A: Je to asi jako tupý nepřemýšlení.
- 123 Z: Nemusí vyvíjet žádnou aktivitu, jenom sedí, poslouchá, čučí.
- 124 A: Možná protože je vlastně fůra věci co řešit, s děckama, školu a takhle a taťka v práci a takový, takže vypne prostě člověk mozek.
- 125 I: Je v tom trochu pocitu, že si člověk utrhne pro sebe ten čas a že se zkrátka zavře do svého světa.
- 126 A: To může být i tak, že si sednu ke knížce. To nejde si číst, protože ona (Kristýnka) by kolem mě lítala. To jde až u těch větších dětí, ale u těchletěch to nejde, takže i to je utržení času, že si večer sednu a čtu si. Nevím, někdy si čtem a někdy si člověk pustí tu televizi. Ale myslím, že teď si čteme víc. Že? Docela jsme teď hodně četli.
- 127 Z: Hm(ano)

Děti

- 1 I: Tak jak to šlo celý ty 3 týdny, vydrželi jste to?
2 J: Joo.
3 L: Já jsem o tom nepřemýšlela.
4 J: Na Star dance jsme se dívali, ale jinak ne. Pak jsme ještě museli 5 minut nainstalovat něco babičce, takže jsme tam jen na chvíli něco pustili.
5 I: A nebylo to tak, že byste u toho seděli a dívali se na televizi?
6 J: Ne, my jsme normálně se podívali jestli to jde a tak jenom. Nebo jsme se taky dívali na návody jenom.
7 I: Aha, hmm. Vy jste kupovali babičce televizi?
8 J: Ne, televizi ne. Do satelitu takovou kartu, protože tam to nešlo.
9 I: jojo. A jinak se to dalo vydržet bez té televize? Nebo... Ty jsi byla nemocná, že?
10 L: Jo!
11 I: A jaký to bylo? To muselo být těžký, když jsi tady ležela nemocná.
12 L: Já jsem si pouštěla pohádky na počítači
13 I: Jo? A pohádky jako mluvený anebo dévédé? Jen mluvený nebo i s obrazem
14 J: S obrazem, protože na internetu jsou většinou s obrazem. Jsou většinou s obrazem! (zvýšení hlasu)
15 I: To jste měli na cédéčku nebo divídíčku?
16 J: Ne, to bylo v počítači, to tam je.. ty pohádky našla si
17 I: Jako na internetu.
18 J: Jo, na internetu si tam našla.
19 I: Ahaa.
20 J: Tam jsou i písničky.
21 I: A to je přes youtube?
22 J: Ne, to je normálně na internetu.
23 I: Nevíš jak se jmenuje ta stránka.
24 J: Pohádky a písničky se to myslím jmenuje.
25 I: Ahaa, to ani neznám.
26 J: To jsme zadali do vyhledávače a naběhlo jich několik, tak jsme tam něco našli.
27 I: A bylo to stejný jako se dívat na ně v televizi nebo ne?
28 J: Joo, bylo to menší.
29 I: Jo, menší obraz?
30 J: Jo,
31 I: A kde máte ten počítač vůbec?
32 L: V pracovně.
33 J: Tady o zed' dál.
34 V. Jo, jojo.
35 J: Chvilku nám nešel ani internet.
36 I: V čem to sledování bylo jiný, Luci?
37 L: Jiný pohádky.
38 J. Tam jsou jiný úplně a dají se najít Luci i normální.
39 I: Třeba jako neznámý nebo....?
40 J. Známy třeba. Někdy známý nebo neznámý. Já jsem to tam vůbec nedával sis.
41 L: To byly kreslený pohádky.
42 I: Vy jste si vybrali jenom náhodně nějakou pohádku anebo jste si konkrétní pohádku. Že by jste si řekli, jé já bych se chtěl podívat třeba na to...

- 43 J: To Lucinka se na to dívala. Já spíš ty písničky jsem pouštěl.
44 I: A jakou máš rád hudbu?
44 J: Jak kdy, já nevím.
45 L: Ty máš nejradši to..tu písničku Pod dubem za dubem.
46 J: Jo, třeba anebo mám rád nebo hlavně máme ve škole rádi nebo aji já třeba písničky od Kabátů.
47 I: Fakt jo? Teda. Když si zkusíte vybavit v hlavě ty tři týdny. Když začala ta doba, tak jak byste to shrnuli.. Nebo když si představíte začátek té doby, tak jaký to pro Vás bylo a pak třeba tak uprostřed..jestli se měnil ten pocit z toho, že se nemůžete dívat na televizi
48 J: My jsme si pouštěli hlavně rádio (přerušil Lucii)
49 I: Tak zkus třeba Ty Luci.
50 L: Já jsem nad tím nepřemýšlela, že se mám dívat na televizi.
51 I: Jojo.
52 J: Pouštěli jsme si rádio..
53 I: Takže ze začátku jsi na to myslela víc?
54 L: Hmm (Ano).
55 I: Jakože by ses chtěla dívat a pak už ti ani nepřišlo?
56 L: Hmm (Ano).
57 I: A ke konci Ti to taky nepřišlo, anebo už ses zase těšila a budeš se moct dívat normálně?
58 L: Taky mi to nepřišlo. Napřed jsem se chtěla dívat a pak už mi to nepřišlo.
59 I: A Tobě Kubi?
59 J: My jsme si pouštěli totiž rádio, takže mi to nepřišlo.
60 I: Takže nahradilo to rádio televizi dobře?
61 J: Maminka měla pořad puštěný to radio.
62 I: Nevíš, kterou stanici jste si pouštěli?
63 J: Myslím, že Proglas hlavně.
64 I: Jo? Proglas?
65 J. Anebo jsme tam měli Olomouc, Český rozhlas 1, Radiožurnál a takový. Nejvíc Proglas.
66 I: Já když jsem tak nad tím přemýšlela, tak jsem si říkala, že bych to asi tak dlouho nevydržela bez té televize? Fakt jste to vydrželi neporušit?
67 J: Akorát ten Star dance, to jsme se dívali.
68 I: A když jste byli třeba někde na návštěv, tak jste nepřišli do styku s televizí?
69 J: Jo, ne.
70 I: Třeba u kamarádů nebo u příbuzných.
71 J: Ne, s kamarádem chodívám ven, takže tam televizi nevidím.
72 I: Aha, takže nechodíš k nim domů?
73 J: Když je dobře, tak chodívám ven.
74 I: Ani jednou jste neměli pokušení, že byste měli ten ovladač v ruce a řekli si, že si tu televizi pustíte?
75 J: Akorát jsme ho pořad někam předělávali.
76 I: Aby Vám nepřekážel?
77 J: Ne, Kristýnka ho pořad chtěla, taže jsme ho dávali víc nahoru.
78 I: Jo, on a je to taková její hračka, vlastně.
79 J: Jo, ona to kolikrát hází i na zem.
80 L: My jsme byli u dědy a děda si tam pustil televizi, tak jsme si sedli tak, abysme se na to nedívali.
81 J: To chtěla moje sestřenice.
82 I: Pro koho z rodiny myslíte, že to bylo nejtěžší?
83 J: Já nevím, nevím.

- 84 I: Co myslíš? Kdo z vás se na televizi dívá nejradši, že by to pro něho byl největší šok?
- 85 J: Pro tatku ne, protože on bývá hodně v práci.
- 86 L: Já si myslím, že hodně pro maminku
- 87 J: No, asi maminka, ta se dívá nejvíc.
- 88 L: No, jak kdy.
- 89 J: Když jsme ve škole třeba.
- 90 I: Jak jste trávili čas, který byste se za normálních okolností dívali na telku?
- 91 J: No tak na Proglase byly pohádky, tak místo Večerníčku jsme poslouchali pohádky na Proglase jednu pohádku každé den.
- 92 I: Díví díčka jste si pouštěli?
- 93 J: Ne!
- 94 L: My jsme si pouštěli písničky, třeba na cédéčku.
- 95 I: Aha, A chodili jste třeba víc ven?
- 96 L: Já bych chodila ven, ale já jsem celou dobu nemohla.
- 97 I: Jakto, Luci?
- 98 J: Protože ona měla celou dobu antibiotika a jeden týden měla teplotu.
- 99 L: Takže jsem nemohla chodit nikam.
- 100 I: Takže tys to měla nejtěžší vlastně? Jsi tady byla uvězněná v zámku bez televize (cha).
- 101 J: Ona akorát asi 3 dny z toho byla ve škole. Jinak už byla doma.
- 102 I: No a na počítači jste se dívali jenom na pohádky nebo ještě něco?
- 103 J: Ty písničky jsme si pouštěli.
- 104 L: Hmm, nevím.
- 105 J: Ještě na zprávy jsme se dívali na počítači
- 106 L: Já už si ten začátek nepamatuju.
- 107 I: Nepamatuješ, ta doba letí, že?
- 108 L: Hmm (ano)
- 109 I: Přemýšleli jste nad tím co zrovna asi v televizi je. Nebo, když byl den, kdy bývá Kouzelná školka, kterou máte rádi, tak napadlo vás, že třeba zrovna je v televizi? Že Vám třeba uniká?
- 110 J: Ani néé.
- 111 L: Možná ze začátku.
- 112 J: Ze začátku možná jo, ale já se ani moc na Kouzelnou školku nedívám.
- 113 I: Tak co Tobě nejvíc chybělo (Kubo)?
- 114 J: Nevím, já se hodně dívám po Kouzelné školce jak je Ázet kvíz, tak na to se hodněkrát dívám.
- 115 I: A ještě na něco?
- 116 J: Já nevím
- 117 I: Něco co bys postrádal?
- 118 J: (mlčí)
- 119 I: A co Tobě Luci, co Tobě chybělo? Zkuse se zamyslet na co se normálně ráda díváš a teď Ti to chybělo. Nebo Tě všechno baví tak nějak normálně a můžeš bez toho být?
- 120 L: Hmm (ano)
- 121 I: Kdybyste si představili, že by to tak bylo napořád? Šlo by to? Nebo je to pro vás nepředstavitelný.
- 122 J: Nepředstavitelný.
- 123 I: Jo?
- 124 L: To by asi nešlo.
- 125 I: Takže je pro Vás televize tak důležitá.
- 126 L: Hodně, jo.

- 127 I: Teď když jste si zkusili jaký to je, ji nemít, tak proč si myslíte, že je pro Vás tak důležitá.
- 128 L: Tam jsou nějaký pohádky nebo něco a pořád se na ty pohádky nedívat by bylo asi těžký.
- 129 I: Ale když jste si hledali pohádky třeba na internetu, tak to taky šlo. V čem je to jiný? V čem je jiný si zapnout pohádky v televizi nebo je sledovat na internetu? Je to pohodlnější?
- 130 L: Protože si něco v tom počítači ani nenajdeš.
- 131 I: Byla to pro Vás teda velká změna ty tři týdny?
- 132 J: Jo.
- 133 I: Byla to dobrá zkušenost? Bylo aspoň trochu zajímavý se zamyslet nad tím jaký to bylo a jaký to je, když ta televize tady najednou není?
- 134 (oba mlčí)
- 135 I: Těšili jste se, až bude všechno jako dřív?
- 136 L: Ke konci jo.
- 137 I: Až ke konci?
- 138 J: Jo, ke konci
- 139 I: Takže kdybych Vám ještě navrhla, že si to ještě jednou zopakujeme. Co byste na to řekli?
- 140 L: Hm, to už bych nechtěla.
- 141 J: Radši ne.
- 142 I: Povídali jste si někým třeba ve škole nebo s příbuznými o tom, že děláme nějakou takovou pokus?
- 143 L: Ne, ne
- 144 J: Ne, to ne.
- 145 I: Nikomu jste o tom neřekli?
- 146 L: Ne.
- 147 I: Ale třeba babička a děda o tom věděli, ne?
- 148 J: Jo, ti věděli.
- 149 I: Co na to říkali?
- 150 J: Já nevím.
- 151 L: Mně nic.
- 152 I: Možná s maminkou..
- 153 J: S maminkou se o tom bavili.
- 154 I: Jste rádi, že jste se zúčastili?
- 155 L: (mlčí)
- 156 J: Já ani nevím ještě.
- 157 I: Ptali jste se dětí ve škole na to co bylo v televizi nebo mluvili jste o tom, co vám třeba uteklo?
- 158 J: Ne, já jsem se jenom díval na program co tam je třeba. Jak na seznamu dole ten program.
- 159 I: Tak na to se díváš?
- 160 J: Jo, na to jsem se někdy podíval. Co kde je.
- 162 I: Takže trochu jsi přemýšlel co tam asi je.
- 162 J: To třeba tak trochu vím. Teďka jak je to nový, tak se musím dívat.
- 163 I: Lucko a ty jsi říkala, že když jsi byla ve škole, tak se tě spolužáci ptali třeba viděla jsi to nebo to?
- 164 L: Jo, to jo
- 165 I: Takže vy jste řekli, že ne a tím to skončilo?
- 166 J: Mně se taky třeba někdy ptali.
- 167 I: Měli jste pocit, že se najednou máte míň o čem bavit? S kamarádama? Nebo jste jen řekli, že ne a přešli jste to?

- 168 L: Jo, protože to jsou takový ty, na který se mi nedíváme.
- 169 I: Aha aha, že se Vás ptaly na jiný věci, než vy sledujete?
- 170 J: To jsou ti, kteří se tě zeptají na nějaký všelijaký ty seriály. Nebo když je večer Comeback, tak oni se na to hodně dívají. Ale na to já se vůbec nedívám.
- 171 I: A ve škole paní učitelka někdy mluví o televizi nebo o tom co bylo nebo, že by Vám doporučila nějaký pořad?
- 172 J: Ne, to vůbec.
- 173 I: Nikdy, jo?
- 174 J: Ne.
- 175 I: Do družiny chodíte?
- 176 J: Jo, chodívám.
- 177 I: A tam se na televizi díváte?
- 178 J: My tam nemáme televizi ve družině. Na jsou ty televize.
- 179 I: Jako na jiných školách?
- 180 J: Ne, my tam máme 5 družin, takže v těch jsou.
- 181 I: A proč zrovna ve Vaší není?
- 182 J: Já nevím.
- 183 L: U nas jo, u nas je. Ale i tak se díváme málokdy. Ale když se tam dívají, tak já už tam ani nejsem nebo se na to prostě nedívám. Protože je to nějaký..něco co mě nebaví.
- 183 J: Třeba jako /dizny/ to mě taky nebaví.
- 184 I: Co to je za pořad?
- 185 J: Ne, to není pořad, ale to je taková stanice, ale já ji taky nemám v satelitu.
- 186 I: A co tam bývá na té stanici?
- 187 J: Pohádky a nějaký reklamy taky.
- 188 I: My jsme se dívali, když jsem byl v jiné třídě.
- 189 L: Já co jsem tam byla, tak to tam jednou měli nějaký céděčko nebo divídíčko, ale já jsem se na to nedívala.
- 190 I: když už jste se někdy v družině dívali, tak se paní družinářka dívala s váma?
- 191 J: Né, ona né. Občas se mrkla co tam je třeba. Nebo to třeba překlapávala někde.
- 192 I: Teď jednu otázku na zamyšlení. Klidně se na chvíli za myslíte, když hned nebudete vědět. Kdybyste měli říct dvě výhody a dvě nevýhody televize. Co si myslíte? Podle vás.
- 193 L: Nevýhoda je, že jsou tam blbý reklamy.
- 194 J: Jo, reklamy anebo sprostý věci hlavně. Nebo trapný reklamy.
- 195 I: A výhoda?
- 196 J: To teda nevím.
- 197 I: Tak proč se ty díváš na televizi? Určitě je to z nějakýho důvodu, kterej je pro Tebe výhodnej, víš? Že Ti něco přináší
- 198 L: Některý ty dobrý pořady, že se na to dá dívat.
- 199 I: Spíš z toho důvodu, že Vás to baví nebo, že se něco naučíte?
- 200 J: Hlavně baví. A když jsou Šikulové, tak se třeba i naučíme něco.
- 201 I: Jo, tam se něco vyrábí, že?
- 201 J: Jo, tam vyrábí.
- 202 I: Pozorovali jste na sobě, že by teď po té době jste tu televizi zapínali míň nebo, že byste ji třeba i potřebovali míň nebo je to stejný jako před tím?
- 203 J: Nee, To je stejný.
- 204 L: Hm, nevím.
- 205 V. Nebo se třeba naopak díváte víc, protože už můžete?
- 206 J: Třeba máma se teď dívá na Sama doma hlavně.
- 207 L: To je tak, že když už tu televizi máš zapnutou, tak už se na to..hmm, to je

tak, že když už je, tak se na to díváš. Že se díváš na pohádku když už je zapnutá.

- 208 I: Takže vy se na ni třeba díváte jen proto, že zrovna hraje.
209 J: A když na nějakým programu nic není, tak to třeba překlápu.
210 I: Když si představíte svět bez televize. Jakej myslíte, že by byl?
211 L: Blběj!
212 J: Taky si to myslím, to stejný
213 I: Jakej by asi tak mohl být, že? Kdybyste věděli, že se během té doby, kterou jste televizi nepoužívali se nedívá ani nikou jinej, bylo by to pro Vás jednodušší?
214 J: Nevím.
215 I: Bylo by pro Vás jednodušší, kdyby se ani ostatní nedívali?
216 J: Joo, mně se zdá, že jo.
217 L: Nevím
218 I: Zkuste se zamyslet nad tím pro koho to bylo nejtěžší z vás všech?
219 J: Pro mamku asi, protože třeba přes den když jsme byli ve škole.
220 L: Pro maminku, protože je nejvíc doma. Ikdyž ze začátku to bylo nejtěžší pro všechny.
221 I: Změnilo se něco během té doby, co jste se na televizi nedívali?
222 L: O televizi se tolik nemluvalo.
223 I: Jinak si o ní povídáte?
224 L: Nepovídáme, ale že jsme si nepovídali kdy jsou jaký pořady nebo tak.
225 J: Nebo na co se budeme dívat.
226 I: Neměli jste dlouhou chvíli? Že byste si řekli, tak a teď bych si zapnul tu televizi a na něco se podíval.
227 L: Možná někdy jo.
228 J: Možná někdy jo, já nevím.
229 I: To musíš vědět (cha).
230 J, L: mlčí
231 I: Takže jste se těšili, až bude všechno jako dřív?
232 J: Jo, to jo!

• Rodina Pavelkových

Aleš (otec)

- 1 I: Tak jaký to pro vás bylo?
2 J: No, pro mě to bylo..nic extra bych řekl.
3 I: Já jsem byla právě překvapená, že tady ta televize ještě nestojí.
4 J: Hmm, já na to nespěchám.
5 I: Takže vy jste byl rád, že to takhle je?
6 J: (přikyvuje)
7 I: A půjde zpátky nebo...
8 J: Asi bude muset no, ale spíš kvůli malým děckám. Nevím kdy teda.
9 I: Chybí jim to hodně?
10 J: Myslím, že ani ne. Ti velcí ze začátku. Já myslím, že jim to chybí třeba jenom v určitý dny, kdy je tam třeba něco zajímavá. Ale že by to museli mít nějak denně, to asi ne.
11 I: Takže vám to vůbec nechybělo? Nebyla chvíle, že byste si řekl, jé teď je tam zrovna tohle, to bych se podíval.
12 J: Pro mě osobně?

- 13 I: Hm (ano)
- 14 J: To ne, protože já nevím co tam kdy je. Já nesleduju televizní program vůbec, takže nemám přehled co tam kdy je.
- 15 I: Změnilo se něco během té doby? Bylo něco jinak?
- 16 J: Tak ze začátku jsme možná hráli víc nějaký hry nebo takhle, ale když teda byl čas a chuť, no a jinak já jsem nepozoroval nějakou změnu.
- 17 I: Ani jste neměl pocit, že dětem musíte víc vyplňovat ten čas nebo jim ho plánovat?
- 18 J: No, původně jsem myslel, že to tak bude, ale oni se pak vždycky nějak zabavili někde sami. Taky je to daný tím, že člověk je furt někde v práci nebo takhle, to ono už to potom toho času doma tolik není. Oni jsou zvyklí se víc nějak jako sami bavit.
- 19 I: Hm, takže nebyla to pro vás větší přítěž?
- 20 J: Ne.
- 21 I: Takže o to víc si možná říkáte, že to není tak špatný?
- 22 J: No, nechybí to no.
- 23 I: Takže vás tedy nejspíš nelákalo.
- 24 I: Myslíte si, že děti měly nějaký nutkání? Nebo takhle. Kdyby tady ta televize stála, lákalo by je si ji zapnout?
- 25 J: No, asi jo. Určitě, bylo by to horší kvůli těm menším děckám, jim to vysvětlit, proč nemůžeme, když tady je, jo a tak a ti větší by myslím byli schopní to respektovat.
- 26 I: A menším dětem jste to nějak vysvětlovali? Nebo ptali se proč tady ta televize není?
- 27 J: Ptali se no, tak jsme se nějak snažili jim to vysvětlit, no. Tak pak už Vašík počítal, kolikrát se ještě vyspím a už tady ta televize bude, jo, ale pak už to taky nějak vzal.
- 28 I: Myslíte, že by bylo reálný tu televizi fakt nemít?
- 29 J: Určitě jo. Bylo. Oni by se podívali u babičky, když by potřebovali, no a doma by se nedívali.
- 30 I: Setkal jste se s televizí někde jinde během té třítydenní doby?
- 31 J: No, asi dvakrát, třikrát jsme byli u rodičů manželky, tak tam hrála televize. Ale ne, že bysme na to koukali, oni to třeba i schválně vypínali kvůli nám. Jo, se stalo,
- 32 I: Jo? Že byli takhle solidární? A to sami od sebe nebo jste jim řekli třeba, my se teď nedíváme.
- 33 J: Myslím, že jim to i děcka řekli někdy, jo a potom jsme tam přišli, chvílku televize byla puštěná a potom se to vyplo a bylo.
- 34 I: A jak reagovalo vaše okolí na to, že se účastníte něčeho takovýho? Byly tam nějaký reakce nebo mluvil jste o tom s někým?
- 35 J: Hmm (přemýšlí). V práci s kolegou jenom jsme to nařukli, ale nic extra.
- 36 I: A co třeba ti prarodiče? Vyjádřili s k tomu nějak nebo se nad tím nepozastavovali?
- 37 J: To já teda o tom aspoň nevím. Já jsem teda o tom se s ním ne bavil, takže, nevím.
- 38 I: A jak jste ten čas, který normálně trávíte u televize, nebo děti, když tady ta televize během dne figuruje, tak jak jste vyplňovali ten čas?
- 39 J: No, tak jak říkám, tak jsme buď hráli nějaký kostky, karty, nebo takový nějaký tohle a když ne, tak děcka si teda sedly k internetu, něco si hráli, no a já jsem něco víc přečetl, jo a nebo prostě jen tak sedět a odpočívat, to se taky dlouho nestalo.
- 40 I: No a napadlo vás se koukat na televizi na internetu?

- 41 J: No, to napadlo, ale to jsem jim taky řekl, rozhodně ne, to je taky televize, takže žádný takový.
- 42 I: Hm, a kdo přišel s tím nápadem?
- 43 J: No, myslím, že některý děcko.
- 44 I: A s tím, že by si tam nějaký konkrtní pořad chtěli najít?
- 45 J: To ne, to spíš jenom jako jestli to platí nebo neplatí.
- 46 I: Jo, že zjišťovaly tu možnost.
- 47 I: A trávili víc času u počítače? A i vy?
- 48 J: No, já teda víc ne. Já tam nemám celkem co. No a oni, já si myslím, že víc času vyloženě taky ne. Že buď měli učení nebo chodili ven a pak ten čas, když už byl, tak jsme řekli, že třeba jo. Ale že by to bylo nějak výrazně víc, to se mi nezdá.
- 49 I: Takže to trávili spíš nějakýma vlastníma aktivitama.
- 50 J: Hm (ano)
- 51 I: Myslíte, že to pro ně bylo zajímavý nebo to pro ně byla spíš nutnost?
- 52 J: Spíš asi nutnost a odříkání. Je to pohodlnější, no.
- 53 I: Proběhlo tady něco takovýho, že zmínili, že už se těší nebo kdy už to bude a tak?
- 54 J: Ti větší, to si neuvědomuju. Určitě se ptali jak dlouho ještě, možná teď koncem té doby, jestli neřekli "a neměli už bysme ji mít náhodou?" A já že možná, že už jo, ale počkáme ještě až přijdete vy a pak se uvidí. Jo a tak.
- 55 I: Hm. A nějakou změnu v jejich chování jste zaregistroval?
- 56 J: To nevím jakým směrem?
- 57 I: Třeba že by byli zlobivější nebo otrávení, znudění. Zkrátka, že by něco bylo trochu jinak.
- 58 J: To se mi nezdá. Třeba jenom Vašík - ten malej zase říkal. "To je nuda bez té televize". Ale ti větší to se mi nezdá.
- 59 I: Měl jste pocit, že je doma větší ticho?
- 60 J: To ne. S tolika dětma určitě ne.
- 61 I: Oni vám to vynahradí, že? Takže vám to nechybělo?
- 62 J: Ne!
- 63 I: A co třeba manželce?
- 64 J: To nevím, to nemůžu posoudit, protože jsme se doma moc často až tak neviděli, třeba když má odpolední nebo ty směny, tak nevím, když je doma sama, jestli jí to chybělo nebo ne. To jsem se jí neptal. A večer, večer teď si neuvědomím kolik večerů byla doma a nebyla v práci.....osobně si myslím, že jí to až tak nechybělo. Ona třeba víc má na tom internetu zájmy nebo nějaký věci, tak si to třeba vynahradila tak.
- 65 I: Tak vy jste byl rád, že jste to podstoupili?
- 66 J: Jo, aspoň jsme si to vyzkoušeli a můžeme říct, že to funguje i bez toho.
- 67 I: A pro vás osobně je lepší, kdy tady ta televize není?
- 68 J: Jo, je.
- 69 I: A proč?
- 70 J: To je těžký no. Protože....protože já bych řekl, že jako děcka, když ta televize tady není, tak jsou schopný věnovat se více věcem. Jo, kdežto, když tady je, tak je to horší. Už prostě nějak ten čas ať vědomě nebo nevědomě podřizují tomu, že ta televize tady je a prostě bude tam to. Víc to sledují, takže ví co tam bude, na co se chceme dívat, jo. A to není dobrý.
- 71 I: Takže vy máte pocit, že mohly jít lepším směrem, kdyby ta televize nezaujímal takovou část v jejich životě. Proto z toho máte lepší pocit?
- 72 J: Hm, že prostě nejsou na tom tak závislý, neupínají se na to, jo. Prostě plánujosi ten čas jinak. Prostě ví, že tohle není, tak s tím nebudeme počítat.

- Prostě mají to rozplánovaný jinak.
- 73 I: No, samy to v podstatě i tak řekli. Třeba Verča říkala, že se víc učila a víc hrála na keyboard a že jí to tak netáhlo k tomu co bude v televizi, takže asi. Ale překvapilo mě, že jim to až tak nechybělo. Čekala jsem, že to třeba bude horší pro ně.
- 74 J: Spíš si myslím, že ty malý děcka jsou takový víc, víc na to upnutý.
- 75 I: Ale možná ani tak ne na samotnou televizi, jak na to něco sledovat. Kdyby se dívali třeba jen na dývídíčko, tak to pro ně není takovej rozdíl.
- 76 J: To oni ne, to oni hlavně ty dývídíčka.
- 73 I: A zprávy vám nechyběly?
- 74 J: My je nějak nesledujem, ikdyž tady byla. Kvůli tomu, že v sedm hodin na Barandově býval Animáček, takže děcka prostě sledovaly Animáček a nějaký zprávy jako....
- 75 I: Takže podřizuje se to spíš tomu co děti..
- 76 J: Hm (ano)
- 77 I: Děti říkaly, že sobotní a nedělní rána, že trávily u televize.
- 78 J: Tam byly nějaký ty. Nedělní rána jenom chvilku. Bych řekl od čtvrt na devět do tříčtvrtě na devět. Maximálně od osmi do devíti.
- 79 I: Takže to nebylo zase tak častý.
- 80 J: To nebylo tak hrozný. A ty sobotní rána, tam bývají nějaký ty programy pro děti, ty filmy, ale to bych taky řekl, že ne vyloženě pravidelně. Že neviděly žádněj pořad v klidu, protože v sobotu ráno tady žádněj klid není. Takže třeba se na to chtěly dívat, ale buď to neviděly od začátku, nebo to neviděly do konce anebo se nemohly dívat v klidu. Takhle spíš si myslím, že je lákají ty sobotní večery, kdy tam bejvaly nějaký ty Hodiny pravdy nebo co to bývá v tu sobotu, takže to si myslím, že by jim chybělo víc asi.
- 81 I: No a po těch večerech jste dělávali co?
- 82 J: No, tak pokud jsme nebyli utahaní, tak jsme si s nima něco zahráli a nebo si šli prostě v osm spát.
- 83 I: No a když děti šly spát a vy jste ještě byli vzhůru a nebyla tady ta televize?
- 84 J: Spíš naopak. Že já jsem šel v osm spát a děcka tam byly ještě v osm hodin v pokojíčku samy a byly třeba do devíti vzhůru a hráli si nebo...To se nestalo, že já bych byl tady a oni šli spát.

Lídie (matka)

- 1 I: Tak jaký to pro vás bylo, ta doba třítýdenní?
- 2 L: Tak pro mě celkem, jak kdyby se nic nezměnilo. To jako mně to absolutně nechybělo. Takže člověk si našel jiný aktivity. Jako akorát takový ticho hodně tady bylo. Že jsme si pak tady zapojili rádio, ale jinak jako nějaká velká změna.
- 3 I: No a pro rodinu celkově? Nebo došlo k nějaké změně v chodu domácnosti?
- 4 L: No, tak vzhledem k tomu, že už jsme tím kdysi prošli a že děcka s tím tak jako počítali, tak jsme si teda víc hráli a malí kluci teda ti to nesli malinko hůř, ale u babičky se teda koukali, takže jim to podle mě doma až tak moc nechybělo a nebo řekli až si zapneme, až se zapne televize, až se donese, tak si to pustíme, ale jinak jako nějaký velkej problém nebyl.
- 5 I: Bylo to pro ně dlouhý? Celkově pro děti?
- 6 L: Tak oni ten čas tak nevnímají. Asi než si navykli na to, že to tady není, tak těch prvních pár dní pro ně asi bylo takovejch delších, ale pak už to pro ně byla samozřejmost a ani nějak jako..

- 7 I: No, mě právě překvapilo, že tady není ta televize, když jsem přišla.
- 8 L: (cha) No, tak tatínek si to chtěl protáhnout, nám to nějak nechybí a malí kluci se ptali a kdy už to skončí a už to mtělo teď vlastně být někdy v neděli..
- 9 I: V pondělí..
- 10 L: A tak oni se ptali a říkám no už to bylo, ale jako...zatím nic no.
- 11 I: A nikdo moc neprotestoval? Že by se domáhal, ať už se ta televize přinese?
- 12 L: No, nějak drasticky teda ne. Jenom se tak zeptají, kdy už se přinese a taťka řekl, však tady nechybí a prostě nic.
- 13 I: No a jak jste říkala, že jste si hledala i jiný aktivity, tak co to bylo?
- 14 L: Tak já jsem si víc prolistovávala časopisy, když jsem tady tak sama seděla, hmm..víc jsem seděla teda u počítače a víc jsem uklízela. Což není teda moc poznat, protože tady nepořádek je pořád...a pak jsem měla i hodně pečení a to, takže celkem jsem se jako ani nenudila.
- 15 I: No a když si představíte tu dobu tří týdnů, tak kdy to bylo nejhorší? Dá se říct, že tam byly nějaký fáze?
- 16 L: Hmm..možná ty první dva tři dny, než si člověk zvykl, že tady jako...já jsem se ráno probudila třeba jsem si to zapla a u toho jsem posnídala a tak. Nehledě na to co se vysílalo, to mě celkem jako nezajímalo. Ale že tady člověk nebyl takovej sám, jo že prostě že tady nějaká ta kulisa.. A než si člověk zvykl na to, že fakt jako nic, tak to bylo asi nejhorší, ale jinak...v pohodě.
- 17 I: A umíte si představit, že by to tak bylo napořád?
- 18 L: No, já myslím, že i jo. Dokonce ikdyž jsem přišla třeba k rodičům, tak oni automaticky měli vypnutou televizi, což se u nich málokdy stává.
- 19 I: To kvůli vám?
- 20 L: To nevím. Oni ze začátku jsme jim řekli, že jsme toto začali a když jsem tam přišla poprvé, tak jsem řekla já tady ani nehraje televize, to se mi hodí a potom příště když už jsem měla přijít, tak oni to už to automaticky vypli. Teda párkrát tam byly nějaký skoky na lyžích, takže oni si to nechali puštěný.
- 21 I: A to jste říkala, že oni jsou takoví silní diváci, že?
- 22 L: No, maminka teda na seriály, ale já jsem tam byla asi zrovna v dobu, kdy ten seriál neběžel, takže...(cha)...takže to nebylo tak drastický asi.
- 23 I: A co třeba na to říkali oni? Na to čeho se účastníte?
- 24 L: Hmm, tak naši celkem nic a Alešovi rodiče, tak to nevím jestli teda konkrétně něco měli, ale vím, že jeho tatínek je takovej, jo jako ten by děckám dovolil všechno: "a proč to tohle", tak nevím jestli by něco takovýho komentoval, ale od něho bych to tak čekala jako nejvíc. Ale jinak jako, akorát se teda zeptali proč, tak jsme řekli, že je to takovej nějaký, nějaká práce, tak to pochopili a nevím jestli oni by to sami vydrželi teda, protože v dnešní době ta televize fakt jako hodně v těch domácnostech má takový to...ten prim.
- 25 I: No a v práci jste se o tom s někým bavila?
- 26 L: Jo, to mám kolegyně a ony vždycky: "a dívala ses včera na ordinaci?" a já nevím co teď běží, protože já se na Novu nedívám vůbec a říkám: "no, my jsme teď bez televize" a ona říká: "máte pokaženou?" a já říkám: "nemáme pokaženou" (cha), tak jsem ji to taky tak popisovala. "A jak to děcka zvládly, vždyť máte tolik dětí a ony se přece.." Já říkám tak jako...no. Takže ony to tak ze začátku nechápaly a pak už se bavily teda spíš spolu, když už se bavily o nějakých seriálech nebo něčem.
- 27 I: Přišlo jim to divný?
- 28 L: Možná malinko jo. Spíš jim přišlo divný, když jsem jim řekla, že si to třeba chcem protáhnout. Ale jako třeba v rámci toho projektu nebo něčeho, tak prostě to jako pochopily, že člověk si řekne jo, zkusíme to a tak. Ale když jsme

- jim řekli, že zatím tu televizi nenosíme, tak to už jim přišlo asi divnější.
- 29 I: To jsem teda zvědavá. To potom třeba ještě jestli se můžu ozvat, tak by mě zajímalo jak dlouho to vydrží nebo jak se to vyvine u vás.
- 30 L: No, to já tady. To asi záleží na tatínkovi hodně. Protože to jako...
- 31 I: Takže v tomhle tak platí jeho slovo?
- 32 L: Hm (ano)
- 33 I: A kdybyste třeba vy řekla "tak už...", kdyby jste chtěla.
- 34 L: Myslím, že by možná třeba dal, ale možná by se za začátku snažil "proč a takhle", ale když bych...třeba jako já nevím...to bych musela mít fakt jako nějaký pádný důvod pro to. Což si myslím, že v televizi až tak moc není.
- 35 I: Hm, a proč myslíte, že jemu to tak vyhovuje?
- 36 L: Nevím, on na to nikdy nějak nebyl. On si tak přečetl...on měl takový ty svoje priority a televize mezi to prostě nepatřila. On prostě, já nevím, když svět se na to upne, tak on just ne-e. Jo, on prostě bude dělat jako...
- 37 I: On se snaží jít svou cestou..
- 38 L: Anebo když vidí, jak ty média co to dělá jako s lidma a se vším, tak prostě nechce, aby já nevím...To samý ten internet, že. To se dá použít jako k dobrému a ke zlému, že. Prostě se snaží omezovat i děcka. Zároveň aby s tím přišly do styku,ale zároveň aby u toho neseděli hodiny, protože oni už potom nemají ani..neumí nic..jenom umí sedět u televize nebo u počítače. Takže to si myslím, že je dobrý to trochu omezovat. A navíc oni jsou čtyři a než se vystřídají u počítače, tak to jako..nehrozí, že by u toho seděli celý den všichni.
- 39 I: A myslíte, že u něho je ta motivace hlavně z výchovných důvodů?
- 40 L: Asi i jo. Ale i kvůli němu, on tu televizi ke svému životu jako nepotřebuje.
- 41 I: Já vim, ale že by si mohl říct: "já se dívat nebudu, ať se dívá kdo chce".
- 42 L: On by jim jako dopřál pořady. On řekne jo, ale vyberou se prostě určitý pořady, ale ty se pustí a pak se to hned vypne, ale ne tak jako sedět pasivně u té televize celý den, ať tam běží co tam běží, to prostě ne.
- 43 I: A k tomu dochází, kdy na to nikdo nedohlíží?
- 44 L: K tomu dochází vesměs pořád, protože jsme nebyli jakoby dost v tomhle jako přísní, aby se to tak dělalo. My si to tak představujem, že by se to tak mělo dělat, ale nikdy jsme to tak nezavedli.
- 45 I: No a myslíte, že když se sem ta televizi dá zpátky, že ten váš přístup bude jiný v něčem? Že se na to budete koukat jinak?
- 46 L: Nevím, asi bysme museli fakt jako ze začátku začít buď tady s nějakou tou metodou a nebo by to sjelo tam kde to bylo. Já si myslím, že časem asi určitě.
- 47 I: Tak u vás to asi nikdy nebylo tak intenzivní..že nad děťma máte docela dohled.
- 48 L: To jako jo, oni si i sami, ti starší, když byli u babičky: "A Vojto, víš, že se nesmíme dívat a to" a Vojta jenom prošel a už měl výčitky..Oni jako takhle svědomití v tomhle si myslím, že jsou, ale nevím jak se jim dá dalece věřit. Třeba kdyby nad tím člověk nedohlížel a to nevím, jak by to dopadlo.
- 49 I: Přišla jste někde jinde do styku s televizí..během té doby?
- 50 L: U našich jo, ale to víceméně hrálo někde za mnou a člověk se bavil s rodičema, takže jako že bych seděla a na nějaký pořad se koukala, tak ne.
- 51 I: A nelákalo vás to, když to tam hrálo?
- 52 L: Ani ne. To bylo asi dvakrát, jinak to měli fakt jako vypnutý. A jinak jsem vlastně s televizí vůbec...já vlastně ani nikam nechodím. Já jenom do práce a k našim, oni bydlí tady kousek od nás a u Alešových rodičů jsme ani nebyli..nebo já teda..během těch tří týdnů a jinak nikde. Takže jako s televizí vůbec.
- 53 I: Hm. Pro koho myslíte, že to bylo nejtěžší?

- 54 L: Asi pro ty mrňata. Oni teda dostali od babičky dívídíčko a že už si to chtějí pustit a tak si to vzali do školky a tam paní učitelka..tam na to neměli čas zrovna a tak si to potom vzali teda k dědovi, tak tam si to pustili, když byli nemocní, ale doma teda neměli na čem si to přehrát, že. Takže pro ty malý to bylo asi nejtěžší. Ale myslím, že Verunka s Vojtou to zvládali celkem dobře. Nevím teda jak oni ve škole, jestli se zmiňovali spolužákům, o tom jsme se teda nebavili.
- 55 I: Jo, říkali že jo. Že se třeba ptali proč a takhle..a že by to spolužáci nechtěli. Ale asi nijak zvlášť to nerozebírali.
- 56 L: To já bych byla radši...fakt...neřeknu třeba v létě by se to líp praktikovalo, protože člověk fakt je venku a je hezky, ale teď prostě v zimě co chce tady člověk po večerech dělat, že. Takže ty aktivity nějaký jako v létě jsou. Tak možná v létě to zavedem třeba znovu.
- 57 I: No a poslouchali jste třeba víc rádio nebo četli nebo že by jste něco výrazně dělali víc?
- 58 L: Určitě, já jsem teda rádio moc neposlouchala, maximálně v práci co jsem tak zaslechla a teďka si to člověk tak jako pustil a i bedýnky jsme si donesli, protože nemáme tady na čem si to jinak pustit. Tak rádio jsme poslouchali a nebo co máme staženou nějakou hudbu v počítači, tak to jako jsme si pouštěli.
- 59 I: A zaznamenala jste nějakou změnu v chování dětí?
- 60 L: To si teda nějak neuvědomuju. Hodně si spolu teda hráli všichni a já jsem měla taky odpolední, tak jsem třeba celej týden s nima vůbec nebyla (cha), takže...a těch čtrnáct dní před tím...to si myslím, že ani ne. Jakože nějaká velká změna v chování...hodně trávili času v pokojíčku, nebo hodně byli tady a tak si jako spolu hráli, ale jinak by možná strávili ten čas u televize, ale tak byli spolu.
- 61 I: Bylo to pro vás těžší v tom, že byste měla pocit, že jim máte vyplňovat ten čas volnej?
- 62 L: Asi jo, ale to bylo až tak večer, protože oni přes ten den se zabaví tak nějak sami, ale jak přišel večer, tak děcka už žadonily: "a když nemáme televizi, tak že si s náma něco zahrajete" a tak podobně. Takže člověk ikdyž už bylo třeba utahanej a nechtělo se mu, tak řekl, tak jo. Přece jenom pro ty děcka to udělat, aby neřekli teda..když už jim vezmem jednu aktivitu, tak ty stolovky nebo ty hry jsou fakt daleko lepší si myslím.
- 63 I: Dá se říct, že nálada byla někdy taková, že by pro vás bylo jednodušší, kdyby se posadili k televizi a na něco se dívali?
- 64 L: Asi jo. Ale ikdyž ten večer je pravda, že ten večer už člověk tak nemá..spíš je línej, než že by měl něco co by musel nutně udělat, ale spíš už je takovej jako fakt sednout, lehnout a tak jako koukat, ale ne ještě přemýšlet nad něčím a tak.
- 65 I: Těšily se děcka až to skončí?
- 66 L: Ty malý asi jo a ty velký ty už o tom myslím ani tak nějak nemluvily teďka v poslední době. Nebo si nevzpomínám, že by.. Ptaly se, kdy už to skončí a Vojta teda, oni to ví. Oni už si teď čas jako, že to platí do tehdy a do tehdy..
- 67 I: Hlídali si to?
- 68 L: No, ale jako že by vyloženě tatku přinesl, aby to..to jako ne.
- 69 I: Ti to fakt přijali s takovým poklidem.
- 70 L: Hm (ano)

13:45 - 15:40 transkripce vynechána (obecné dotazy, které se přímo netýkaly otázky výzkumu)

- 71 L: No, možná kdyby tady ta televize fakt jako byla, tak kdoví jak by to dopadlo,

- jestli by si ji pustili nebo ne, ale tak tím se to asi vyřešilo..že to tady není a hotovo.
- 72 I: A umíte si představit, že by to tak bylo pořád?
- 73 L: Já myslím, že i jo. Jako aspoň mně dospělé by to nedělalo problém. Pokud se člověk nezakouká do něčeho a nějaké seriálů a prostě nemusí to vidět, tak si myslím, že je to v pohodě. Ikdyž je fakt, že třeba na internetu, jak jsou programy, tak jsem viděla, že tam běžel film Na hromnice o den více a ten se mi teda hrozně líbí ten film. Tak říkám na ten bych se teda fakt podívala (cha), takže by si člověk fakt vybral nějaké pořad, ale jako když bych ani nevěděla o co přicházím, tak si myslím, že by to bylo v pohodě.
- 74 I: A projížděla jste si třeba program?
- 75 L: To ne. My program teda vůbec neberem.
- 76 I: A třeba na internetu?
- 77 L: Na internetu taky ne, jen podle toho co tam jako fakt běží a nevím, jestli by mě tam něco zaujalo. Rodiče teda mají program, ale na ten jsem se ani radší (cha). Říkám pak by mě to mrzelo třeba o co přicházím, ale že bych vyhledávala a fakt vyloženě co tam teď běží, tak to ne.
- 78 I: A chybělo vám něco? Vzpomněla jsem si na něco na co se ráda podíváte?
- 79 L: Já jsem se ráda koukala třeba na ty dokumenty nějaký nebo o tom bydlení a tak. Ale to už jsem i před tím, že jsem to tak nějak flákala, že jako nestíhala nebo to. Takže pokud to nebylo teď, tak to беру úplně v pohodě a nevzpomínám si jako. Možná fakt kdyby tam běžela ta Star dance, tak to asi by mě třeba..Ale teďka momentálně tam v televizi není nic, co by mě fakt jako lákalo. A od Novýho roku s možná i změnily pořady, jak vždycky, takže teď vůbec nevím jak to tam je. Jestli se tam něco posunulo nebo co tam je za pořady teďka.
- 80 I: Byla to pro vás dobrá zkušenost?
- 81 L: Já myslím, že jo.
- 82 I: Bylo to v něčem zajímavý? Nebo jak se na to koukáte teď zpětně?
- 83 L: No já myslím, že zkušenost dobrá, protože fakt člověk se podíval jak ty děti to snáší, jestli bez toho dokážou být nebo nedokážou. Jestli jsou fakt tak závislí na těch médiích a na to všem.
- 84 I: No a jaký názor jste si tedy udělala?
- 85 L: Já jsem konkrétně o tom nějak moc nepřemýšlela, takže jako nevím. Ale myslím si, že kdyby tak žili lidi jako tenkrát, jakože bez televize všichni, tak že by to bylo úplně o něčem jiným. Že fakt by se lidi víc navštěvovali, víc by spolu mluvili, víc by prostě trávili víc času spolu, než takhle každé sedne k té bedně..A dokonce mi teď někdo říkal, že teď jak začínají všichni u těch počítačů...jsme byli na duchovní obnově v Moravské Třebové a otec Šebestián tam byl a ten právě říkal, že má tam ale nějakých devět kluků, ve věku devět až třináct let a že se jich ptal kolik z nich doma má počítač, kolik z nich tam tráví víc než čtyři hodiny denně a že kromě jednoho a někdo i víc, že jsou na tom fakt jako závislí. A on říkal právě, že ty počítače před třeba čtyřiceti lety nebyly a že lidi neví jak to na ně bude působit za těch padesát šedesát..jakej to vlastně na ně bude mít dopad na toho člověka. Takže on říkal to budou prostě tlupy lidí, budou tupě sedět u počítače, budou se seznamovat přes počítač, oni spolu vůbec nebudou umět ty lidi prostě jednat, komunikovat, jako vlastnosti a všechno prostě. Ten mozek je, ten mozek toho člověka se prostě přizpůsobí jenom tomu co prostě vidí v tom a že prostě ty vztahy a já nevím to bude úplně o něčem jiným. Ty lidi budou úplně jiní prostě.
- 86 I: To je docela zajímavá úvaha, protože je toho fakt čím dál víc.

- 87 L: Je to fakt, ale když tam člověk vyloženě..já nevím nebrouzdá a když něco dělá jako práci, tak si myslím, že to je taky zase něco jinýho. Ale vyloženě prosedět a hry a já nevím co..seznamky a prostě takový, tak to si myslím, že to je zbytečnej čas.

Vít (syn)

- 1 I: Tak Víťo, jak to šlo celý ty tři týdny?
2 V: Dobrý.
3 I: Dobrý? Zvládli jste to?
4 V: Jsem čekal, že to bude horší.
5 I: Fakt a jaký to bylo? Zkus to trošku popsat, jaký to bylo?
6 V: Tak aspoň jsme víc jako hráli různý hry.
7 I: A všichni, i s rodičema nebo spíš se ségrou?
8 V: I s rodičema.
9 I: A jaký hry jste hráli?
10 V: Třeba kostky a tak, Člověče nezlob se.
11 I: No a kdybys měl srovnat to, když tady ta televize byla a dívali jste se normálně a teď když tady nebyla, tak jakej v tom byl rozdíl?
12 V: No tak já nevím jestli to bude tím, ale někdy ty první dny co jsme neměli tu televizi, tak jsem ve škole dostával horší známky.
13 I: Fakt jo? A z čeho třeba?
14 V: Z matiky hlavně.
15 I: A tebe napadlo, že by to mohlo být tím?
16 V: Jo. Ale pak už to bylo lepší.
17 I: A učil ses víc nebo míň anebo v tom nebyl žádněj rozdíl?
18 V: No, trochu jsem se i učil víc.
19 I: A co ještě jsi dělal víc kromě toho, že jste hráli hry?
20 V: Hodně jsem byl venku, chodil jsem bruslit.
21 I: Měl jsi někdy takovou chvílku, že by sis řekl tak teď bych se chtěl dívat třeba na Animáček nebo na některej tvůj oblíbeněj pořad?
22 V: No tak třeba vždycky když jdu z kroužku, tak jsem u babičky, tak tam se vždycky dívám na televizi a tak..
23 I: Takže teď ses taky díval?
24 V: (přikyvuje)
25 I: Tam ses díval, jo? A ještě někde jsi přišel do styku s televizí?
26 V: Tam jsem se díval až od pondělka, až od těch třech týdnů, od toho co to uběhlo.
27 I: A během té doby ne?
28 V: Ne.
29 I: Aha, tak to je dobrý, žes to vydržel. A babička se dívala? Nebo jak jste to udělali? Rodiče mi říkali, že se dívají hodně na televizi.
30 V: Babička, ona se dívala na televizi a já jsem si hrál na mobilu.
31 I: Hm. A ty sis to takhle odřekl, jo?
32 V: Jo!
33 I: Tak to jsi dobrej. A ve škole jsi spolužákům říkal o tom, že se u vás něco takovýho děje?
34 V: Hm (ano)
35 I: A co na to říkali?
36 V: No, že by to nechtěli takhle dlouho.
37 I: A ptali se tě třeba jaký to je nebo zjišťovali něco?

- 38 V: Ne, to ne.
39 I: A co ti nejvíc chybělo?
40 V: No, tak asi v tu středu večer to co se dívám.
41 I: A kdy to bylo horší na začátku nebo ke konci?
42 V: Asi na začátku. Než jsem si zvykl, pak už to bylo lepší.
43 I: A jak dlouho trvalo než sis zvykl?
44 V: Tak týden.
45 I: A pak už ti to nepřišlo?
46 V: Hm.
47 I: A ke konci už ti to bylo jedno anebo sis říkal, já už se budu moct dívat.
48 V: Tak mně by to asi nevadilo, jenom v sobotu a ve středu.
49 I: A tak jsou teda jaký pořady v sobotu a ve středu?
50 V: V sobotu tam ráno jsou nějaký filmy pro děti a třeba večer tam jsou nějaký Zázraky přírody a tak. A ve středu je tam Kobra 11 a pak večer je tam Comeback.
51 I: Teď se dívám, že tady ta televize není. Kde je?
52 V: Nevím, taťka ji někam odnesl.
53 I: On ji ještě nepřinesl od té doby? Protože vám ta doba vlastně skončila v pondělí, že jo. Takže ještě od té doby nepadlo slovo o tom, že už ji vrátíte zpátky?
54 V: Ne.
55 I: A vy jste ani neřekli "tati už je konec.."
56 V: No tak hlavně malí kluci chtěli už. Protože kámoš mi dal takový divídičk.
57 I: Hm, a co na to rodiče, když bráchové chtěli?
58 V: Nic, taťka akorát řekl, že se musí počkat.
59 I: To koukám.
60 I: No, já když jsem si říkala, že takovou dobu bych se neměla koukat, tak nevím nevím jak bych to vydržela. Vy jste to fakt vydrželi?
61 V: (příkyvuje)
62 I: Pro koho z vás si myslíš, že to bylo nejtěžší?
63 V: Asi pro ty malý kluky. Pro mamku teďka už asi moc ne, ta byla věčně v práci.
64 I: A povídali jste si o tom, že byste se na něco podívali? Nebo mluvili jste o tom, že tady na televize není?
65 V: Ne.
66 I: Ne? Takže ten život šel dál jakoby ta televize tady byla?
67 I: Takže to pro tebe nebyla velká změna?
68 V: No, tak ty první dny jo, ale pak už ne.
69 I: A umíš si představit, že by to tak bylo pořád?
70 V: Asi ne.
71 I: Nechtěl bys to?
72 V: Ne.
73 I: A kdybych přišla s takovým nápadem, že to ještě jednou zopakujeme, tak co bys na to pověděl?
74 V: Hm, taťka to chtěl prodloužit na tři měsíce.
75 I: Fakt jo? To je zajímavěj nápad. A myslíš, že to uděláte?
76 V: Já nevím (smutně)
77 I: A kdyby padlo takový rozhodnutí, tak co bys na to řekl? Kdyby se tě někdo ptal co ty na to?
78 V: Nevím.
79 I: Zkus si to představit. Třeba kdyby bylo hlasování a vy byste mohli hlasovat, že to buď chcete nebo nechcete. Tak co ty na to?

- 80 V: Asi bych byl proti.
- 81 I: A poslouchali jste třeba víc rádio nebo nějaký pohádky.
- 82 V: Rádio. Taťka sem dal reproduktor a na počítači jsme si pouštěli různý cédéčka a tak.
- 83 I: A na internetu jste trávili víc času?
- 84 V: Hmm, i jo.
- 85 I: A co jste tam dělali?
- 86 V: My jsme tam hráli hry nebo taťka nám tam nainstaloval takový formule.
- 87 I: Byl to rozdíl v tom, když bys vzal ten čas, kterej jste trávili na počítači, když jste měli televizi a teď když neměli? Byl to rozdíl?
- 88 V: Byl.
- 89 I: A na televizi přes internet jste se koukali?
- 90 V: Ne-ne.
- 91 I: Přemýšlel jsi třeba v ty soboty co se asi děje v tom pořadu, kterej máš rád? Napadlo tě to v ten čas, kdy ten pořad běžel?
- 92 V: Hm, ani ne.
- 93 I: Vůbec jsi na to nemyslel?
- 94 V: Někdy jo.
- 95 I: A nenapadlo tě jít ke kamarádovi a tam se na to podívat nebo jiný možnosti jak bys to mohl vyřešit?
- 96 V: Nee. Akorát když jsme jednou byli u babičky a ona se dívala na ty Zázraky přírody, tak tam vždycky Vladimír Kořen dělá nějaký pokusy a já jsem se jenom podíval jakej udělal pokus.
- 97 I: Ahaa.
- 98 I: A byla to velká změna?
- 99 V: I jo.
- 100 I: Těšil ses až zase bude zpátky všechno?
- 101 V: (přikyvuje)
- 102 I: A na co nejvíc?
- 103 V: Tak když v sobotu večer, to když se chceme třeba večer něco zahrát a oni jsou unavení, tak se díváme na televizi na nějaký ty filmy tam jsou.
- 104 I: Hm. A teď třeba se stalo, že byli unavení během těch týdnů, že se jim nechtělo hrát hry?
- 105 V: No.
- 106 I: A tak co jste dělali?
- 107 V: My jsme třeba se ségrou šli hrát žolíka.
- 108 I: Já už jsem se tě asi ptala, ale když si zkusíš ještě vzpomenout, jak reagovali ti ostatní spolužáci. Vybavíš si co na to řekli? Tys jim o tom řekl sám nebo jak se oni o tom dozvěděli?
- 109 V: To jak ten kámoš mi dal dývidýčka, tak on se jako zeptal jestli už jsem se na to podíval, já jsem řekl, že teďka se nemůžem dívat, tak se ptal proč.
- 110 I: Hm, a co tys mu řekl? Jak jsi mu to vysvětlil?
- 111 V: No, že se naše rodina přihlásila do takovýho projektu tři týdny bez televize.
- 112 I: A divil s tomu nebo mu to připadalo normální?
- 113 V: Tak se tomu divil.
- 114 I: Jo?
- 115 I: Měl jsi někdy pocit, že nemáš co dělat?
- 116 V: Někdy jo.
- 117 I: A jak jsi to vyplňoval nebo co jsi proti tomu dělal?
- 118 V: Hm tak, jsem si hrál na mobilu hry.
- 119 I: A kdybys měl říct jak to ostatní z rodiny prožívali? Dokážeš říct, zkusíš se zamyslet? Nebo jak tobě připadalo, že to zvládají?

- 120 V: No tak taťkovi to bylo jedno, ten se moc na televizi nedívá a mamka ta byla v práci skoro furt, takže ta se taky moc nedívá.
- 121 I: A ségra?
- 122 V: Ta si taky hrála žolíka a tak, poslouchala empétrojku.
- 123 I: A komu to teda chybělo nejvíc?
- 124 V: Asi těm malým klukům.
- 125 I: A ti dělali co?
- 126 V: Tak si hráli nebo tady si hráli na internetu.
- 127 I: Oni už to umí s internetem, jo?
- 128 V: No (ano).
- 129 I: Teda..to jsou machři (smích)
- 130 I: A třeba ve škole nebo v družině jsi televizi neviděl?
- 131 V: No ve škole, když oni si tam kluci pouští televizi, tak když jsem něco zahlídl, ale že bych u toho seděl, tak to ne. A když jsme třeba učitelka řekla, že jdeme do biologie si pustit nějaký film a to lidské tělo a tak, tak to jsme se dívali.
- 132 I: A tys říkal, že si spolužáci pouštěli televizi?
- 133 V: No, my tam mime ve škole televizi, tak oni si ji vždycky pouští.
- 134 I: Ve třídě přímo?
- 135 V: Hm(ano)
- 136 I: Myslíš, že kdyby taťka tu televizi neodnesl, že by to bylo těžší?
- 137 V: Asi jo.
- 138 I: A v čem?
- 139 V: Nevím, že kdyby nebyli třeba doma, tak bych si to asi někdy pustil.
- 140 I: Lákalo by tě to víc.
- 141 V: Hm (ano)
- 142 I: A myslíš, že bys to nevydržel, kdyby tady stála a byl bys sám doma?
- 143 V: Tak bych se snažil nějak přemoct.
- 144 I: Bylo by to těžký?
- 145 V: Hm (ano).
- 146 I: A co tě bavilo nejvíc, když ta ta televize nebyla?
- 147 V: Tak jsme si hráli třeba Carcassone s rodičema a tak.
- 148 I: Přišlo ti to jako zajímavá zkušenost? Doporučil bys to třeba nějakému spolužákovi?
- 149 V: Jo, asi jo.
- 150 I: A proč by do toho měl jít?
- 151 V: Tak aby zkusil jaký to je.
- 152 I: A co to přineslo tobě?
- 153 V: Tak asi že jsem se víc učil.
- 154 I: A učil ses o hodně víc?
- 155 V: Vždycky normálně si jako na to protrénování jenom napíšu úkol a teďka jsem psal a trénovat to víc.
- 156 I: Takže tě netlačil čas, že by sis řekl, že to rychle uděláš a půjdeš se dívat na telku?
- 157 V: (přikyvuje)
- 158 I: Když ta televize tady je tak jak to je? Píšeš úkol a už se vidíš u televize?
- 159 V: Třeba, když je tam nějaký dobrý film, tak třeba i spěchám s tím úkolem. A jinak normálně píšu.
- 160 I: A posledně když jsme se bavili, tak jsi říkal, že máš rád ty Zázraky přírody a Animáček a Šmouly, tak co z toho ti nejvíc chybělo?
- 161 V: Asi ty Zázraky přírody. Jsem se díval do novin u babičky, tam byl program a byli tam nějakí vojáci z první světové války, tak to jsem se taky chtěl dívat.
- 162 I: Takže sis listoval programem a říkal sis na co by ses koukal?

- 163 V: Hm(ano)
164 I: A našel jsi tam hodně takových pořadů, který by tě zajímaly?
165 V: Hm(ano)
166 I: A co sis řekl, když jsi to tam viděl?
167 V: Tak jsem si řekl, že na to můžu...že se na to zkusím podívat na internetu někdy.
168 I: Že to najdeš někde v archivu? A nenapadlo tě to hned?
169 V: Ne to ne.
170 I: Poprvé jsi říkal, že se díváš zhruba tak tři až čtyři hodiny za den. Možná mi to řekl tatínek, to už přesně nevím. Tak jak jsi teď vyplnil tu dobu, když jsi se na televizi prostě nemohl dívat?
171 V: Jsem si četl nebo jsem si hrál na mobilu, nebo jsem si poslouchal rádio a empétroju.
172 I: A co posloucháš na empétrojce, nějaký písničky?
173 V: No, písničky a taky cestopisy. Teď mám i jeden cestopis v knížce.
174 I: To je dobrý.
175 I: Vždycky v sobotu ráno a v neděli jste se koukali na něco v televizi. Tak teď jste dělali co?
176 V: Tak jsme spíš jako pracovali a dělali jsme něco jiného.

Vanda (dcera)

- 1 I: Tak jaký to bylo pro vás nebo pro tebe? Jak jsi to zvládla?
2 V: No, tak mně to přišlo celkem jako dobrý. Aspoň, že jsem měla víc času na učení. Že vždycky když tady byla televize, tak mě to vždycky lákalo k té televizi jít a teď jsem se třeba učila až dlouho do večera a bylo to lepší takový.
3 I: A chybělo ti něco?
4 V: No, jenom jeden pořad. To bylo teďka v sobotu někdy, ale jinak ani ne.
5 I: A co to bylo za pořad?
6 V: Zázraky přírody.
7 I: Jo, to máte všichni tak rádi.
8 I: Mluvila jsi o tom s někým ve škole? Že bys jim říkala o tom, že se něčeho takového účastníte?
9 V: Jo.
10 I: Jo? A co na to říkali? Nebo jak jsi jim to vůbec popsala?
11 V: No, já jsem jim to jenom tak řekla a už ani nevím co na to říkali, ale nic zvláštního.
12 I: Nedivili se nebo tak?
13 V: Ne
14 I: No a tak umíš si to představit, že by to tak bylo pořad?
15 V: No, tatka to tak chtěl a říkal, že bysme to ještě mohli prodloužit a že bysme tu televizi už ani nemuseli mít.
16 I: A co ty na to?
17 V: (cha) Nevím, jak bych to ještě zvládala, ale tak u babiček bych se třeba dívala a...
18 I: No a když si představíš tu třítydenní dobu, tak kdy to bylo nejhorší? Ze začátku nebo spíš ke konci.
19 V: To nevím, asi spíš z toho začátku, protože pak to už..už jsem si na to zvykla a už mi to ani nechybělo.
20 I: A nezaslechla jsi třeba, že by se kamarádi ve škole bavili o tom co viděli?
21 V: Ne-e, myslím, že ne.
22 I: Nepřišlo ti to, že je něco divně?

- 23 V: Ne.
- 24 I: Přišla jsi někde jinde do styku s televizí během té doby?
- 25 V: Hmm, u dědy. Oni tam měli puštěnou televizi, nějaký filmy a tak jako snažila jsem se na to nedívat, ale kdyžtak třeba jenom po očku jsem se podívala.
- 26 I: A lákalo tě to?
- 27 V: No, celkem jo.
- 28 I: A co tam běželo zrovna za pořad?
- 29 V: Já nevím, nějak tenis si tam děda zrovna pouštěl něco na divídičku.
- 30 I: A když jsi tam tak viděla tu televizi, těšila ses na to až ji tady zase zpátky budete mít?
- 31 V: (kývá hlavou - ne)
- 32 I: Takže ti to bylo spíš jedno?
- 33 V: No.
- 34 I: Takže ti hlavně chyběl ten nedělní pořad? Ty Zázraky přírody?
- 35 V: No.
- 36 I: A ještě něco, co máš ráda a nemohla jsi sledovat?
- 37 V: No Animáčky a už spíš nic.
- 38 I: Pro koho myslíš, že to bylo nejtěžší?
- 39 V: Nejtěžší pro kluky. (nejmladší sourozenci). Ti vlastně si pořad chtěli pouštět divídička a vlastně teďka nemohli a pak dostali nový, tak si to šli pustit k babičce.
- 40 I: A rozuměli tomu proč nemůžou? Neptali se proč nemůžeme a takhle?
- 41 V: Myslím, že ne.
- 42 I: Takže rodiče jim řekli ne nejde to..
- 43 V: No, že prostě nemáme televizi teďka.
- 44 I: A oni na to nějak reagovali?
- 45 V: No říkali ať ji tatka přinese a on že nepřinese a ať jdou k dědovi, tak šli k dědovi.
- 46 I: A když by neměli tu možnost, jak myslíš, že by to vypadalo?
- 47 V: No tak asi by to obřečeli a nebo byli nějakí smutní.
- 48 I: A jak jste vy trávili čas, kterej jste se jinak dívali na televizi? Jak jste vyplňovali tu dobu?
- 49 V: No tak, když jsme byli všichni doma, tak jsme si třeba něco hráli, nějaký hry a když byla mamka v práci, tak si dělal každej svoje.
- 50 I: A co bylo třeba to tvoje?
- 51 V: No tak třeba jsem se učila nebo jsem hrála na keyboard nebo jsme hráli s Vítou něco.
- 52 I: Připadala sis aktivnější?
- 53 V: No, celkem i jo.
- 54 I: Umíš si představit, že by to tak bylo pořad?
- 55 V: No, umím no.
- 56 I: Umíš? A chtěla bys to?
- 57 V: Ne.
- 58 I: A proč ne? Když jsi říkala, že to bylo vlastně docela v pohodě.
- 59 V: No, bylo, ale tak nevím. Asi když by třeba jsem se dozvěděla, že je něco dobrýho v té televizi a nemohla bych se na to podívat, tak by mi to i chybělo.
- 60 I: A třeba ty víkendový rána. To jsme se bavili o tom, že jste se docela dívali na telku, tak to jste jak vyplňovali?
- 61 V: No, tak v sobotu to jsme se dívali na nějaký ty pořady, ale mě to až tak moc nebavilo, tak jsme spíš plnili nějaký práce. No a v neděli, to jsme se dívali vždycky spíš jenom chvílku a pak jsme jeli do kostela, takže, no tak jsme měli spíš víc času na nějaký to oblíkání.

- 62 I: No co jsi dělala víc než děláváš, když se na televizi dívat můžeš? Bylo něco takovýho, čemu ses věnovala víc?
- 63 V: No, učila jsem se víc, pak i cvičila na keyboard, víc jsme si i hráli něco, než obvykle.
- 64 I: Takže to pro tebe bylo spíš pozitivní nebo negativní. Myslím tu dobu.
- 65 V: No, spíš pozitivní.
- 66 I: Jo?
- 67 I: A poslouchala jsi třeba víc rádio?
- 68 V: Jo, písničky nějaký.
- 69 I: A počítač?
- 70 V: No, tak počítač, nějaký hry třeba. A i jsem si četla.
- 71 I: To určitě musel být zájem o počítač, když tady nebyla televize, ne?
- 72 V: No, byl no.
- 73 I: Tak jak jste se prostřídali? Nebo jak jste to dělali?
- 74 V: No, tak kluci jako hlavně aby tam mohli jít, tak napřed šli kluci a pak třeba my.
- 75 I: Měli přednost kluci před váma?
- 76 V: (přikyvuje)
- 77 I: Neměla jsi pocit, že nemáš co dělat?
- 78 V: No, dvakrát jsem se i nudila...
- 79 I: A jak sis s tím poradila?
- 80 V: No, tak buď jsem si třeba poslouchala písničky nebo jsme vymysleli nějakou hru nebo šli bruslit.
- 81 I: Těšila ses až to skončí?
- 82 V: No, já jsem ani pořádně nevěděla, kdy to skončí. Takže Vít'a mi řekl, že to myslím skončilo někdy v pondělí. No, tak ani jako..mně to bylo jedno kdy to skončí.
- 83 I: A tys to fakt nevěděla, jo?
- 84 V: No, jako tři týdny jo, ale já jsem nevěděla kdy přesně to je.
- 85 I: Jo, kdy to začalo.
- 86 I: Jaký myslíš, že to bylo třeba pro rodiče?
- 87 V: No, tak pro tatku určitě dobrý. Ten byl z toho takovej.. No a mamka ta byla většinou v práci, takže to nevím.
- 88 I: Přemýšlela jsi nad tím co zrovna je v televizi a na co by ses dívala, kdyby tu byla?
- 89 V: Hm (ne).
- 90 I: To tě nenapadlo? Takže myslíš, že je pro tebe televize nepostradatelná?
- 91 V: No, jak kdy. Když je tam třeba nějaký pěkný pořad nebo něco, tak bych se chtěla dívat, ale jinak jako by mi nevadilo, kdyby jsme ji neměli.
- 92 I: Takže by se ti líbilo, kdybys mohla otočit nějakým kouzelným prstýnkem a mohla se podívat, kdyby tam bylo něco dobrýho.
- 93 V: (přikyvuje)
- 94 I: No a ve škole ses s televizí nesetkala?
- 95 V: Ve škole ne. My jsme jako vlastně chtěli pustit film a pak jsme paní učitelku přemluvili na nějakou jinou hru, takže jsme se vlastně na televizi nedívali.
- 96 I: No a dívala ses třeba během té doby do programu, abys věděla co zrovna v televizi je?
- 97 L: Jo.
- 98 I: A co jsi tam viděla? Co tě zaujalo?
- 99 V: Tak já se jenom tak vždycky tak kouknu, ale momentálně myslím nic.
- 100 I: Takže to děláš pravidelně? Že si projíždíš program a díváš se třeba co by tě mohlo zajímat? Před tím než zapneš televizi?

- 101 V: No, právěže my jako nemáme doma program. My to máme až v té televizi. Ale jinak u se dívám dřív než to zapnu.
- 102 I: Takže si něco vybereš a pak to pustíš.
- 103 I: Tak to ses dívala teď u babičky. A pak sis něco pustila?
- 104 V: Ne, to já jsem se jenom tak dívala co tam je, ale nepouštěla jsem to.
- 105 I: Aha.
- 106 I: Byla to pro tebe teda velká změna?
- 107 V: Hm, celkem jo.
- 108 I: A v čem se to lišilo?
- 109 V: No jako v tom, že vlastně jsem na všechno měla víc času.
- 110 I: Takže myslíš, že dobrá změna nebo špatná změna?
- 111 V: Hm, dobrá.
- 112 I: Kdybych teď navrhla, že si to ještě jednou zopakujeme. Co bys na to řekla?
- 113 V: Tak by mi to ani nevadilo.
- 114 I: Jo? A kdyby ses mohla rozhodnout úplně podle sebe. Kdyby jste třeba hlasovali. By se řeklo: Ták můžeme si tu dobu ještě jednou zopakovat. Hlasovala bys pro nebo proti?
- 115 V: Nevím. Tak spíš asi pro.
- 116 I: A dokážeš to nějak zdůvodnit? Napadá tě z jakýho důvodu?
- 117 V: Protože třeba, kdybych byla proti a většina rodiny by byla pro, tak by pak jako třeba říkali, že už to bez té televize nemůžu vydržet.
- 118 I: Jo takhle, jakože bys vypadala jako závislá na tom? A to bys nechtěla?
- 119 V: Ne.
- 120 I: Myslíš si, že jsi závislá na televizi? Že ji potřebuješ?
- 121 V: Myslím, že ani ne.
- 122 I: A jaký to bylo pro Vítu?
- 123 V: Tak jako on vždycky chodívá ve středu k babičce z kroužku a tam se dívá na televizi večer a tak jako říkal, že by se na to chtěl dívat, pak dostal ještě od kamaráda nějaký divídička, tak taky si je nemohl nikde pustit, no a pak vlastně na ty Zázraky přírody to teda už nevydržel a šel se na to dívat. Jako ne na celý, ale jenom tam byla taková nějaká ukázka něčeho a on to teda chtěl strašně vidět a tak teda šel.
- 124 I: A to bylo u babičky?
- 125 V: No. Tak to se teda díval chvilku a jinak jako, no nevím.
- 126 I: A co malí kluci na to říkali?
- 127 V: Chtěli se taky dívat.
- 128 I: Ptali se proč se nemůžou dívat?
- 129 V: To ne.
- 130 I: Byla jsi ráda, že jste se zúčastnili?
- 131 V: Jo.
- 132 I: Bereš to jako dobrou zkušenost?
- 133 V: No, tak že jsme si vyzkoušeli, že ta televize není tak důležitá.
- 134 I: A jinak je důležitá hodně?
- 135 V: No, když jsem se nudila, tak jo.
- 136 I: Měla jsi pocit, že se u vás doma něco změnilo?
- 137 V: Ne neměla, ale Vítka tvrdí, že když byla televize, tak měl lepší známky ve škole.
- 138 I: Jo, to mi taky říkal. A tys něco takovýho nepocítila? Že by sis řekla, to je určitě tím, že nemáme tu televizi?
- 139 V: Ne.
- 140 I: Myslíš, že kdyby ta televize tady stála. Lákalo by tě si ji zapnout?
- 141 V: Asi určitě jo, ale musela bych to vydržet.

- 142 I: Představ si, že bys byla sama doma, nikdo by tady nebyl a ta televize by tady stála.
143 V: Já bych si to nepustila.
144 I: Myslíš, že ne? Máš takhle pevnou vůli?
145 V: Jo.
146 I: Tak to jsi dobrá.
147 I: A myslíš, že kluci jo?
148 V: No, Víťa to nevím, ale kluci možná jo.
149 I: Jak myslíš, že by to nesli, kdyby sem taťka už tu televizi nedal?
150 V: Tak chybělo by jim to hlavně, ale asi by chodili k dědovi.
151 I: Zvykli by si na to časem?
152 V: Tak snad jo.

• Rodina Suchých

Alex (otec)

- 1 I: Tak jaký to bylo ty tři týdny?
2 A: (smích), no čekal jsem, že to bude jednodušší.
3 I: Jo?
4 A: No(ano), jsem čekal, že to bude jednodušší. Jsem si říkal televize budiž bude vyplá ale jako mi to chybělo. Určitě mi to chybělo o víkendech ráno, protože jsme byli navyklí, že kluci pustili televizi a dívali se na pohádku a byl od nich prostě dvě hodiny pokoj a my jsme si mohli poležet a pak mi to chybělo třeba jak jsem ti říkal, že to mám jako kulisu. Že si po té odpolední sednu k počítači, ale televize mi hrávala, takže teď fakt nezdržovala a bylo to rychlý.
5 I: Tak bylo větší ticho nebo co ti na tom vadilo?
6 A: Já nevím..ale prostě já jsem tak nějak zvyklej, víš to mít zaplý, jo že to prostě hraje a když je tam něco zajímavýho, tak mrknu od toho počítače, tak jako chybělo mi to, že tady nic nehraje a je tady ticho.
7 I: A chybělo ti to spíš jako ta kulisa nebo sis i říkal já teď je tam nějaký pořad..
8 A: Né, to jako ne. To spíš ta kulisa.
9 I: Spíš jsi zvyklej že to hraje?
10 A: Noo(ano)
11 I: Kdy to bylo nejhorší? Ze začátku nebo...
12 A: Pro mě to asi nejhorší jako...myslím, že tak průběžně stejně. Že by to bylo horší málo, moc. To ne.
13 I: No a chybělo ti to tak, že by ses potom už těšil, že bude konec.
14 A: Jo, to celkem jo.
15 I: Takže jsi na to myslel tak, že ještě tolik a tolik dní?
16 A: Jo, jak byl ten poslední víkend, tak už jsem se jako těšil, že už budu moct zapnout televizi. To už fakt jo.
17 I: A setkal ses s televizí někde jinde mimo domov?
18 A: No určitě. U babičky určitě - u našich. Ještě možná někde na návštěvě, v hospodě to taky když jsem byl na pivo, ale to tam stejně prd slyšíš, to jsme se na to nedívali nějak, ale jinak že by to...asi nějak ne.
19 I: A měl jsi tendenci, když to najednou hrálo sledovat co tam je?
20 A: No tak to určitě, no to určitě, no tak to určitě, no.
21 I: Takže nebylo to tak, že bys neviděl neslyšel.
22 A: Ne to když už to tam někde bylo, tak spíš jsem se na to díval.
23 I: Bylo ti to vzácnější než normálně?

- 24 I: Určitě, určitě no.
- 25 A: Přemýšlel jsi nad tím, jestli by sis dokázal představit, že by ve tvém životě ta televize nebyla? Že by v tom obýváku nestála?
- 26 A: To čoveče, nad tím jsem ani nepřemýšlel, ne. Asi radši..ale prostě nepřemýšlel jsem nad tím.
- 27 I: Takže jsi to bral teď tři týdny...
- 28 A: Tři týdny a hotovo! Takže spíš si myslím, že jsem na ní tak zvyklej, že už bych ho ani nevyhledával bez ní.
- 29 I: A jak jste trávili ten čas, ktorej jste za normálních okolností trávili tím sledováním?
- 30 A: No tak s klukama hlavně v pokoji, tam nějaký ty hry nebo něco jsme dělali jinýho a já po večerech nebo takhle když jsem přišel z té práce, tak u počítače, že jo. Anebo že jsem si stáhnul pár filmů a pustil jsem si teda film.
- 31 I: A na internetu jsi sledoval televizi?
- 32 A: Ne, to jsem nesledoval.
- 33 I: A z hlediska dětí..bylo to pro tebe náročnější?
- 34 A: To jednoznačně, to určitě, protože i přes ten týden třeba když je Janča v práci a já chci mít třeba půl hodky pokoj, jo. Když jsem si chtěl třeba odpočinout jenom, tak jsem jim to pustil třeba na Kouzelnou školku a pustili si divídičko a teď prostě jsem musel být s nima. Takže pro mě náročnější teda určitě.
- 35 I: Takže má televize schopnost suplovat rodiče v určitejch....
- 36 A: Ty rodiče suplovat to ne, ale je to takovej únik a že oni dají na chvílku pokoj, že po tobě nevyžadujou nic.
- 37 I: Mají společnost.
- 38 A: Mají společnost, ne že by je to teda vychovávalo, ale je to takovej..
- 39 I: Já jsem myslela, že spíš fyzicky jakoby tam nemusí s nima nikdo být a že se zabaví.
- 40 A: Jo, tak to jo. To jo no, to určitě.
- 41 I: Zaregistroval jsi, že by byly třeba děti divočejší?
- 42 A: U nas je to spíš naopak. Když se nedívají na televizi, tak to jde. Ale jak je u toho necháš hodinu, tak oni jsou jako kdyby unavení a už jsou protivní. Takže u nás to je naopak.
- 43 I: A čím je tak vyčerpává?
- 44 A: Já nevím. Nevím. Ale myslím si, že když na to hledí dlouho, že jsou prostě unavení a nemají ten svůj, jako kdyby ten svůj, že jsou prostě zvyklí hrát si v pokojíčku a najednou mají tohleto a když na to hledí dvě hodiny a jakože na to vydrží hledět dvě hodiny, tak prostě jsou jako kdyby hození někam jinam. Nemají ten svůj řád nebo něco jako mají tam, když si vytáhnou lego nebo knížku nebo takhle..A pak když se od toho odtrhnou, tak je to pro ně takovej boj.
- 45 I: Myslíš si, že je nutný zachovávat ten řád.
- 46 A: No, víš co. Já furt s Jančou válčím, že ne, ale asi jo. Já jsem spíš ten co to rozbíjí a ona je ten co to udržuje.
- 47 I: Proč ty si myslíš, že není až tak důležitý?
- 48 A: Já to беру takhle podle sebe. Já jsem měl celkem volný jako takhle dětství. A já jsem se mohl dívat na televizi pořád a myslím si, že to na mě nezanechlo nějaký následky. Ikdyž se na to rád dívám pořád, protože když se takhle Janča zeptá co je to za film, tak já okamžitě vím nebo vesměs vím co to je a to Janča takhle nemá. Já jsem na to fakt hodně hleděl a nemyslím si, že by to na mě zanechalo nějaký následky. Teďka spíš už si fakt jako vybírám nějaký ty filmy kvalitnější, ale dřív jsem na to fakt hleděl, což jako je chápu v tomhleto, ale

- zase nechci, aby to dělali tak jak já. Už to vidím, že je v tom rozdíl
- 49 I: Jsi v tomhle takovej ten hodnější co by spíš pochopil a dovolil?
- 50 A: No, to jo. Spíš bych povolil. A navíc je to o mně hodně. Když k tomu sedneme, tak s nima koukám i já a hodinu a půl se od toho nehnou.
- 51 I: No jaký myslíš, že to pro mě z tvýho pohledu bylo?
- 52 A: Já ti nevím, já myslím, že oni to zas tak nějak neprožívali. Oni prostě viděli, že je to zakázaný a tím to pro ně haslo. Jo, že prostě oni to prostě berou, že nesmí a hotovo. Prostě a odpočítávají dny, mají zakázanou televizi a pak přijde v pondělí a říká dneska už můžem, dneska už je pondělí. Péťovi to je celkem šumák. To je takovej salámista. Ale Dan ten počítá. Oni prostě věděli, že od toho dne ji mají zakázanou a že se na ni prostě nesmí dívat a hotovo. A ani nechodili, jestli by si ji mohli zapnout.
- 53 I: Ne? Nezkoušeli to?
- 54 A: Aspoň ne na mě. Prostě věděli, že je to zakázaný a hotovo. Mně o to fakt neříkali.
- 55 I: Takže myslíš, že tím netrpěli?
- 56 A: Nemyslím si, nemyslím si. Protože když to bylo akutní, tak nějakou pohádku jsme jim pustili na tom divídičku nebo takhe, ale tu televizi jsme jim nepouštěli.
- 57 I: A když to bylo akutní, tak jak se to projevovalo?
- *vstupuje do toho starší syn "Ještě čtyři minuty..." a otec na to: " Já to sleduju, neboj se..za čtyři minuty je Večerda"*
- 58 A: To když už jsem fakt nevěděl co s nima. Už byli protivní tam v pokojíčku, už hrát si nechtěli, rvali se, tak prostě je to takovej únik, že se zklidní. Potom jsou třeba zase divocí, ale v tu chvíli je to usadí.
- 59 I: Takže ve vašem případě to bylo spíš horší pro tebe nebo pro dospělou část rodiny.
- 60 A: Jo, jo, to určitě.
- 61 I: Přemýšlel jsi třeba nad tím co v telce běží, co ti třeba uniká?
- 62 A: Ne, to ne. Já jsem neměl program, takže jsem ani nelisoval. Já jsem byl tak nastavenej, že to nebudu zapínat, tak jsem se o to nějak nezajímal. To když jsem řekl v práci, že mám zakázanou televizi, tak říkali co manželka ti zakázala televizi, říkám ne manželka, ale že máme takovej test u nás a vůbec nevím jestli byly hokeje, fotbaly, já vůbec nevím co tam běží, já se na to nedívám.
- 63 I: Takže přišla na to řeč?
- 64 A: Jasný, jasný..já jsem byl úplně mimo.
- 65 I: A jak reagovali na to, když jsi jim řekl o co se jedná?
- 66 A: No byli z toho vyjevení. Říkali teda...tak třičtvrtě z nich říkali, že by do toho nešli, že by bez toho nevydrželi, ale jako tak třetina kluků by si dovedla představit, že by to mohli zkusit. Neříkali, že by to vydrželi, ale říkali, že kdyby na to přišlo, že by to možná zkusili a aspoň by viděli. Ale jako netvářili se nadšeně, že by neviděli televizi.
- 67 I: A ty tři čtvrtiny jsou takoví silní diváci?
- 68 A: Já nevím. My jsme to potom nějak nerozebírali, ale jako asi se dívají. Taky to možná mají jako kulisy, ale dívají se hodně. Taky říkali, že přijdou z práce, že to prostě zapnou a ne že by u toho seděli, ale prostě mrknou občas co tam...ale že to prostě u nich hraje pořád.
- 69 I: Umíš si představit jakou nejdelší dobu bys to vydržel?
- 70 A: (smích) To ti nepovím. To nevím.
- 71 I: Nebo kdyby to bylo o hodně dýl, že bys to začas obcházel? Že by tě to donutilo si tu televizi vyhledat.
- 72 A: To bych možná potom spíš bych si vyhledal program a třeba bych si pustil nějakej film, kdyby tam bylo něco zajímavýho nebo nějakej zajímavěj pořad,

ale že bych na to musel hledět pořád, to jako určitě ne. Protože zase tolik zajímavého tam není. Co si budem povídat, ale asi bych to možná obcházel a nějaký zajímavý pořady bych si vyhledával.

- 73 I: Přišlo ti to v něčem zajímavý? Našel jsi na tom něco..
- 74 A: Pozitivního pro mě?
- 75 I: No(ano).
- 76 A: Ne! (rázně) Rozhodně ne teda.
- 77 I: Takže zkrátka televize nemůže chybět u tebe?
- 78 A: Ne že by nemohla, ale mám rád..jsem rád, když ji tady mám.
- 79 I: Dokážeš říct z jakýho důvodu?
- 80 A: Ze zvyku? Těžko říct, nevím. Prostě jsem si na to zvykl a je to příjemný.
- 81 I: Když ji běžně používáš jako kulisu, tak ti teď najednou chyběla společnost?
- 82 A: To ani ne. Já nevím, společnost ani ne, ale prostě když se člověk nedívá na televizi, tak mu chybí informace o tom co se děje a třeba už vím, že v deset, když si pustím novu, tak tam jsou nějaký kriminálky, ale když si pustím jedničku, tak jsou tam zprávy, tak jsem to tak překlapával všelijak a vesměs jsem si pouštěl večer ty zprávy a až potom ty filmy, že já mám rád, když si pustím v sedm zprávy a dívám se na ty zprávy až do té půl osmé. To mi fakt chybělo.
- 83 I: A odkud jsi čerpal ty informace?
- 84 A: No, tak z netu samozřejmě. Na idnes, každé den jsem tam byl, tam jsem vesměs pořád na idnes.
- 85 I: A večery jsi trávil jak, když nebyl film v telce?
- 86 A: No, tak četl jsem anebo jsem byl tam(ukazuje na počítač).
- 87 I: Takže ta doba u počítače se prodloužila?
- 88 A: Jo, určitě.
- 89 I: O hodně?
- 90 A: Tak, o hodně..o polovinu.
- 91 I: U dětí taky?
- 92 A: Ne, ne, ne, děcka to mají časově stanovený na nějaký hry.
- 93 I: Takže jste to nepozměňovali?
- 94 A: Ne, ne.
- 95 I: Kdybys měl nějak shrnout tu zkušenost, tak co to v tobě zanechalo?
- 96 A: Třítýdení zkušenost bez televize...no, tak jednoznačně když teda bylo odpoledne doma, tak víc času na děti, ale vlastně já jsem dělal na tři směny, takže mi to nepřišlo, takže to byl týden akorát..jsem to nějak takhle nepocítil až tak nějak, že by mě to zasáhlo nějak hodně, ale každoádně mi chyběla televize.
- 97 I: Takže bez televize...ne?
- 98 A: Ne, ne. Bez televize ne.

Jana (matka)

- 1 I: Tak jak bys to zhrnula? Jaký to bylo pro tebe?
- 2 J: Pro mě jaký to bylo? Pro mě to bylo fajn, já jsem ráda, že jsme do toho šli, protože já bych řekla, že jsem i zjistila, že to defakto v běžném režimu vedem celkem dobře, že..že mi to fakt i chvilka celkem zásadně chybělo, což bych ani nečekala a možná jenom proto, že nebyl prostor proto si najít ty..ty mechanismy jako náhradní..úplně..jo. Ty co by byly možný..třeba na internetu a tak ty informace, protože fakt si myslím, že jsme s klukama.. V čem jsem viděla, že nám to chybělo v podstatě všem byl Večerníček, hmmm..já bych

řekla fakt páteční, ale to jsou takový už jako fakt rituály nebo takový ty běžný pořady páteční, příroda pro kluky, že se dívali a já co pro sebe jsem viděla... jo a sobota neděle ráno ty pohádky. Jo, což bylo..pro nás je to prostě hrozná úleva a pro mě víceméně taky, protože si ráno vylezou, vstávají celkem brzo a jdou se zeptat a chvíli koukat. Nebo chvíli, tam je to fakt asi nejvíc jakoby z toho týdne. Tam třeba hodinku dvě, s tím, že my jsme schopní se dospát nebo něco a prostě a dát třeba v klidu to kafe a pak startujem jakoby ten víkend. Tak tady v těch situacích mi to chybělo asi nejvíc jako pro rodinu. A pro mě osobně..já jsem teda úplně totálně se vyřadila, protože hned první pátek jsem měla takovou krizi, že normálně jsem zjistila že..já jsem měla zkoušky zrovna a víceméně asi jsem to měla po týdnu a vždycky v ten pátek mám školu a je to tak náročný v té práci a s tou školou, že já jsem asi chtěla..a vím to, ale mně to vůbec nedošlo, že ten pátek, ne vždycky, ale když je to takhle náročný, tak mám fakt výplachovej, tak fakt přijedu a pokud my nejedeme na hory nebo něco, tak já fakt..a Alex je v práci nebo v sauně, protože chodí v pátek do sauny, tak já fakt uložím děti a v ten pátek natvrdo lehám k televizi, což mně vůbec nedošlo, že ten pátek takhle mám. Šípa prostě a podobně, to je moje záležitost, na kterou jsem si vůbec při tom prvním(rozhovoru) nevzpomněla. A v ten pátek já jsem přijela po zkoušce totálně vyždímaná a teď jsem byla taková jako přepnutá celkem, teď jsem kluky nějakým způsobem zpacifikovala, Alex šel do sauny a já jsem nechtěla číst, nechtěla na počítač, já jsem nechtěla vůbec nic a já jsem nevěděla co mám dělat, protože...a spát mi nešlo, já jsem se normálně převalovala asi do deseti, nenapadlo mě v ten pátek si pustit nějaký film aspoň..mě to nenapadlo, já jsem na to nebyla vůbec nechystaná. Já jsem nebyla schopná otevřít si aspoň stahuj nebo něco..prostě možnost nějakou a přiznám se, že potom asi za týden jsem fakt si vytáhla..to vůbec nevím jestli je jako švindlování nebo jestli to bylo regulerní, vytáhla jsem si z archivu toho Šípa, protože jsem taky přijela ze zkoušky a říkám nic..dneska fakt si to udělám s tím, že si najdu nějakou něco..prostě. Jako teď už..pak jsme zas jeli..pak zas bylo nějaký jinej program a pak už mi to nevadilo nebo jsem neměla ty zkoušky, tak už jsem večer sedla k nějakému fakt k nějaké práci na počítači neboi učení, ale opravdu po těch zkouškách, to bylo nějak ty dva týdny po sobě, tak tam teda mě to hned v ten pátek tak vyfackovalo, že jsem to vůbec nečekala. To teda pro mě bylo velký zjištění. Jo, že to pro mě vlastně je totální..já nechci říct relax, spíš výplach. Totální výplach, ten páteční program mi celkem vyhovuje, nemusím ho vyměřet jako pro sebe, takže já fakt totálně pasivně jako ty informace tam fakt jako peru do toho. Takže tam fakt ten Šíp je pro mě, to co je před tím je takový jako, to i třeba do té doby něco dělám anebo to i vezmu jenom jako pasivně po tom sklouznu, ale na toho Šípa se fakt jako těším na uvolnění, relax, na čas pro mě, fakt jako takovej výplachovej uvolněnej, jakože za odměnu dám si k tomu skleničku a pak se jak odsunu spát, že jakoby totálně vypnu a vůbec jsem si nenašla na ten pátek nic náhradního, vůbec jsem s tím tak jako bojovala.

3 I: Takže je to v podstatě takovej tvůj rituál..

4 J: Je, sice to není každý týden, ale je fakt, že my máme tu školu jednou za tři týdny, ale teď jak byly ty zkoušky a nebývá to, že pokud nejsou zkoušky, tak to třeba není tak... Ale myslím si, že ikdyž přijedu normálně ze školy, že to tak jakoby mívám ten plán, pokud teda nejedeme na hory. Stává se, že jedem hned na horu a to mám úplně..to jsme..to to je relax sám o sobě, takže to mám jako jinde, ale to zrovna se tak sešlo a říkám si brďo..pro mě to bylo zjištění jako hrom. Protože tvrdím, že bych bez toho mohla být a myslím si to jako furt

jo, protože si myslím, že bychom si to našli ty informace prostě někde jinde, ale že fakt jako je to užitečný v tom, že nám to sice nutí ty svoje, ale někdy nám taky můžou vyhovovat.

5 I: A děti z tvýho pohledu? Jak se s tím vypořádaly?

6 J: Já si myslím, že děti to spíš okecaly, než že by to nějak prožívaly. Já jsem vnímala nejhorší ten první víkend možná. Večerníčky, večery...ten rituál máme zažitéj a ten funguje. Je fakt, že když máme program, že si na to ani nevzpomenou a řekneme už se nestihne..a kolikrát je horší, když se třeba večer nečte, protože my pak ještě večer čteme jo, tak to si myslím, že by bylo možná i horší. Ale...nebo nevím. Ale tam si myslím, že se s tím těžko vyrovnávali. Myslela jsem, že těžko ponosou sobotu neděli ráno a to si myslím, že bylo horší pro nás, to si myslím, že to odstavení televize bylo horší pro nás pro dospělé. Pro to, abychom připravili ten program a prostě hledali ty ostatní věci, protože jsme to nechtěli zaplácnout jako divídkama nebo počítačem jako nějak výrazněji. Takže si myslím, že myslím, že to bylo horší pro nás, zvlášť v tom režimu zkoušek, mým zrovna a Alex v té době nějak se i rozmyslel na konkurz v práci na jiný místo, takže i to ho vlastně...

7 I: A dostal ho ne?

8 J: Jo, jo, šel..Uvidíme co to přinese.. - přerušeno - změna tématu.

9 J: Občas to třeba využijem, když je tam ta příroda nebo něco, nějaký program kterej..tak tam tu úlevu třeba hledám. Tak ten první víkend si myslím, že by nejnáročnější, že jsme byli doma, si myslím já. Tam jsme si to i někde napsali..jsem se dívala do kalendáře a tam to nemáme, tak jsme to možná napsali ještě do druhýho ke klukům, já se tam pak podívám, že jsi říkala, že si máme dělat poznámky, tak jsme začali někde. Alex s nima fakt začal hrát i víc her, takže fakt tam hráli myslím, že Čarodějku, pak vím, že jsem s nima hrála kostky, kluci hráli dostihy, na což třeba v běžným týdnu nezbyvá čas, protože s těma povinnostma do školy a s fotbalama už tam prostor není, takže Dan kašlal, nebyl na fotbale, takže možná i proto ten prostor tam vznikl. Jinak oni jsou pondělí, úterý, středa, čtvrtek na tréninkách a pak jako to je fakt Večerda a spát. Akorát když je Dan doma, to odpoledne, tak když se veze Péťa na fotbal, tak Danek už teď si začíná psát úkoly sám a sedí si tam sám, tak občas od toho odběhne a klikne si tam telku, tak to tam neměl, nevím jak to teda zvládal, to jsem se ho teda neptala jestli to pro něj bylo jednoduchý nebo ne, ale myslím si, že to nedělal, že nešvindlovat, že nešel, protože jsme to fakt měli úplně vypnutý a mám pocit, jestli na to potom hned nějak zase nenaskočil, že by jako odběhl.

10 I: Takže ty tři týdny byly jenom takový přerušení?

11 J: Asi jo. Tady v tom jo.

12 I: A dokážeš říct pro koho to bylo nejtěžší? Máš na to názor nějaký?

13 J: Já si myslím, že kluků se to moc nedotklo, co jsem říkala, já si myslím, že oni fakt si našli náhradní program a když chtěli se tady fakt usadit a dát si to lážo, tak se tam to divíčko pustilo jednou za čas a to jsme schopní i normálně a to jim stačilo. Navíc když si vezmu, přes týden je fofr, víkendy jsou nejnáročnější, jeden víkend byl lyžák, což bylo vyplněný totálně a jeden víkend Alex byl pryč a kluci byli nějakou dobu u babičky a tam oni toho mají až až. Buď mají televizi nebo díváda a tam jeli podle mě..vím, že televizi nepouštěli, takže tam jeli s divídkama já bych řekla, že fakt celý večer, celé dopoledne, že tam se fakt dívali. Tam já to neovlivním.

14 I: Tam si to vykompenzovali?

15 J: Tam si to vykompenzovali, možná i lehce...Vezla jsem je až na podvečer, takže tam se v podvečer dívali, což prostě..já s tím zápasím už dlouho, ale tam

to teda neovlivním, ale tak tam to měli, tam si to možná o tom jednom nebo vlastně druhým víkendu vykompenzovali, takže tak. Nejtěžší si myslím, že to bylo pro Alexe. To je můj názor.

16 I: A mluvili jste o tom dohromady? Že byste si řekli jaký to pro koho je anebo jste se k tomu vůbec nevyjadřovali?

17 J: No možná jsme občas mluvili, ale já jsem měla pocit, že jsme to všichni brali tak, že jsme to vzali jako fakt a každopádně bych to chtěla ještě, že bych se chtěla o tom pobavit s nima. Ale mám pocit, že kluci, že si třeba i mysleli, že bude víc počítač, ale my jsme tu dobu měli furt stejnou, ta se neprodlužovala. Myslím, že ho měli častěji. Nebyl každéj den to v žádným případě, ale přes týden jsou schopní takhle jednou maximálně dvakrát, možná byl třeba třikrát. Jako byl asi častěji, to si myslím, že byl. Ale nebylo to zase...řekli jsme třeba deset minut, ale skončí to patnácti nebo dvaceti minutama, aby se to dohrálo nebo něco. Je fakt, že si vybavuju, že jsme dělali na počítači nějaký vzdělávací věci, angličtinu jsme tam našli, nějaký hry s , takže to doplňovali, to byli rádi, takže i takhle jsme jakoby hledali nějaký věci jako zas jiný, ale nebyl na to prostor. Já bych si to představovala ještě jako jinak, jo že když by to nebylo ta televize, tak že by si člověk fakt našel ty mechanismy jako ještě jako líp na těch informacích.

18 I: Myslíš, že by pro vás jako pro rodinu bylo reálný, že byste fungovali bez televize?

19 J: Já teď jako budu přemýšlet jestli bez televize jako aparát nebo bez programů, který televize nabízí, což je jedna, dva, tři, čtyři a nevím co. Teď nevím jak si to mám představit, protože defakto ty informace bychom na počítači a netu našli, když bychom se je tam naučili hledat a vytvořili si ten systém, protože to si myslím, že nám chybělo, jako mně taky, ikdyž to moc nestíhám, tak mi chyběly zprávy. Normálně holky v práci o týráni Dominika, já jsem byla totálně v pasti, protože já jsem na počal kvůli tomu nešla, ty televizní noviny ještě nějak pasivně pohlítám a co chci, tak to si vyberu, ale jak jsem na ty informace nešla, protože jsem měla dost počalu v práci a učení a já už pak nechci. Takže si myslím že ten systém bychom si našli v tom počítači nějaké, myslím si, že by to šlo, že největší problém by měl jako Alex, ale je to tím, že jsme si...že jsme věděli, že je to na určitou dobu aspoň teda já jsem to tak měla a mně nestálo za to si vytvářet ty náhradní mechanismy jakoby. Ikdyž to bylo fakt v nějakých dvou třech případech, kdy mně to fakt chybělo hodně plus ty televizní noviny a nedělní možná český film.

20 I: No a do jaké situace byste se museli dostat, aby to za to stálo - vytvořit si ten systém? Víš co myslím?

21 J: Jakože by to vůbec nefungovalo, že byl odříznutej nějaký program. Tak kdybychom věděli, že je to prostě na dlouho a že je to bez východná situace a že je to já nevím na rok. Já fakt mám pocit z toho, pro mě to mělo takovej přínos, že já mám pocit, že jako to tady vedem celkově s televizní celkem dobře. Myslím si, že víc koukal jakoby Alex, když měl tu odpoledku, teď jede sám na ranní vlastně pořad, ten režim je zas úplně jinej a zas by to možná bylo jiný, jo, že teď je to takový. Teď s klukama není čas..kolikrát si to pustili..jsem přišla odpoledne a už jsem takhle čertila všechno, že na to koukají jako předtím. To teď nebylo. Myslím si, že ať si to uvědomujem nebo neuvědomujem, tak že teďka to fakt zapnem ještě víc účelově. I ten Alex, že to není jen takový kliknu. I ti kluci nejdou jen tak jakoby kliknout. To šli fakt, když měli povoleno ten druhý den, tak to fakt šli úplně že jdou a to tady koukali snad na nějakou snídani. To jsme odjížděli do alp a hmm..známí měli zpoždění tak říkám nic, ještě máte chvíličku, ta jestli chcete na nějakou

pohádku, tak dáme kafe, tak šli a dívali tam na nějakou Snídani s novou nebo já nevím co to tam bylo, prostě nějaký informace a hleděli na to jak to, ale přišlo mi to, že je to jen takový jó konečně zapneme televizi, ale že by na tom tak jako lpěli, to mi nepřišlo.

- 22 I: Je nějaká činnost, kterou jste dělali víc, než běžně.
- 23 J: Jo, jo, jo, já myslím, že jo. Myslím si, že ty hry se vytáhly víc, že to se Alex hodně snažil s klukama, já jsem fakt aspoň jakoby na tu ranní, já se přiznám, že jsem fakt byla jakoby v kolotoči, že i těch zkoušek. A já se nějakým způsobem snažím tohle vytahovat a dělat, takže Alex si myslím, že se to s nima snažil dělat víc a teď přemýšlím...myslím, že jsme víc času trávili spolu, jo. Zas možná to bylo daný i tou dobou, že Alex šel na ten konkurz, takže jsme i víc spolu diskutovali kolem té práce, což jakoby do té doby nebylo, jo, takže možná..možná..ale myslím, že to bylo i tou televizí, že jsme se domluvili, že si třeba pustíme film, když Alex přišel do sauny. Ale to si myslím, že je i tak. Ale ono se to přetočí pokud je tam nějaký program, víkend a podobně. Tak toho prostoru tolik není a když on má tři směny, odpolední, noční jde do práce, takže tam jakoby je to ještě zkreslený asi tímhle.
- 24 I: Zpozorovala jsi nějakou změnu v chování kluků? Třeba že by byly divočejší?
- 25 J: Ten první víkend byl fakt jako hodně takovej, ale já jsem spíš teď přemýšlela proč jsme byli doma, že jsme nebyli nikde..ale jestli nahoře nebyl sníh nebo jsme museli být tady..Já prostě nevím proč jsme museli být tady, že jsme nebyli na horách nebo co se dělo. Že byli fakt jako, bylo to celkově takový náročnější, že jsme fakt i hráli hry, byli jsme venku, dělaly se úkoly, všechno se to tak jakoby dělalo, ale bylo to fakt takový i jako dlouhý. Možná i tím, že nebyl ten program. Možná jestli nebyli nachlazení nebo nevím co to bylo, ale to s tou nemocí třeba bývá. Tam jsme se i bavili, že když je nemoc, tak tam to fakt hodně kompenzuje telka nebo divídíčko, prostě, když mají zůstat trošku v klidu, tak tam je záruka, že fakt sednou na zadek a něco je upoutá, ikdyž čtení už taky, ale u toho ještě tak dlouho nevydrží a celej den nemáme prostor k nim sednou, takže tam ta tendence je veliká jako v tom.
- 26 I: A přišlo i na nějaký přemlouvání třeba z jejich strany?
- 27 J: Že by se pustila telka?
- 28 I: No(ano).
- 29 J: Ne, ne-e. Vůbec. Úplně já bych řekla, že to až tak nepocítili. Že řekli já není telka jo, hrk a už zase byli u něčeho jinýho. Měla jsem pocit, že to nebyl nějaký....
- 30 I: Čekala jsi, že to bude horší? Že to ponесou hůř?
- 31 J: Hmm(ne), já jsem se toho...ne, já jsem si nemyslela, že to bude nějak těžký. Mě to spíš překvapilo u mě, že to bylo tak jakoby...jo, v ten pátek jsem tam fakt našla momenty, kdy mi to úplně...v ten první pátek..jsem říkala jako je to zjištění a i ten stav můj, tak to..pro mě to bylo..ten předpoklad jsem u sebe měla jinej. A myslím, že jinak to bylo úplně v pohodě, že to fakt neřešili. Jako oni chtějí hrozně něco a během pěti minut jsou schopni dělat něco jinýho a vůbec jako je to nenapadne.
- 32 I: Mluvila jsi o tom s někým jiným? Třeba když jste to říkali těm prarodičům, mluvili jste o tom nějak? Že byste to někomu popisovali nebo vysvětlovali.
- 33 J: Já se přiznám, že jsem se o tom..jé...ne-e, padlo to na tom lyžáků, protože známá nějak taky říkala, že vezli nějaký dítě k XX a že říkali, že to mají televize teďka holky, tak říkala, že je to zajímavý a co, ale jinak jsme se asi nebavily. Tak ta zrovna říkala, že je to jako dobrý. A s našima jsme se bavili a ti si spíš tak jako dělali srandu z kluků, že to nějak nemůžou vydržet, ale že

bychom to nějak rozebírali, to ne.

- krátké přerušeni - rozhovor mimo téma

- 34 J: Jako mám pocit, že je to jako nasměrovalo k tomu, že to automatika k tomu přijít a zapnout, jo..ikdyž to tu si myslím nikdy jako vypěstovaný neměli, ale vidí to, protože v Paloníně(u prarodičů) to je kulisa. Tam to prostě hraje od rána do večera, furt jo, takže tam...jako to vidí, takže fakt to hodně držím a říkám ne a vybírat a vyberte si a říkala jsem i že chci abychom se naučili vybírat z programu, jo prostě jeden program a vyberte si kterej spíš, aby i to byla volba a podobně, ale protože si myslím, že oni tohle ještě neumí, tak proto je to až tak netrápilo. My jsme se ani nedívali do programu, takže je ani neštvalo co tam jako zrovna je.
- 35 I: Chyběl ti nějaký konkrétní pořad anebo jsi to spíš měla spojený s takovou tou pohadou.
- 36 J: I s tou situací. Co mi chybělo, tak jakoby Večerníček, ale to je pro děti. Pro mě třeba ty televizní noviny, ale protože je, ony jsou v čase, že já je nemám vždycky pravidelně, takže ani ne a spíš to byl fakt ten pátek, jako ta Všechnopárty, jako pro ten relax ten pátek jakoby nějak zazdít anebo zakončit ten týden, ale říkám, když pak jedeme někam pryč, tak mně to nechybí, ale..takže to spíš je i o té situaci.
- 37 I: Těšila ses, až to bude za váma?
- 38 J: To mně bylo asi jedno.
- 39 I: Takže jsi neodpočítávala dny jako kluci(cha)?
- 40 J: Ne-ne kluci pak už odpočítávali, no, ale..
- přerušeni - rozhovor mimo téma*
- 41 I: A po té době, když sis třeba zase sedla k televizi, užívala sis to víc? Bylo ti to vzácnější?
- 42 J: Tak to asi jo, to si myslím, že...nevím...jako teď tu neděli ty český filmy jo, ikdyž tam v osm byla nějaká hrozná blbost a já jsem víceméně čekala na tu půl desátou, ale žehlila jsem u toho a šlapala jsem u toho, takže jsem to tak nějak měla spojený s tím. No, nevím..jestli to pro mě bylo teďka jakoby.. vzácnější..možná jo.

Daniel (syn)

- 1 I: Tak jaký to bylo celá ta doba?
- 2 D: No, dobrý jako, ale musím říct, že jsme to trošku flákali.
- 3 I: Flákali?
- 4 D: V družině jsem se..a u babičky jsme se dívali na dévédé.
- 5 I: Ahaa. No a v družině jste sledovali co?
- 6 D: No vlastně takový..Disney Channel. Ale ne vždycky.
- 7 I: A to jste tam byli s bráchou v té družině?
- 8 D: To je vlastně rozdělený.
- 9 I: Protože on říkal, že taky v družině viděl Disney Channel, tak proto se ptám.
- 10 I: A doma jste se koukali?
- 11 D: No tak doma ne!
- 12 I: A snažili jste se mamku nebo tatku přemluvit, ať to zapne?
- 13 D: Ne (kývá hlavou)
- 14 I: A pro koho myslíš, že to bylo nejtěžší?
- 15 D: No, já nevím vůbec.
- 16 I: Nebo zkus říct jaký to bylo pro tebe..
- 17 D: No tak napůl dobrý a napůl ne.
- 18 I: A v čem dobrý?

- 19 D: No, tak že jsme mohli hrát Dostihy a vždycky každej skoro kecal ať můžem hrát dostihy.
- 20 I: Hmm, a v čem to nebylo dobrý?
- 21 D: V čem ne, to..protože já jsem to vlastně trošku nemohl vydržet.
- 22 I: A jak se to projevovalo?
- 23 D: No já ani nevím jak to poznávali oni, ale já..ani nevím..jak se to projevovalo..
- 24 I: No tak když jsi to nemohl vydržet, tak jak to vypadalo?
- 25 D: No tak jsem se párkrát zeptal jestli můžem jít.
- 26 I: A koho ses zeptal?
- 27 D: No, tak táty i mámy.
- 28 I: A co na to řekli?
- 29 D: Ne!
- 30 I: Řekli jasně, že ne?
- 31 I: No a tak jak ses cítil? Bylo to nepříjemný?
- 32 D: No....no....bylo.
- 33 I: A co jsi dělal místo sledování televize?
- 34 D: No tak někdy hráli počítač, někdy na mobilu.
- 35 I: A dělal jsi něco o hodně víc, než když ses mohl dívat na televizi?
- 36 D: Jo, něco jo. Hrál jsem si s legem
- 37 I: A přemýšlel jsi nad tím co asi v televizi běží?
- 38 D: Ne (kývá hlavou).
- 39 I: To tě nezajímalo?
- 49 D: Ne (kývá hlavou)
- 50 I: A který pořady ti nejvíc chyběly, na co ses těšil?
- 51 D: Scooby Doo, jestli tam nějaký byl vůbec, Kung fu panda. Nějaký bojový a kde není krev hlavně.
- 52 I: A kdy to bylo nejtěžší?
- 53 D: Kde?
- 54 I: Kdy to bylo nejtěžší?
- 55 D: Tak asi tady to udržet bez televize.
- 56 I: Myslíš, že by to tak šlo dělat pořád?
- 57 D: Hm(ne).
- 58 I: Jak to? Proč ne?
- 59 D: Nedovedu si to představit, ale možná bych to vydržel.
- 60 I: Ale to by tady asi nesměla být, že?
- 61 D: No, to by tady nesměla bejt.
- 62 I: A na co ses těšil nejvíc?
- 63 D: Na co? No právěže na ty Dostihy a hraní s legem.
- 64 I: A odpočítával jsi dny, kdy už to skončí?
- 65 D: No jo, na kalendáři.
- 66 I: A připadala ti dlouhá ta doba?
- 67 D: Ne!
- 68 I: Jo? Uteklo to?
- 69 D: Byla to celkem dlouhá doba, ale uteklo to jako voda.
- 70 I: Byl bys ochotnej to zkusit ještě jednou?
- 71 D: No joo. Kdybych to mohl zkusit, tak jo.
- 72 I: Povídal sis o tom s někým ve škole?
- 73 D: Hm (ne).
- 74 I: A stalo se že by se tě někdo zeptal jestli jsi viděl nějaký pořad?
- 75 D: Ne, maximálně na Simpsonovi se ptali.
- 76 I: Jo? Ptali se? A co jsi na to odpověděl?

- 77 D: No, já jsem jenom poslouchal.
78 I: Takže se neptali přímo Tebe?
79 D: Ne.
80 I: A vadilo ti, že nevíš o čem mluví? Sleduješ Simpsonovi nebo ne?
81 D: Právěže ne.
82 I: Měl jsi chuť si tu televizi zapnout? Třeba když tu nebyl nikdo kdo by ti to mohl zakázat?
83 D: No, trochu jo.
84 I: A jak ses s tím vypořádal?
85 D: No, tak musel jsem dělat úkoly za prvé a za druhé jsem musel poslechnout rodiče, že nesmím.
86 I: A vždycky tady byl někdo doma nebo jsi tady byl i sám?
87 D: Někdy jsem byl i sám.
88 I: No a tak jak jsi to dělala, když jsi tady byl sám a nikdo na tebe nedohlížel, když tady nikdo nebyl?
89 D: Dělal jsem si úkoly anebo jsem si hrál s legem.
90 I: A setkal ses ještě někde jinde než v družině s televizí?
91 D: Tak u babičky a potom už nevím.
92 I: Jakej myslíš, že by byl život, kdybyste tu televizi neměli?
93 D: To si nedovedu představit.
94 I: Chtěl bys to zkusit třeba na měsíc? Že by nebyla?
95 D: Tak to teda ne!
96 I: Byla to pro tebe velká změna?
97 D: Ne, vůbec ne.
98 I: No a jakej by v tom byl rozdíl kdyby tady na měsíc nebyla, když tady nebyla tři týdny?
99 D: No, tak ty tři a půl týdne bych klidně vydržel.
100 I: A měsíc už ne?
101 D: Tak tři a půl týdne je vlastně měsíc.
102 I: No právě..Takže bys to vydržel?
103 D: Joo. Nebo čtyři a půl bych možná vydržel.
104 I: Tak kolik bys ještě vydržel a kolik už ne?
105 D: Tak asi čtyři týdny bych vydržel a víc už ne.
106 I: Na co ses těšil až to skončí?
107 D: No tak, že se už můžu dívat potom.
108 I: A na nějaký pořady?
109 D: No tak na školku, na Kouzelnou školku a tak dále.
110 I: Byl jsi rád, že jste to vyzkoušeli? Že jste se toho zúčastnili?
111 D: Jo.
112 I: A dokážeš říct proč?
113 D: Hm (ne)
114 I: Zkus se zamyslet. Klidně si na chvíli popřemýšlej proč jsi byl rád...
115 D: Já vůbec nevím.
116 I: Tak se tě zeptám ještě jednou. Byl jsi rád, že jste to zkusili?
117 D: No, napůl jo a napůl ne.
118 I: A proč jo?
119 D: Proč jo. Tak protože jsem si mohl hrát s legem a protože jsem měl na něco jinýho čas.
120 I: A měl jsi pocit, že ti něco utíká?
121 D: Ne, ani ne.
122 I: Takže všechno to běželo dál jako normálně?
123 I: A u babičky jste jim vysvětlovali, že se něčeho takového účastníte? A

- pamatuješ si jak na to reagovali?
124 D: Hm (kýve hlavou), ne. Já vůbec nevím.
125 I: A jaký to bylo pro rodiče?
126 D: Já nevím.
127 I: A nejtěžší to bylo pro Tebe?
128 D: Já nevím vůbec.
129 I: Ale třeba víš jaký to bylo pro bráchu, ne? Bavili jste se spolu o tom?
130 D: Ne!
131 I: Takže víc sis hrál s legem, hráli jste Dostihy a ještě něco?
132 D: Ještě jsme hráli Malou čarodějku, Křemílek a Vochomůrka a pak už nevím.

Petr (syn)

- 1 I: Tak jaký to bylo?
2 P: Dobrý.
3 I: Vydržel jsi se nedívat?
4 P: Jo, vydržel.
5 I: Celý tři týdny?
6 P: Joo.
7 I: A co ti chybělo nejmíc?
8 P: Pohádky.
9 I: A jaký? Něco co sleduješ pravidelně?
10 P: Hm(ano)
11 I: Tak pověz co?
12 P: Večerníček.
13 I: Večerníček? A ještě něco?
14 P: Kouzelná školka.
15 I: Pamatuješ si ještě jaký to bylo ty tři týdny? Vzpomeneš si na to?
16 P: Ne.
17 I: Tys to zapomněl? Ale na něco si vzpomenem, že jo, když se za myslíme.
18 I: Tak když jste se na telku dívali, tak jste u ní trávili nějakou čas a teď když tady nebyla, tak co jste dělali místo toho?
19 P: Někdy hráli dostihy.
20 I: A co ještě?
21 P: Ještě na počítači?
22 I: A hráli jste víc na počítači?
23 P: Jo.
24 I: O hodně?
25 P: Hm(ano).
26 I: Ty i brácha máte nějak vyhrazenou čas, kdy můžete být na počítači, tak o kolik to bylo delší nebo jak jste se střídali?
27 P: Stejnou čas.
28 I: Stejnou čas? Tak to bylo nebo nebylo víc?
29 P: Víc to nebylo?
30 I: A tak co jste dělali potom, když jste nekoukali na telku?
31 P: To nevím.. Hráli třeba nějakou hru a potom už si nepamatuju.
32 I: A pro koho to bylo nejtěžší?
33 P: Asi pro tátu.
34 I: A co s tím dělal? Když to pro něj bylo tak těžký?
35 P: Nevím.
36 I: Jak se s tím vyrovnal?

- 37 P: Nevím.
- 38 I: Tak proč si myslíš, že to pro něj bylo nejtěžší?
- 39 P: Nemohl se dívat na zprávy.
- 40 I: Tak se díval na internetu?
- 41 O: (přikyvuje)
- 42 I: Pouštěl si tam zprávy nebo co si tam pouštěl?
- 43 P: Zprávy.
- 44 I: A umíš si představit, že by to tak bylo pořád?
- 45 P: (kýve hlavou-ne)
- 46 I: Nechtěl bys to? Zkus se zamyslet proč ne?
- 47 P: Nevím..
- 48 I: Zkus se zamyslet a odpovědět proč bys to nechtěl..Co by ti chybělo?
- 49 P: Hlavně ten Večerníček.
- 50 I: A vymyslel sis nějaký jiný hry nebo něco co běžně neděláš?
- 51 P: Jo.
- 52 I: A jaký?
- 53 P: Malá čarodějka.
- 54 I: A co je to za hru.
- 55 P: Tam pohybuješ s figurkama a kouzlíš. Že tam potřebuješ ty kouzla.
- 56 I: To je na počítači?
- 57 P: Hm(ne)
- 58 I: A co je to za hru nebo jak se to hraje?
- 59 P: Ruční. Tam házíš i kostkou
- 60 I: Aha, tak to je desková hra?
- 61 P: Hm(ano)
- 62 I: Aha, tak to jsi taky hrál, jo?
- 63 I: A s kým jsi hrál?
- 64 P: S tátou a s bráchou?
- 65 I: No já když jsem přemýšlela, že bych měla být tak dlouho bez televize, tak nevím jestli bych to vydržela. Vy jste to fakt vydrželi? Ani jednou jste ji nezapli?
- 66 P: (kýve hlavou-ne)
- 67 I: Měl jsi chuť ji zapnout?
- 68 P: (přikyvuje-ano)
- 69 I: Jo? A co jsi proti tomu dělal? Jak ses zabavil?
- 70 P: Já nevím.
- 71 I: A setkal ses někde jinde s televizí během té doby? Třeba ve škole?
- 72 P: V družině.
- 73 I: V družině? A tam jste se koukali? A na co jste se dívali?
- 74 P: Na Disney Channel
- 75 I: A co třeba u babičky nebo ještě jinde?
- 76 P: Tam jsme se dívali na pohádky.
- 77 I: V televizi?
- 78 P: (přikyvuje)
- 79 I: No vidíš..to mi normálně řekni.
- 80 I: Takže v družině a u babičky.
- 81 I: A na co jste koukali u babičky?
- 82 P: Na pohádky.
- 83 I: A umíš si představit, že byste ji tady neměli?
- 84 P: (kýve hlavou - ne)
- 85 I: Musíš říct ne, ať to tam jde slyšet (smích)
- 86 I: Přemlouvali jste třeba tatku až ji zapne?
- 87 P: (přikyvuje - ano)

- 88 I: A co on na to?
89 P: Ne.
90 I: Že ne?
91 P: Ne.
92 I: A ani nezaváhal? Že si ji pustíte?
93 P: Ne.
94 I: A co třeba rádio poslouchali jste?
95 P: Jo.
96 I: A dývídíčko?
97 P: Jo.
98 I: Tady doma?
99 P: Jo.
100 I: A co jste měli na dývídíčkách?
101 P: (krčí rameny)
102 I: To máš takovou špatnou paměť? (cha)
103 I: Byla to pro tebe velká změna?
104 P: Jo.
105 I: A v čem?
106 P: Doma to bylo nejhorší.
107 I: A včem to bylo doma nejhorší?
108 P: Jsme moc nepouštěli ty dývídíčka doma.
109 I: A u babiček víc?
110 P: (přikyvuje)
111 I: A jaktože tam jo a tady ne?
112 P: Nevím.
113 I: A tak ses těšil až to bude všechno zase jako dřív?
114 P: Joo.
115 I: A na co nejvíc?
116 P: Na Večerníček.
117 I: A přemýšlel jsi nad tím co zrovna v té telce asi běží?
118 P: Hm(ano).
119 I: A co kdybych navrhla, že ty tři týdny ještě jednou zopakujeme?
120 P: Néééé.
121 I: Nechceš? Nevydržel bys to?
122 P: Hmm, ne.
123 I: Takže je tak nepostradatelná. A víš proč?
124 P: Ne!
125 I: Jenom prostě je.
126 I: Říkal jsi někomu o tom, že se nedíváte na telku?
127 P: Ne.
128 I: Nemluvil jsi o tom s nikým?
129 P: Ne.
130 I: Ani se tě nikdo z kamarádů neptal, jestli jsi viděl něco v televizi?
131 P: Ne, neptal.
132 I: Ale třeba u babičky jste to řekli, že? A ta na to jak reagovala?
133 P: Jo, řekli, ale nevím.
134 I: A byl jsi rád, že jste je vyzkoušeli...nebo...
135 P: Jo.
136 I: A co se ti na tom líbilo?
137 P: že jsme mohli hrát ty dostihy.
138 I: Trávili jste víc času dohromady?
139 P: Ne.

- 140 I: A jsou zábavnější dostihy nebo televize?
141 P: Dostihy.
142 I: A kdy to bylo nejhorší? Ze začátku nebo až ke konci?
143 P: Ze začátku. Já už jsem pak nevnímал ten konec.
144 I: Takže sis musel zvyknout a pak ke konci už ses těšil?
145 P: Hm(ano)

- **Rodina Jandových**

Lukáš (otec)

- 1 I: Tak jak byste to shrnul, jaký to pro vás bylo? Třeba nejdřív pro vás samostatně a pak pro rodinu.
- 2 L: Tak já myslím, že jsem měl okamžiky, kdy jsem měl pocit, že mi ta televize docela chybí. Oproti těm původním předpokladům, kdy jsem si říkal, že to bude docela v klidu a v pohodě. Ale, ono se totiž zrovna stalo to, že jak chodíme na ten tenis s Matějem, tak bylo mistrovství Austrálie. A na tréninku vždycky trenér: "Jaktože se nedíváte, to je povinný prostě" (smích), takže ... to vždycky tak v hlavě šrotovalo, že teďka hraje někdo na koho bysme se třeba normálně dívali. A taky člověk, když hledá náplň volného času, tak někdy ta televize tam jako docela automaticky padne a možná jsem si na tom vyzkoušel, že když prostě chci využít ten volnej čas, tak ta televize mi tam jako naskakuje úplně sama, protože jsme na ni zvyklí nějakým způsobem, ne možná ve velké míře, ale jsme přece jenom a říkal jsem si nemůžu na televizi...prostě vědomě jsem to musel si řídit. Prostě nemůžu na televizi a musím hledat nějakou alternativu.
- 3 I: Jasně..A co byly ty alternativy třeba? Ve vašem případě.
- 4 L: V mém případě? Když jsem byl doma, tak jsme prostě něco hráli s dětma. My stejně ten čas, kterej máme na tu televizi, tak je v podstatě stejnej. Někdy večer chvilku, teďka třeba na sportovní zprávy se koukáme nebo něco takovýho, když je chvilku čas, takže nebo přes ten den, když byl někdy ten tenis o víkendu, tak jsme si řekli nebudeme se dívat, budem hrát žolíky třeba. Takže jsme hráli nějaký karty, hráli jsme dostihy..prostě nějakou společnou aktivitu s těma dětma a to bych řekl, že bylo asi nejčastější.
- 5 L: Pak docela pomohlo, že děti začaly číst o Vánocích..toho Harryho Pottera, takže hodně toho četla tráví teď tím čtením.
- 6 I: Je možný říct, že jste trávili víc času dohromady?
- 7 L: Já myslím, že jo. Určitě. Určitě jo.
- 8 I: Jak to z vašeho pohledu nesly děti? Jak to zvládaly?
- 9 L: Hmm, já si myslím, že docela dobře, protože si uvědomovaly, že na tu televizi se nemůžou koukat a myslím si, že v důsledku nás to ušetřilo takovejch situací, kdy se děti rozseděj u té televize, kdy tam sedí hodinku a rozsedí se u té televize a pak už je jako rodiče tlačíme jako pojdte to vypnout a oni né ještě deset minut a teďka takový ty konfliktní situace jako prostě už se tady hodinu válíte, tak to vypněte okamžitě....nic...za třicet vteřin říkal jsem, že to máte vypnout..zas nic. A teď vznikají ty konfliktní situace, tak to jsme si ušetřili, to tam prostě nebylo, všichni věděli, že ta televize není, že se nebude zapínat.
- 10 I: Nezkoušeli třeba přemlouvav?
- 11 L: Ne asi ne. Nebo nemám nějak pocit, že by přemlouvali. Zvládali to úplně dobře.
- 12 I: Napadá vás pro koho to bylo nejtěžší? Že by tady byla osoba pro kterou to

- bylo těžší než pro ostatní?
- 13 J: Jo, tak to jsem vůbec neřešil a myslím si, že možná to bylo těžší jakoby pro nás pro rodiče, protože přece jenom občas ta televize jakoby nahrazuje ty rodiče, takže když něco hoří úplně v domácnosti nebo v práci, tak občas člověk nad tím mávne rukou, půl hodiny nechá děti na televii a vyřídí si tam maily, který prostě hořej z práce anebo něco zařídí doma a vím, že ty děti tam prostě půl hodiny seděj. Pak se k nim vrátím, pak vzniká ta konfliktní situace a když se potom překoná, tak už to zase funguje. Ale oni takhle věděli, že nemůžou, takže docela aktivně nás nutily, bych řekl dělat věci, který chtějí oni. To znamená nějakou tu hru nebo něco si zahrát.
- 14 I: Takže pro vás to bylo náročnější než za běžného chodu s televizi?
- 15 L: Já bych řekl, že o trošku jo. O trošku jo, jo. Že tam jsou ty situace, kdy se nemůžu spolehnout na to, že v uvozovkách pustím tu televizi na chvilku a nechám je jakoby u té televizi a pořeším tu nějaký problém nebo co pořešit potřebuju. A musel jsem to prostě nahradit. Ikdyž..oni hodně..hodně se pořešilo tím čtením. Oni prostě o víkendu prostě na hodinu zalehli, aktivně si o to řekli "my chceme hodinu prostě si číst, chceme odpočinek" a zůstalo jim to do teďka. Třeba teďka o víkendu taky, jo, takže když jsme doma a je na to ten prostor, když nelítáme po horách, tak oni si o to třeba řeknou.
- 16 I: A vnímáte to jako pozitivní dopad?
- 17 L: No, to určitě. Nevím jestli je to vliv zrovna toho, toho třítydenního období, ale posun je hlavně v tom, že ony začaly intenzivně číst toho Harryho. A to tak, že teď o víkendu jsme byli pro třetí díl a už čtou třetí díl. Takže to je takový jako dobrý pro nás.
- 18 I: To mi právě Nina říkala, že přečetla tři knížky. Tak to říkám..tři knížky za takovou dobu, to je teda dobrá.
- 19 L: Takže oni jako se teď pustili do toho čtení, tak si myslím, že je to hodně ovlivněný..celá ta situace kolem, jo.
- 20 I: Že se to tak spojilo, že zrovna začalo to období.
- 21 L: Přesně tak.
- 22 I: No a u vás konkrétně je něco co jste dělal víc než běžně děláte? Že byste se věnoval nějaké činnosti, které jste se předtím nevěnoval?
- 23 L: Ne, ne ne. Ne, ne ne. Víc jsme ten čas jakoby trávili s tou hrou s těma dětma. Ale když si vezmu ty tři týdny, tak v tom byly myslím..jeden víkend nějaký hory, jeden víkend jsme myslím byli doma a pak ten první víkend to jsme furt něco hráli. To bylo takovýto nadšení prostě, že jsme furt něco hráli, všechno jsme odložili a hráli jsme s dětma.
- 24 I: Byly tam nějaký fáze, že by to bylo ze začátku těžší a pak lehčí nebo naopak?
- 25 L: Já nevím. Neměl jsem ten pocit. Spíš jsme si prostě řekli takovýto. Něco dávají v telce, aha, ale nemůžem. Jen jsme si to normálně řekli a neměl jsem pocit, že bysme s tím museli nějak zásadně bojovat, jo. Ten první víkend mám pocit, že jsme navštívili Janču(sestru), takže jsme diskutovali o tom co jako můžem co nemůžem, jestli vůbec nemůžem nebo kdyby někdo onemocněl. Tak jsme tak trošku probírali ty varianty, ale připadlo mi to jako docela v pohodě.
- 26 I: Neměl jste pokušení si tu telku na chvíli zapnout?
- 27 L: No, samozřejmě měl, ale kromě jednoho dne, kdy jsem byl v Praze na dvoudenní služebce a spal jsem na hotelu sám..
- 28 I: A byla tam televize..
- 29 L: No, samozřejmě. A zrovna tam byl ten tenis, tak to jsem se teda na něj koukal. Ale protože jsem měl všeho plný brejle. Jako práce a tak a říkám já

prostě na to kašlu a koukal jsem se asi do jedné do noci na ten tenis, protože to bylo časově posunutý v té Austrálii, takže to hráli hlavně v noci a...takže to jsem se koukal.

30 I: A ještě někde jinde jste se setkal s televizí během té doby?

31 L: Hmm, no určitě jsme byli někde na návštěvách. Vlastně u té Janči televize nebyla, tam byl akorát počítač, tam kluci koukali na nějaký záznam z televize nějakýho koncertu. Teď si nepamatuju co to bylo..známá kapela..populární naše..to není podstatný. To si vzpomenu. Tak to tam měli puštěný spíš na zvuk, ale u toho běželo i video, tak děcka na to koukali a my jsme na ten jeden klip taky koukli, ale jinak jsme kecali a normálně to fungovalo. Pak určitě jsme potkali televizi na horách, na chatě, protože tam jsme byli s našima, takže tam byla telka. No mám pocit, že jsme jedno odpoledne byli na návštěvě u rodičů od manželky, tak tam taky chvilku běžela telka, ale nebylo to nějak dlouhý pokud si vzpomínám. Bylo to tak nějak v pohodě. Tak do toho jsme nějak dramaticky nezasahovali, že by se to muselo vypnout.

32 I: Jasně. Je pro vás představitelný, že by to takhle bylo pořád

33 L: Je asi. Protože ty informace, který já potřebuju si seženu jinde, jo. Je pravda, že to co mně osobně chybí, je pustit si večer zprávy v těch sedm, ale teď jsem na tom stejně tak, že to stejně provozně nestíhám, jo. Nejde to a docela nám to..aspoň co se bavíme s manželkou..docela nám to chybí, ale to prostě kompenzuju, nebo já osobně to kompenzuju internetem a nějakýma zprávama, který mi chodí v rámci práce.

34 I: No a ten sport byste oželel? To by vám nechybělo?

35 L: No, to by mi asi docela chybělo, no. To by mi docela chybělo, ale já myslím, že bych to...no nevím. No, to by bylo asi těžký. To asi jo no.

36 I: Ale ono se to asi taky dá najít na internetu.

37 L: Jo, dá. No, určitě, určitě. Ale třeba teďka jak běží mistrovství světa v lyžování a my jsme lyžaři vášniví a neviděl jsem nic ještě, jo. Neviděl jsem nic a taky třeba to jenom slyším v rádiu. Třeba dneska, když jedu autem a taky jako s tím dokážu žít. Nejhorší je to asi o těch víkendech, když jsme teda doma, kdy nejedeme na ty hory, tak na těch horách ji ani nevidíme. Takže je to spíš o tom donutit se vyplnit si ten čas něčím aktivnějším než sledováním té televize. Ikdyž já si myslím, že když se člověk fakt kouká na něco co mu dává nějaký informace, tak si myslím, že to není až tak špatný.

38 I: Jasně, určitě. A co třeba po večerech, když děti šly spát, tak jak jste trávili ten čas?

39 L: Jako za prvé oni chodí spát mezi půl desátou a desátou v tuhle chvíli a pořád čtou a pořád ještě vyžaduju nějakou tu interakci před tím spaním, takže stejně člověk se nemůže zavřít někde bokem a pustit si televizi ani teďka, takže oni si třeba čtou, my dořešíme s manželkou ty resty doma... minulý týden to vypadalo tak, že vlastně manželka si přivezla každý den z práce nějakou práci, takže večer o půl deváté zasedla na hodinku, na hodinku a půl a pak stejně se přesunula rovnou do postele a tím to skončilo, no já jsem se postaral o děti a tam to skončilo tak, že buďto jsem usnul s nima anebo..jsem pak vstal, šel jsem ještě něco dodělat a maximálně jsem si pustil na chvilku internet, jo. Ale my jsme vlastně končili ten víkend tím, že jsme byli v Rakousku na lyžích, takže já jsem jako předtím intenzivně sledoval předpovědi počasí a takový věci, takže jsem každej den tak hodku strávil na internetu, večer jakoby až děcka zalehly kolem té desáté. Proklikat jaký jsou předpovědi a jak to vypadá v nějakým středisku a..a tak. Takže to jsem jako hmm..ten čas, to bych trávil stejně před tou dovolenou. My jezdíme víceméně na vlastní triko prostě a to nějakou tu přípravu, to si stejně dělám sám, takže

- stejně bych ten čas tam asi trávil.
- 40 I: Debatovali jste mezi sebou jaký to pro vás je nebo jste to vůbec neřešili?
- 41 L: Ne, já si neuvědomuju, že bysme to nějak řešili, ne.
- 42 I: Takže to byla taková prostě situace, která nastala a podle toho se jelo.
- 43 L: No, no, no. Nemám pocit, že bysme to nějak probírali, ani si neuvědomuju, že by třeba žena s dětma o tom mluvila.
- 44 I: Spozorovali jste třeba nějakou změnu v chování dětí? Že by třeba byli divočejší nebo že byste zaznamenali něco takovýho..
- 45 L: Hmm, ne-e, ne-e, ne-e. Já teda jsem nic moc nepozoroval. Jediný co jsem pozitivně vnímal bylo, že jsme nemusejí řešit ty situace, takový ty krizovky jako zvedni se už od té televize a podobně.
- 46 I: Takže myslíte, že tím děti netrpěly?
- 47 L: Ne. Myslím si, že ne. Určitě ne. Myslím, že tím netrpěly. Rozhodně nijak viditelně.
- 48 I: Já myslím, že i podle toho co říkali, tak že to berou prostě tak jak to je a hotovo.
- 48 L: Úplně tak mi to připadlo jo. Ted'ka nemůžem se koukat na televizi a je to.
- 49 I: Probírali jste to s někým jiným? Třeba, že byste to popisoval někomu co se u vás doma děje nebo že se nedíváte na televizi?
- 50 L: Ne, ne. Akorát s tou Jančou jsme se o tom bavili ze začátku, ty situace nějaký, který by mohly nastat, tak jsme se o tom bavili s trenérem a ještě s nějakýma rodičema, většinou chodíme tatínci s těma dětma.
- 51 I: A jak na to reagovali?
- 52 L: No nijak, že jsme si to blbě naplánovali, že když je zrovna Australian open, tak je to blbý zrovna.
- 53 I: Vy jste to netušil dopředu?
- 54 L: Ne, já jsem to vůbec netušil. Ne, vůbec. Jsem to nijak neplánoval, prostě, že jo říkám ono to sice je, ale tak to prostě přežijem.
- 55 I: Nebyla to taková tragédie pro vás?
- 56 L: Ne, vůbec.
- 57 I: Právě jak jsme se bavili před tím, tak jste říkal, no kdyby tam byli nějaký sportovní závody nebo něco, tak že by to bylo horší..
- 58 L: No jako jasně, je to horší, člověka to asi víc napadne v hlavě. Víc by mě to napadalo v hlavě, víc bych měl..víc bych si možná říkal hraje třeba Berdych nebo něco, mohli jsme se se synem dívat. Nebo něco takovýho, ale to by mě asi napadalo víc, ale to je.. Napadlo by mě to, to bych si řekl nemůžu, dobře mně tak, prostě padlo to do toho, ale život jde dál, že?
- 59 I: Projížděl jste si třeba program?
- 60 L: Já vůbec. Vůbec si to neuvědomuju.
- 61 I: Takže vám teda chyběly hlavně ty zprávy, říkáte.
- 62 L: No, ty mi chybí jako dlouhodobě prostě, v tom režimu to jako nedáváme ty zprávy, ty mi chybí dlouhodobě a to mám jako nejčastější nutkání, jak prostě sedmá hodina, tak teď si říkám aha, tak teď by byly zprávy.
- 63 I: Těšil jste se na to až bude po tom?
- 64 L: Ne, mně to bylo jedno. Úplně jako v pohodě.
- 65 I: Takže kdyby ta doba byla delší, tak myslíte, že vám to problém neudělá.
- 66 L: Hm(ne), myslím si, že by nám to problém, ani mně osobně by to problém nedělalo. Nedokážu říct co by to dělalo třeba půl roku, jo. Ale kdyby to třeba byl dvojnásobek nebo dva měsíce, tak mi to teď přijde úplně v pohodě. Ted' v tuto chvíli.
- 67 I: Takže to nebyl mimořádný stav pro vás?
- 68 L: Ne, ne, nebyl. Říkám jenom v některých těch situacích, kdy člověk zneužije

- tu televize jakoby pro to hlídání dětí, ale to zas si myslím, že u nás není tak dramatický.
- 69 I: A co takový to pasivní sledování, kdy člověk vypne a nemusí nic řešit a prostě se dívá. To vás nechybělo?
- 70 L: To já řeším občas, když jedu na služebku a vracím se třeba v deset, v jedenáct, mám v sobě tři kafe a ještě abych dojel, tak Redbull, tak přijedu domů a tu noc mám prostě úplně vykulený oči, takže nemůžu usnout, tak to jako řeším. Ale zrovna shodou okolností to myslím nenastalo. To si nepamatuju. Byl jsem na té dvoudenní služebce jedné, tak tam jsem se koukal teda jako, že jsem toho měl plný brejle, tak to jo, ale takhle když nejezdím někam daleko nebo nejsem třeba dva, tři dny v kuse pryč a pak se vracím v noci, tak mě to nějak nebere, nemusím. Jdu s těma dětma jakoby uložím je, třeba, občas si k nim ještě zalehnu třeba dvakrát, třikrát týdně, oni to teda ještě vyžadují hlavně Marťa a prostě tam zatuhnu, hotovo(smích), tam zatuhnu a pak už nic, pak už se akorát přemístím, že a je to. Takže to prostě nevidím to jako problém. Otázka je co by to dělalo třeba po třech, čtyřech měsících. To by bylo zajímavý možný.
- 71 I: To akorát nevím kdo by do tohoto šel. Myslím si, že to by bylo už horší.
- 72 L: No, podle mě je to víc o té disciplíně a víc o tom najít si ten náplň..tu náplň a říct si prostě jako jasně tak ale hmm...vlastně ten čas, kterej bych strávil sezením, musím vyplnit nějak jinak.
- 73 I: Takže to bylo aktivnější trávení volného času?
- 74 L: No, v našem případě to bylo aktivnější o to, že jsme ten čas strávili s dětma nějakou aktivní hrou, jo. Jinak si myslím, že ten režim byl úplně stejnej. Prostě šel jsem jednou nebo dvakrát týdně na tenis, jako já hrát, pak s Marťou x-krát na ty tréninky, případně si s ním ještě pinknout a to je jako skoro každý den, takže to je skoro furt něco, no..Jako já si myslím, že ten režim byl v podstatě stejnej kromě fakt nějakých já nevím hmm..zvyklostí ve smyslu v pátek večer v osm je příroda(Zázračná planeta), tak se prostě budem koukat. No, tak jsme se nekoukali, děti to vyplnili aktivním čtením a my buď s nima čtením anebo nějakým prostě co bylo potřeba.
- 75 I: Takže nebylo kolem toho nějaký, že by byly velký vlny kolem toho. Nekomentovalo se to nijak?
- 76 L: Ne to vůbec jsem to nevnímal nijak intenzivně. Pokud to něco bylo, tak se to prostě konstatovalo a končilo. Vůbec se nevybavuju tyhle ty situace, možná manželka si to pamatuje víc, ale ani ve vztahu k dětem si to vůbec nepamatuju. Neuvědomuju. To znamená, nebylo to nic intenzivního.
- 77 I: Jasně.

Dita (matka)

- 1 I: Tak jak byste to shrnula? Jaký to pro vás bylo? Pro vás osobně a i celkově pro rodinu?
- 2 D: Hmm..pro mě osobně si myslím, že se nic moc nezměnilo, protože já jsem té televizi nikdy jako nevěnovala nějaký prostor podstatnej, takže já si myslím, že mně to spíš dalo to, že jsem nemusela řešit, to jak dlouho se ještě děti můžou dívat a když už se mají zvednou od té televize, vypnout ji a jít si třeba dělat ty úkoly nebo ty večerní povinnosti.
- 3 I: Bylo to pro vás v něčem náročnější?
- 4 D: Ne. Ne-e. Je to možná daný i tím, že když jsme začínali, tak jsem si říkala, abychom ten čas, kterej děti třeba tráví u té televize něčím vyplnili,

- takže bude potřeba třeba já nevím sednout, hrát karty, hrát nějaký hry. Jenže oni dostali k Vánocům knížky Harryho Pottera a oni se do toho šíleně zažrali, takže pro ně nebyl problém fakt vyplnit ten čas s tou knížkou, no.
- 5 I: Myslela jste během té doby na něco co vám chybí nebo na co byste se podívala anebo co vám třeba uniká?
- 6 D: Ani jsem tak na to nemyslela, spíš byla jedna taková příležitost, kdy jsem fakt šla na internet, protože jsem konkrétně šla za pořadem, kterej jsem chtěla vidět, no a vzniklo to tak, že jsem byla s kolegou na nějakým semináři a po semináři večer jsme šli na pivo a v té hospodě hrála televize. Hrála teda tak, že byl zaplej obraz, ale zvuk tam zaplej nebyl. Byla tam jenom prostě hudba hrála. No, nicméně ten obraz tam běžel a teď ten kolega mi říká: "za chvíli budu v televizi", tak jsme se o tom začali bavit a on se tam prostě vyjadřoval jako právník k nějaké své kauze, tam podával nějaký rozhovor a svoje stanovisko a protože mě to zajímalo, tak jsem šla na internet a v archivu pořadu jsem si za dva nebo za tři dny, až jsem se vrátila z toho semináře, tak jsem si to vyloženě cíleně našla a na ten pořad jsem se podívala. Takže to byla jediná taková prostě příležitost, kdy jsem tu televizi formou internetu využila.
- 7 I: A setkala jste se s televizí ještě někde jinde během té doby?
- 8 D: Jo, jo. Myslím, že tomu se člověk nevyhne. Hmm, byli jsme na chatě, na horách vlastně s tchýní a tchánem a oni vyloženě..my jsme teda říkali my jsme bez televize a oni: "ale my se chceme podívat" já nevím na zprávy nebo co to tam bylo a prostě se to zaplo a běželo.
- 9 I: Jasně. A jaký to bylo z vašeho pohledu pro děti? Jak to snášely?
- 10 D: Hm, ze začátku nastoupilo hodně to, že si zapínali počítač, takový jako kdyby..jim něco chybělo kromě té televize, tak to nahrazovali tím počítačem. No ale tím jak četli ty knížky, tak od toho velice rychle upustily a braly to jako fakt, že se tři týdny nedíváme na televizi, nikdo z rodiny, tak ani jako že by se toho nějak dožadovaly jako "mami zapnem to a porušíme to", to ne.
- 11 I: Nenapadlo je to?
- 12 D: Nenapadlo a spíš jenom konstatovaly, že se těší až to skončí a že si tu televizi zase zapnou.
- 13 I: A víc už jste to v rodině nerozebírali nebo neprobírali jste kdo, co a tak?
- 14 D: Hm(ne), protože my jsme s manželem docela hodně vytížení, takže hmm, v podstatě toho času ani moc není. Spíš jenom, že s téma dětma se na to narazilo, že prohodily, že se těší, až bude ta televize a nevzpomínám si, že by vyloženě jak tady, když jsme měli ty rozhovory první, ty úvodní, tak říkali, že jim bude chybět Shrek nebo co to bylo. Tak to Marťa teda říkal, že to pro něj bude těžký vydržet bez Zázraků přírody. Ty přírodní pořady, on to má rád, no a v podstatě jako nedožadovali se toho ani jeden.
- krátké přerušení - osobní rozhovor netýkající se tématu.*
- 15 I: Napadá vás pro koho to bylo nejtěžší?
- 16 D: Myslím si, že Matějovi hodně chyběly ty jeho oblíbený pořady, on je jako, že má rád to svoje zaběhnutý, že prostě ty pátky měl tak jako zaběhnutý, že prostě v osm sedl k přírodě a tak. Takže to si myslím, že, ikdyž o tom třeba nemluvil, tak že mu to docela chybělo. Nebo nemluvil, on třeba jenom prohodil "jé dneska je pátek, dneska se nebudu dívat na přírodu", no, ale myslím, že on je taková povaha, že má fakt rád ty svoje jako stereotypy a...a jinak Nina, to je taková televizní divačka, jak jsem říkala, která může sedět a koukat na cokoli, ale zase když má ten náhradní program, tak...
- 17 I: Říkala mi právě, že hodně četla, že to jako nějak neřešili.
- 18 D: No, prostě to vzali jako fakt a...

- 19 I: Asi fakt čím je člověk starší, tak je takovej zatuhlejší a na takový změny se hůř přizpůsobuje, že ty děti jsou fakt takový tvárný.
- 20 D: No, určitě. Určitě je to, že co jim člověk jakoby nastaví, tak to respektují, no.
- 21 I: Nevyžadovalo to u vás větší aktivitu v tom jak jste se dětem musela věnovat? Že najednou neměly ten čas tak vyplněnej, že by najednou jako jste měla pocit, že musíte nastoupit a nějak tam začít fungovat?
- 22 D: Hm(ne).
- 23 I: Takže to bylo úplně stejný pro vás?
- 24 D: Úplně stejný ne, ale abych musela nějak...spíš...spíš to bylo daný..já nevím jak bych to řekla, no.. Ale úplně stejný to nebylo, protože zase se vracím k tomu víkendů, kdy ty děti jsou v podstatě zvyklý v tu sobotu, neděli si tak nějak ty pohádky ráno zapnout a jenom když já zavelím, dnes je beztelevizní sobota, tak se nedívaly, protože bylo potřeba něco dělat nebo protože byl nějaký program. Takže tady s tím jsem byla nastavená na ty tři týdny, že jsem je v podstatě hned od rána zaměstnávala čímkoliv. Jeli se mnou nakoupit, Marťa měl v sobotu ráno trénink, takže se chystal na trénink, hmm myslím si, že pozitivní a dobrý bylo to, že oni v tu sobotu nebo neděli, když si zapli ty pohádky, tak u toho i snídali, no a takhle ty společný snídaně, když jsme si fakt všichni sedli k tomu stolu a třeba jsme si povídali. Tak to bylo hrozně fajn, což si myslím, že prostě schází, když pak děti koukají na televizi a baští u toho ten rohlík a já tam někde v poklusu sním taky rohlík..no.
- 25 I: Takže se tam našlo i to, že jste trávili víc času pohromadě.
- 26 D: Určitě.
- 27 I: Takže to se dá říct, že to by mohl být i nějaký pozitivní vliv.
- 28 D: Určitě, no.
- 29 I: Přišla vám ta doba dlouhá?
- 30 D: Ne-e, ne-e. Já mám pocit, že to uteklo. No, že bych klidně snesla i delší tu dobu.
- 31 I: I děti myslíte, že by to zvládly?
- 32 D: Děti...zvládly by to určitě, ale říkaly, že už se těší na televizi.
- 33 N: Neměla jste chuť si během doby cvaknout a podívat se na něco?
- 34 D: Ne-e. Hm(ne). Kromě toho jednoho cíleně vybranýho pořadu, kterej jsem si našla na internetu, ne-e. Já to nemám absolutně ve zvyku jen tak cvaknout a podívat se.
- 35 I: A nějakou zásadní změnu v chodu domácnosti byste tam našla? Oproti tomu normálnímu stavu, když se na televizi koukáte?
- 35 D: Hmm, pro mě bylo zásadní tak jak už jsem říkala to, že jsem nemusela řešit jak ty děti honit od té televize k činnostem jako jsou nějaký úkoly a chystání aktovky a dalších povinností, což teda v normálním režimu řešíme, protože děti chodí dřív ze školy než já z práce a mají tendenci, oni mi teda volávají, ale volají s tím, že když přijdou, tak je to takový to určitě že jo, ze školy přijdou uvolnění, teďka něco si chtěou..oni sami od sebe nechytou po té knížce, ale volají jestli si můžou zapnout televizi. No, takže tady v tom to pro mě byla změna, že se mi jako kdyby ulevilo, že to nemusím řešit, protože vždycky jim říkám ne, napřed si udělejte úkoly, prostě ty povinnosti a třeba potom, potom třeba už na tu televizi ani nedošlo, ale prostě takovej ten přijít ze školy a sednout k televizi.
- 36 I: Myslíte, že si ji nezapli, když tady byli sami?
- 37 D: Ne, ne! No, natolik tak jako děckám věřím, že si myslím, že ne. Já jsem totiž udělala i to, že když jsme začali, tak já jsem vypla hlavní vypínač od všech rozvodů k televizi, takže celý ty tři týdny to prostě bylo vypojený.
- 36 I: Jo, jo, jo, takže by asi rychle narazili (cha).

- 37 D: No (cha), ale myslím si, že ne, že to respektovali natolik, že...ono to ani není dlouhá doba. Oni chodí mezi půl třetí a třetí a chodím ve čtvrt na čtyři, takže ono jestli jsou doma půl hodinky sami, třičtvrtě hodiny, ale i to by stačilo.
- 38 I: Umíte si představit, že by to tak bylo pořad u vás doma? Že by ta televize tady nehrála?
- 39 D: Hm(ne). Zas si určitě myslím, že to zdroj informací je a pokud si to člověk vyselektuje tak, že si vybere jen co ho zajímá, tak je to dobrá věc. A ještě jsem chtěla říct jak jste se mě ptala co zásadního to neslo, tak určitě ty snídaně. To jako..sobotní a nedělní. To bylo vždycky fajn.
- 40 I: A teď už se to vrátilo zpátky do těch kolejí předešlých?
- 41 D: Hm, my jsme vlastně skončili ve čtvrtek ten jako kdyby režim třítydenní a my jsme v ten čtvrtek odjížděli na hory, takže jsme byli o víkendu v Rakousku a tam teda byla televize na pokoji a byli jsme i se známýma, no a děti prostě takový to jako hurá už se můžem dívat, tak si zapli televizi a běžely tam rakouský pohádky a oni na to koukali a vůbec tomu nerozuměli(cha) a hlavně, že se dívali, jo. Ale já si myslím, že je to hodně v tom, že ta televize je hodně pasivní zábava pro ty děti, no, že skutečně je na těch dospělých, aby to nějak rozhrančili, buď teda časově nebo programově to vyselekovali.
- 42 I: A jak jste vy postupovali v tomto? Řekli jste si, že třeba tolik a tolik hodin denně je v pořádku nebo to nějak jako podle svého pocitu regulujete operativně?
- 43 D: Spíš podle aktuální situace. I ty víkendy, když třeba vidím, že máme víc práce do školy nebo když třeba děti, oni hodně rádi pomáhají s vaření, tak když se domluvíme, že se bude vařit něco co oni rádi dělají nebo u čeho můžou pomoci, tak třeba tu televizi...teď nevím kde jsem začala, ten začátek té myšlenky..
- 44 I: Že vám pomáhají rády s vařením..
- 45 D: Jo, jestli je to hmm...v tom běžným režimu. Něco o tom běžným režimu. Jak to selektuju jestli na hodinu nebo...No, takže podle situace, prostě když máme konkrétní činnosti, který máme naplánovaný, tak jako to ty děti ani nenapadne si tu televizi zapnout a z toho... přijdou v sobotu ráno a zeptají se jestli si můžou zapnout televizi a já třeba vím, že zrovna nic nemám konkrétně, tak řeknu jo. Takže spíš no vyplývá z konkrétní situace. I to, že nemáme stanovenou žádnou časovou hranici. Třeba to, budete se dívat půl hodiny a hotovo, ale přijdu třeba domů, děti mají hotový úkoly, tu televizi mají zapnutou a máme nějaký další povinnosti, to znamená třeba kroužky nebo je potřeba, aby si uklidili v pokojíku nebo cokoliv jiného, tak prostě já třeba zase respektuju, že mají něco rozkoukaného, tak jim řeknu až to skončí, tak vypínáme a na tom se prostě domluvíme a takhle to je. Takže dneska už si tam nacvakáte vlastně na ovladači v programu je čas, kdy skončí ten pořad, že se ani nemusíte dívat do televizního programu. Takže jim řeknu podívej se kdy to skončí a jakmile to skončí, tak vypínáme a půjdem dělat třeba to a to. Protože si myslím, že děti mají rády, když vědí co bude následovat, no. Co bude začínat, co je čeká.
- 46 I: Stalo se někdy během té doby, že byste někomu říkala o tom co podstupujete a že by ten člověk na to nějak reagoval nebo že byste zkrátka někomu vysvětlovala o co jde?
- 47 D: Hmm, no, ale spíš tak povrchně.
- 48 I: Já se ptám protože by mě zajímala reakce těch lidí na to.
- 49 D: Říkala jsem to kolegyni v práci, ta na to vlastně ani nijak nereagovala, jen se zeptala jestli dětem nebude chybět televize, no a pak jsem to říkala ještě kolegovi a ten to považoval na vcelku zajímavý. No, zajímavý a..a měl na to

takový názor, že přibude nějaký miminko do rodiny(cha). Ale jinak nějak podrobně nebo do hloubky ne-e..ne-e.

Nina (dcera)

- 1 I: Tak, já ti jenom na začátku řeknu, ať víš o čem si budeme povídat. Mě by zajímalo..kdybysme nějak shrnuli jaký to bylo, jestli to pro tebe bylo těžký, lehký nebo jaký, jaký si myslíš, že to bylo pro ostatní, na co ses těšila, co ti chybělo a takhle. Kdykoliv tě něco napadne, co si myslíš, že by mohlo být důležité, tak to klidně řekni a jinak já se tě budu snažit ptát na nějaký otázky ohledně tady tohodle.
- 2 I: Tak jaký to bylo pro tebe?
- 3 N: Tak jako hmm...hmm...mně tam trošku chyběly ty Comebacky a jak jsme se jako vrátili z toho z Rakouska, tak jsme si tu televizi zapli, že se budem dívat na Come back, ale on už nebyl.
- 4 I: Aha. On už skončil jo?
- 5 N: Oni už ho nevysílali.
- 6 I: Tak tě mrzelo, žes to propásla?
- 7 N: No, tak jsme se dívali na Poštu pro Tebe.
- 8 I: Tu máš ráda - Poštu pro Tebe?
- 9 N: No, jo.
- 10 I: A co ti ještě chybělo kromě Comebacku, během té doby?
- 11 N: Hmm...no take...nevím. Tak, my máme jako hodně těch programů, takže na co se jako díváme třeba. Třeba na..nevím..naa, hmm..na Zázračnou planetu nebo na něco prostě.
- 12 I: Během té doby jsi třeba myslela na to co tam zrovna je a co ti utíká?
- 13 N: Ani ne.
- 14 I: Jenom ten Comeback?
- 15 N: Noo.
- 16 I: A už tě nic jinýho nenapadlo?
- 17 N: Už ne.
- 18 I: Připadala ti dlouhá ta doba?
- 19 N: Já nevím. Asi tak normálně. Ani dlouhý ani krátký.
- 20 I: A povídali jste si třeba s Lukášem jaký to pro vás je nebo že se těšíte?
- 21 N: Nee(usmívá se).
- 22 I: Ne? Neřešili jste to? A ani s rodičema?
- 23 N: Ani zas tak ne.
- 24 I: Lákalo tě si tu televizi zapnout? Měla jsi takový pokušení?
- 25 N: Někdy.
- 26 I: A jak jsi s tím bojovala?
- 27 N: Tak já jsem..My se vždycky musíme zeptat jestli nám to dovolí a...
- 28 I: Takže jsi věděla, že kdyby ses zeptala, že by to stejně neprošlo?
- 29 N: No..no.
- 30 I: Ani jsi nezkoušela přemlouvat rodiče?
- 31 N: Ne-ne. Ale hmm...já chodím do tančáku na DDM, tak my jsme měli soustředění a tam se teda pouštěly dva tři filmy.
- 32 I: Hm, a viděla jsi ještě někde jinde televizi?
- 33 N: Hmm, tak ještě u kamarádky, když jsem u ní spala.
- 34 I: Tak tam jsi viděla, jo? A na co jste koukaly?
- 35 N: Hmm..Hudbu složil, slova napsal.
- 36 I: Jo, a to je film? To bylo v televizi?

- 37 N: Jo.
- 38 I: A ještě někde? Třeba u babičky?
- 39 N: To ani ne, ale jak jsme jeli na chatu do Hynčic, tak jak jsme přijeli tak byla zapnutá televize.
- 40 I: V Hynčicích?
- 41 N: No, se dívali babička s dědou na zprávy.
- 42 I: Pro koho myslíš, že to bylo nejtěžší?
- 43 N: Nevím(nesměle).
- 44 I: A co jsi dělala místo sledování televize. Jak jsi vyplňovala ten čas?
- 45 N: No, tak jako četla jsem si hodně. Jsem přečetla tak..nevím..dvě tři knížky.
- 46 I: Za ty tři týdny jsi stihla tolik?
- 47 N: No, tak nevím..ale, no já jsem četla...tak někdy od ledna jsem četla Harry Pottera, pak jsem četla další díl a teď čtu další díl. Takže nevím nějak to tam vycházelo, že jsem přečetla nějaký ty díly.
- 48 I: Tak to tě asi hodně baví Harry Potter, že?
- 49 N: No, potom jsem přečetla ještě Psí ráj a teďka hmm...teďka jsem přečetla, v pondělí jsem si to půjčila z knihovny Klub tygrů.
krátké přerušení - mimo téma.
- 50 I: A co třeba rádio? Poslouchali jste taky rádio?
- 51 N: Hmm...no, tak třeba jenom večer. Na nějakou pohádku třeba.
- 52 I: Z cédéčka, jo?
- 53 I: A co počítač? Chodili jste víc na počítač?
- 54 N: No, tak ani ne.
- 55 I: Bylo to stejný?
- 56 N: Jako někdy jo.
- 57 I: A povídalas o tom holkám ve škole, že se nedíváte na televizi teď tři týdny? Nebo říkala o tom někomu?
- 58 N: No, tak před začátkem to jo.
- 59 I: A co na to říkali?
- 60 N: Nevím, už si to nepamatuju.
- 61 I: A stalo se ti během té doby, že se tě někdo zeptal jestli jsi viděla něco v telce a tys věděla, že ne?
- 62 N: Ne-e. Ani ne.
- 63 I: Takže se nikdo nebavil o tom co třeba sledoval v televizi?
- 64 N: Hm(ne).
- 65 I: Tak se pro tebe ve škole nic nezměnilo? Bylo to stejný jako před tím?
- 66 N: Jo.
- 67 I: A co ti nejvíc chybělo z toho sledování?
- 68 N: Nevím.
- 69 I: Třeba na co ses těšila?
- 70 N: (mlčí)
- 71 I: Nenapadá tě?
- 72 N: Hm(ne)
- 73 I: A umíš si představit, že by to tak bylo napořád? Že byste neměli televizi?
- 74 N: Tak to asi ne(smích). Hm(ne).
- 75 I: Baví tě to víc než čtení nebo hraní her,
- 76 N: No, tak teďka jak hmm se jako..jsme se nedívali, tak mě teďka hodně baví čtení.
- 77 I: A na televizi se teď díváš stejně jako předtím anebo míň anebo víc?
- 78 N: Nevím.
- 79 I: To možná bude vědět mamka nebo taťka, že?
- 80 N: No.

- 81 I: Tak ses těšila, až se zase všechno vrátí do normálu?
82 N: Asi jo.
83 I: Nezkoušela ses někoho ptát co se třeba dělo v tom Comebacku?
84 N: Ne-e.
85 I: Nezájímalo tě to? Takže by tě bavilo se na to koukat, ale nepotřebovala jsi takhle vědět co se tam dělo?
86 N: No(ano). Právěže oni ty díly vysílali jako už předtím, takže to jsme se dívali asi na všechno.
87 I: Tak kolik jste jich propásli, tři?
89 N: No.

Matěj (syn)

- 1 I: Tak jak to šlo po celou tu dobu?
2 M: No, no sem tam jako když jsme šli na návštěvu, tak jako oni tu televizi zapnutou měli, tak vždycky tak pět minutek jsme se na to podívali a pak jsme přestali a to u mě bylo dvakrát, u Niny třikrát a u rodičů nevím.
3 I: A to bylo někde u kamarádů nebo kde to bylo?
4 M: No, tak různě u kamarádů, Monča na soustředění se tam dívali na film.
5 I: No a jak bys to popsal. Jaký to pro tebe bylo, když tady doma ta televize najednou nehrála?
6 M: No, pro mě ten týden a půl to šlo, ale pak mi to teda začalo scházet, no.
7 I: Jo? A co ti nejvíc chybělo?
8 M: No, mně nejvíc teda chyběla ta příroda a sporty.
9 I: Takže to co máš vlastně nejradši, ty pořady. A přemýšlel jsi nad tím, když tam ten pořad zrovna běžel, napadlo tě to? Vzpomněl sis na to, že to tam je?
10 M: Docela jo, no.
11 I: Kdy to bylo nejhorší?
12 M: Nejhorší to bylo, když jsem se podíval do novin a zjistil jsem o co přicházím.
13 I: Koukal ses do programu?
14 M: (přikyvuje)
15 I: A náhodou jsi na to narazil nebo sis řekl, že se podíváš co tam je?
16 M: Ne, řekl jsem si, že se podívám o co přicházím a co tam je.
17 I: Přišla ti ta doba dlouhá?
18 M: Hrozně.
19 I: A odpočítával jsi dny až to skončí?
20 M: Ne!
21 I: A mluvil jsi o tom s někým ve škole? Že by ses s nějakým kamarádem bavil nebo o tom někomu řekl?
22 M: Ne.
23 I: Stalo se ti, že by se tě někdo zeptal jestli jsi třeba viděl tamto a tamto?
24 M: To se mi stalo.
25 I: A ani potom jsi neřekl, že se nedíváte na televizi?
26 M: No, to jsem řekl. Řekl jsem to asi dvoum kamarádům a to je asi tak všechno.
27 I: A řekli na to něco?
28 M: No, že se nemám a že by to nevydrželi.
29 I: Jim to taky přišlo dlouhý ta doba?
30 M: Hm(ano).
31 I: A pro koho z vás myslíš, že to bylo nejhorší?
32 M: Uff, já teda nevidím do hlavy třeba Nině. A teda pro mě to bylo hrozný, pro

- Ninu nevím, netuším prostě.
- 33 I: A nemluvili jste o tom? Že by zaznělo jé to je hrozný, ať už je to zpátky.
- 34 M: Ne, ne. No, s Ninou trochu a jinak s rodičem ne-e.
- 35 I: A dělal jsi něco víc než normálně? Čím jsi vyplňoval ten čas, kterej se jinak díváš na televizi?
- 36 M: No, já jsem většinou hrál s tátou karty, no...pak jsem si různě kreslil, psal jsem si, četl jsem, no a takhle prostě různý věci.
- 37 I: A je něco co se ti na tom líbilo?
- 38 M: Na čem?
- 39 I: Na tom, že se ta televize tři týdny nepouštěla.
- 40 M: Hmm(přemýšlí), Ne!
- 41 I: Takže jsi byl rád, že je konec a že zase bude všechno tak jak dřív?
- 42 M: Hm(ano).
- 43 I: Neměl jsi tendenci si ji zapnout?
- 44 M: No, docela hodně. Ten týden a půl to šlo, ale pak mě to začalo lákat.
- 45 I: No a jak jsi s tím bojoval?
- 46 M: No, snažil jsem se do něčeho napínavýho začíst, aby jako mě to nějak zaujalo a abych u toho strávil víc času, no pak jsem se snažil jsem se nějak zabavit třeba hraním si s tátou, poví..povídali jsme si s Ninou a víc nevím.
- 47 I: A co sis četl? Co tě zaujalo?
- 48 M No, Harry Potter, toho jsem si začal číst a Nina teďka čte Klub záhad nebo Klub tygrů, já nevím jak se to jmenuje přesně, no, tak no.
- 49 I: Rodiče nenapadlo, že by si zapnuli tu telku?
- 50 M: Ne. Rodiče ne-e.
- 51 I: Byli přesvědčení o tom, že to vydržíte?
- 52 M: To nevím, ale myslím si, že jo.
- 53 I: No a z tvýho pohledu to bylo těžký vydržet anebo se to dalo?
- 54 M: Z mýho pohledu ten týden a půl se dalo a pak už to bylo těžký.
- 55 I: Takže nebyllo to tak, že by sis na to zvykl?
- 56 M: Ne, nebylo.
- 57 I: Takže ze začátku jsi to vydržel a pak už to bylo těžší?
- 58 M: Už mi to scházelo, no.
- 59 I: Chyběly ti hlavně ty pořady nebo ti to chybělo i z nějakýho jinýho důvodu?
- 60 M: No, hlavně ty pořady.
- 61 I: Ta příroda? ...
- 62 M: A sport.
- 63 I: A ten sport sleduješ různě, že? Na tom sportovní kanálu, že jo?
- 64 M: (přikyvuje)
- 65 I: Říkal sis na co by ses díval, kdybys mohl?
- 66 M: Ne-e.
- 67 I: Ne? Neuvažoval jsi nad tím?
- 68 M: Takže jsi to bral jako hotovou věc a až se budeš moct dívat, tak se zase budeš dívat?
- 69 M: Hm(ano)
- 70 I: Trávili jste víc času dohromady?
- 71 M: Ne.
- 72 I: Bylo to úplně stejný? Jen že jste vyplňovali čas něčím jiným?
- 73 M: (přikyvuje)
- 74 I: Myslíš, že to byla v něčem dobrá zkušenost?
- 75 M: No tak pro mě by to byla zkušenost, kdybysme televizi neměli a věděl bych jak je dobrá, tak bych bez ní nemohl žít.
- 76 I: Takže sis uvědomil tohleto? Že když jsi na ni zvyklej, tak bez ní nemůžeš

- být?
- 77 M: (přikyvuje)
- 78 I: Myslíš to takhle?
- 79 M: Myslím si to.
- 80 I: Hm, to je zajímavý. Čím to je, že bys bez ní nemohl být?
- 81 M: Hm, to nevím.
- 82 I: Nevíš proč ji máš tak rád?
- 83 M: Ne.
- 84 I: Prostě to tak je.
- 85 I: Vám ta doba skončila jak jste se vrátili z těch hor?
- 86 M: Ne, než jsme odjížděli. My jsme ve čtvrtek ráno odjížděli a v ten čtvrtek nám to skončilo, takže jsme si to prakticky ještě prodloužili, protože v němčině se nám na to dívat nechtělo v Rakousku.
- 87 I: A vy jste potom odjížděli v pátek nebo v sobotu?
- 88 M: No, vraceli jsme se v neděli a dojeli jsme v neděli v noci, tak nějak.
- 89 I: A vyjížděli jste v pátek?
- 90 M: Jako tam nebo zpátky?
- 91 I: Tam..
- 92 M: Tam jsme vyjížděli ve čtvrtek ráno.
- 93 I: Aha, takže už jste se nestihli doma dívat. Já jsem nevěděla jestli jste viděli televizi ještě než jste jeli anebo až jste se vrátili.
- 94 I: A co kdybych navrhla jestli si tu dobu ještě nezopakujeme, co bys na to řekl?
- 95 M: Hrůza.
- 96 I: Nechtěl bys?
- 97 M: Ne.
- 98 I: V čem myslíš, že by byl horší život bez televize?
- 99 M: To nevím.
- 100 I: A u babiček a dědečků jste byli? A hrála tam televize?
- 101 M: Ne.
- 102 I: Takže jste nikomu neříkali, že se nedíváte?
- 103 M: Ne.
- 104 I: Přišlo ti, že se míň zapojuješ do rozhovorů, když se děti bavili ve škole na co se dívali?
- 105 M: Hm(ano).
- 106 I: A v jaké to bylo situaci, vzpomeneš si?
- 107 M: Ne.
- 108 I: Ani nevíš o čem se bavili? Že by sis řekl, tak to nevím.
- 109 M: No, na jedno si vzpomínám, že byl v televizi Shrek a oni se o tom bavili a ptali se mě jestli jsem to viděl "a pamatuješ si jak tam dělal to a to" a já jsem teda trochu zalhal a řekl jsem, že jsem to viděl, ale že si to nepamatuju.
- 110 I: Aha a proč jsi zalhal?
- 111 M: No, protože mně připadalo ostuda se na tu televizi nedívat, jak všichni o tom mluví, všichni se na to dívají hodně, tak mně připadalo takový zvláštní se na tu televizi nedívat oproti těm ostatním.
- 112 I: Že byse na tebe dívali jako, že seš divnej, žes to neviděl?
- 113 M: Hm(ano)
- 114 I: Je to tak mezi dětma? Hraje to velkou roli?
- 115 M: Myslím si, že jo. Myslím, že docela jo.
- 116 I: Takže jsi řekl, že si to nepamatuješ.
- 117 I: Napadá tě ještě nějaká taková situace?
- 118 M: Ne.

- 119 I: Chodil jsi do družiny během té doby?
- 120 M: Jo, chodil, ale v družině televizi nemáme, takže v té družině to na tu televizi vliv nemělo. My ji máme v družině, ale my chodíme do jiné místnosti do jiného oddělení.
- 121 I: A ani dývídíčko jste si doma nepouštěli?
- 122 M: Ne.
- 123 I: To jste dobří, že jste to vydrželi.
- 124 M: Takže jsi rád, že už to skončilo?
- 125 I: Hm(ano).
- 126 I: A celkově jaký to teda bylo? Lehký, těžký nebo tak napůl?
- 127 M: Ten týden a půl to šlo, pak ten týden a půl to už bylo těžký.